

Edebiyat Defteri

Rampaların Ustası -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:

10 Temmuz 2025 Perşembe

Yayınlayan:

Edebiyatdefteri.Com

Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Sana Seslenince

kırık dökük kelimeler ve yıpranmış imgelerle seslenince
adının içindeki sesli harfleri uzatarak
eğirilmiş acılardan örülmüş ne varsa
ki vardır yıkıntılar arasında böylesi ömürler
annemi anımsayıp sana gülümseyebilirim
terennüm edebilirim mağfiret bestelerini
yağmasa yağmur solmasa çiçek
boyayabilirim yeniden gökyüzünü
sensiz geçen gecenin pis kokmasa sabahı
ışılıtlı bir kervana saklayıp gözlerini
ya da ağ'lasa kendini yalancı bir mevsime
esmerliğini ademden almış ankebut çocukluğum
aşka bu kadar ikircikli yaklaşmasa

defne yaprağı kokan bir şiirle seslenince sana
uzanıp kelimelerin kovuğundaki umuda
bitiriversem savaşları yurdumda
ve son bulsa işsizlik
son bulsa haksız vergi alımı haksız gelir dağılımı
halolsa kürt meselesi toplumsal cinnet kadına şiddet
her şey kendi kökü üzerine yeşerse
ensesine birkaç el sıkılsa zulmün
inletmese hiçbir şey sevişmek dışında
yitmese sevgi sesler ve renkler içinde
köpüklerinde umutlarımızı yüzdürdüğümüz nehirler
menderesler çizerek sonsuzluğa aksa

yaralı bir umudun sesiyle seslenince sana
sesimde kuş ve çocuk ölüsü ağtırlarımla
titreyip kendine dönse dünya
göğe asılı kalsa mücrim ve asi yıldırımlar
ki kıyıpta düşmesin bebek beşiklerine
ademden kalma pusatları kuşanarak
yönelsin diye gerçeğe dünya
kabul edilsin bir şiir bir dua bir isyan
ki göğsümüzün soluğumuza dar geldiği bilinsin
bilinsin kasvetlidir sevginin yolu
uzanmasın hiçbir el hiçbir ihanete
ve değmesin hiçbir dil hiçbir yalana

Hüseyin. F Tan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/823447/sana-seslenince.html>

Düşenler Aşkına

rengîn bir telaştır bizde yaşamak
ne bölüşmek isteriz acımızı komşumuzla
ne de deşilsin isteriz yaramız balkıdıkça fokurdayan
yalnızlıkla sararız kederimizi kanasın diye içten içe usulca

gazzeye bomba düşer
amede isyan
tan vaktine felak düşer ikindiye yasin
dağlara ölüm minaraye sela
yüreğe ateş düşer toprağa kan

sağalmaz acıların atlasıdır yurdumuz
göğün mavisinde intifadaya durur çocukların elleri
direndikçe güzelleşir çiçekler cudide süphanda araratta
tam bahara kavuştuk derken ayaza sürgün olur umudumuz

dağa yıldırım düşer
alna mermi toprağa şıvan
yüreğe ateş düşer ocağa figan
akla yar gelir çöle rüzgar düşer güle hazan

karanlık ve korkunç bir lekedir tarihte yezîd
alının ayak izinde büyüsün isteriz adımlarımız
hep diri tutulsun iç cebimizde diye hüseyin
toprağa remil atsa da her gün kerbalada kanımız

habere kara düşer
bağra yumruk kulağa ezan
intifadaya can gelir yakuba gözyaşı
kuyuya yusuf düşer
çöle ihanet sabra zindan

ölümcül yaralar katılır çocukların doğrularına
ürpererek uyanırız ve düşmanca uzanırız yollara
perde iner gözler kararır
yırtılır mintanın beyazı kirletilir kardeşliğin yüzü
ecnebî bir ihanete uzanır eller asyada afrikada

gökten maide düşer
maideye mucize mucizeye isa
kalkıp uyandırır mezardan ölüleri
ve aşikâr olur avucumda sakladığım ne varsa

uzanıp aralarız tarihin sayfalarını umarsızca
ne kıssadan hisse alırız ne söyleriz türküsünü barışın
ölürüz öldürürüz yüzükoyun yıkılır tüm umutlar
arsızca bir mehdi bekleriz sığınırız kahramanlıklara

şiire sızı düşer
dişe karanfil yaprağı
rüzgara rayiha sevdaya ıtır kokusu
alıp yarına taşısın diye cılız umutlarımızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/823959/dusenler-askina.html>

Kıymık

Kanlı bir savaştır şiir suçlusu bulunmalı
Sözle de anlaşılmaz karanfil kokusuyla da
Kalındır kabuğu azıcık ıslatmalısınız
Ve içirmelisiniz yağmur eğiriciklerini
Unutmayın anlatın çöl hikayelerini de
Bir de imge kovalayan kuşları

Söz kurşuna kalmışsa yaşlılar elbet susar
Kadınlarsa ürker uluorta sevişmeye
Örtmek için kimi ayıp yerlerini
Sığırırlar bir şiire aşk diye pusat diye

Bal mıdır gül mü yoksa aşk mı şiir bilmem
Kimse de bilmez t/adını gök bulutlanmışsa
Ve tozlanmışsa meydanlar

Anlatabilmek için sevdayı ve acıyı
Yıkar bütün tabuları sırtlayarak yağmurları
Nefesiniz yetmez olunca nefsinizi anlatmaya
Sundurma olur size mısralar

Söz hançere kaldıysa şavkır gerçek yüzüyle
Çocuklar ölür elbet özgürlüğe
Aydınlatmak için kimi yerlerini
Dünyanın şakakları ağarır anne hüznüyle

Kendimi inkar etsem kim gülümser ki buna
Savaşların nedeni bir baş soğan bir çorba
Belki de anlatmaz tarih kitapları
Aşk uğruna verilen savaşları..

Öyle mi oysa şiirin anlattığı
Kadim bir ezgidir duyulur bezm-i elestten
Çöle kudret helvası düşse şiire yağar sevda
Şehirleri fethe çıkarsınız korkmadan

Œir pusattır biraz da çaresiz kaldığınızda

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/824263/kiymik.html>

Ali

...hhhlll
Jkjgjnksşşşlnbj
Ghjlşşş...kk ıııııoo hlyftıl
Fgikllşşnvgjlömlıjffdd jkkkj hjj
Ggggddf hjkı bkkbkb bkgffgh
Nnvvxy hjjıı blşğğ
.. Hjool

Nhhjkı bjlooo hjkkkk
Nbgff hhhff vggff hhhjjj
Ggyyh ghhh njj hhuj hjj
Bvgtt gtyuu ıpgğbhjı jzj
Bxdddy vftyyj vuııl hjk
Jklğğ ... Hkll hjkk
Ghjıo hgdet fyyuı huıo
... Jjook jkkk

Hffffg hhhhj hıoll kllşp huıı
Ggffffg bbbbg fgtgh ggggh ggggh
Hgdıd fdrth ggyuu hjjıj jkkk gggff
Bhgf hhhh hj
Hhhhh hhj kkkkk hjj
Ghhj hhjjbhjj bb
Hhuuu huujubhu jk
Hjuırrrbgyttt ggfd tyyy
Gtyyyhhj jkkkk kooıoo uuuıı
... Hhuuu

Hgdrd gfft hyyy hhu
Hhgttfggh hhdhbhuuu ttt yyy
Gg rtr uuuıı ooııı
Ggtr

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/824618/ali.html>

Sevgili

bu sabah bir kelimeyi çözerek uyandım sevgili
t-o-p-l-u-m
kek diliminde sıkıştırılmış taşlar birlikteliği
bir yudum çayda yutkunma refleksi
biri bir taş koymuş geleceğe
diğeri iki taş
taşlar sıkışmış tuğla olmuş
tuğlalar ev
evler birleşip köye köyler birleşip kasabaya
kasabalar şehre dönüşmüş
şehirler ülkelerrri yapmış birlikte
ve işte tam da böyle başlamış mavi ve pembe patik hikayesi
mavi erkek pembe eksili etek
ülkeler savaşları emzirdikleri için
ve sütü de bozuk olduğu için tarihin
öldürmek de adetten sayıldığı için
kimse sormamış niye

bu gün insan uyandım sevgili
ayağımda hiçbir mavilik yoktu
ve anladım ki insan kalabilmek
aynı zamanda çocuk kalabilmekmiş
bunu erkekler ağlamaz ama çocuklar ağlayabilirden anladım
ben bu gün çok anladım sevgili
ben bu gün çok ağladım

ülkeler büyüüp köyler yangın yangın küçülürken
renkler ve diller çok önemli sayılırken
sessizliğim bin yıl önce ölen çocukların ölme nedeniymiş meğer
keşke çocuklar ölmeseydi sevgili
ve bin yıl sonra bu gün
keşke hiçbir çocuk ölmemeli
ve bu keşkemin senle alakası da insani
literatüre geçmeli :
" yaşasın sana olan aşkımin bin yıllık çözümlemesi
ve yaşasın çocukların lütfen hiç ölmemesi.."

bu gün bir kelimeyi çözerek uyandım sevgili
t-o-p-l-u-m
kek diliminde sıkıştırılmış taşlar birlikteliği
hani çocuklar isyan edince taş atıyorlar ya sevgili
seni terk etmem bundanmış anladım
hani sırf çocukların avuçları
taştan nasırlaşmasın diye
hani sırf onların canı hiç ölmesin diye
çocuklar hep mutlu olsun diye
sen ile ben diyorum sevgili
sen ile ben
barışsak mı yine
yoksa yüreğimin nasırından bana ne...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/824826/sevgili.html>

Dervişin Seyir Defterinden

Kfyt gtyg koko kkjhj fyfgy fyfgy huhuu kkk
Jkjk jojoo kokoo kpkop kokok hygyg
ekjft ftfyy gggggu drdtff ghghuh
Pouohht pjpjpo pıpkı ohkj
yıytf gyfgy gıgıhı kokok
ey hgghjj kopoıhgıf
kozmik odalar
kriptolu konuşanlar
onu bunu dinleyenler
öteki'yi duymayanlar
ıslak ıslak bakanlar
ıslak ıslak imzalayanlar
Kokkg gurrdugh hujluj ftffyhkk
işportacı hüzünler
yarım ekmek donerciler
akbilli emekliler
eylemci emekçiler
çok zeki öğrenciler
kimi diri kimi ölü
Kko hygu ghggy gddf kkokol kokkk
zorbaya taç takanlar
ey hallacın kanı şıblinin gülü
dostun yaralayan bir tek sözü
koyıyı ıgıhhj hgıghıgkf fgdf dfddrd ftfgyg gygyg
vh jgfhg fhffhh ghggg jkjj kkkı lgıfh ftffıf hjghh h
Şşşop şşşp hıhoho hıhoho kıhgıfrıf gyfgıgıfıfıf gh

Jhjy uyuyuy kokoooo jh
Şşşkş şşşş şşşş gyfıfı
şama adil bir vali
huseyne sadık bir küfe şehri
hasana bal sunan bir eş
ve umudun sıcak burnunda
itikaf eden ihvanlar buluruz
bir kılıç
bir kibrit
ve bir cebeli tarık
gelip dayansın diye kıyılarımıza
Kkjhg ffdıfı ccccc kkkkk lşşpıfı

Jhffgh hjjkk ddrty llşşş lşşş
Kjjhh asada gsgdgg khgj
bir ahde vefa gösterelim
bir emre itaat edelim
kardeş kanı döken bu kirli ellere
dönüp bir dur diyelim
ve bir tuğla koyalım
zemherinin estiği her gediğe
Kllll hhhgf fagsgd hdhfhgh khkjgkk kkkk
yuttuğumuz lokmadan
Kkkk hgff gıfıfı hjııı jjk
Pdlrprp orororo odorok
Oeoıej hehegr hdıdej
Oeoıeo gsfwegeh heheh
Keoıonı dıdej dueue eueu
şşşslrkr oıoıejrj dıdej
oskdoıejdıkr hııeıeıe dıkekeke
qshshsh hshsıdj hshshdh hdhısj

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/825164/dervisin-seyir-defterinden.html>

Nakarat Kismında Ağla Sevgili

uğuldayarak doluyorsun içinden içime rüzgar gibi
bahçeye dönüyor ağzımda zülkarneynin mührü
doğuya ve batıya esiyorum iki satır imanla
hoyratça seviyorum kimi seversem
seddin ardına mühürlüyorum ne varsa acıdan yana
ben de ürperiyorum sevgilim
haklıymışsın ürperiyor insan Allah'ı anınca

ve yine haklısın bir garip oluyor insan
sevgili ile Allah'ı aynı mısraya gömdüğünde
kim her nerde yaşıyorsa ve nerede ölüyorsa
savaştan ve barıştan söz etmek varken mesela
belki de aşktan filistinden arakan'dan ya da
zenci bir mide sancısına dokunarak usulca
magazin bir duyarlılıkla..

yaşamak demiştin ya yaşamak sevgili
cennetül adni andırmıştı yaşamak değişin
utanmıştın ama oturmaya kevserin başına
saçlarına dokunmaya utanmıştın
arakan'a rağmen kahkaha atarken dünya
utanmıştın ağlamaya konformist masalarda..

hatırlıyorum iek desenli bir şeyden söz etmiştin
her yaşama duyarlı ama her ölüme ayarlı şallardan
düşerken bir militan gibi slogan atarak
öfkelerin kinsiz durduğu şehirler gibi
cephede kazanıp masada kaybettiğimiz
kirliliği bir sözcük gibi dökülmüştü dilimize
şarapnel kokan alnımızdan..

mümkündür sen de sevmeyebilirsin bazı şeyleri
asfalt kokusunu egsoz dumanını
sırtı kamburlu yalanları yanık köylerden söz etmemi
sevmeyebilirsin elbette arabesk müziğini ve yanık insan eti kokusunu
uzak durabilirsin Allah'tan ve masivadan
beğenmeyip çamurunu ademin harç karabilirsin yıkıntılarına
kıvrılarak akabilirsin kendi içine
kaçıp dışarıda üşüyen rüzgarlardan

bak aklıma geldi yine ağlamak
muhtemelen sevgilim demek istiyorum birine
sen bir çocuksun evet buna amenna
benim çocukluğuma omuz atıp duran
ne etsen durmam artık mısra mısra dağılıyorum
bir beethoven intihara durur bir kaan inceden ölür
eğilir üstüme hicazlı şarkılar
bu kadar çok söz etmişken acıdan
asalet katmanın vaktidir dudaklarımıza
gülümsemeyi en çok yalnızlığından öğreniyor insan..

.....

(korkma nakaratı yok hiçbir şiirim, gidebilirsin..)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/825427/nakarat-kisminda-agla-sevgili.html>

Ey Kalbimin Kardeşi

sen gülüşün kırmızı ağzındaki sevgili
ibrişim bir mendil gibi sarılırsın kalbimdeki yaraya
ki kabuğunda korku çiçekleri
birazdan başlasın isterim efsun
birazdan çocukluğumdan kalma bir dalgınlıkla
ve birazdan sokaklarda vurulacakken babalar ve oğullar
tekmil pusuya yatacak şehir efsaneleri
birazdan gri bir duvara yazılacak bir slogan
o benim işte!
teyakkuza geçsin diye imanlı çocuklar
masmavi gülümsesin diye sokak irkilerek uyanıp uykusundan
tüketip ufuktaki yıpranmış hüznüleri
dipdiri bir isyanla
sabitleyip bakışlarımı şarka dönerim yüzümü
[italik]
pejmurde dilim ve delişmen nazarımla haykırsam; [/italik]
[italik] ey umudun şavkıyan hançeri
ey şiirime yaslanan masmavi tebessüm
ey direnmenin bahçesi...
[/italik]
çöllerden kuyulara nefretle atıldım
ve derin tebessümlerle uzandım sürgünlere
zindandan dolan kedere
tutkuyla sevdalandım
bütün kuyularda hercai bir düşmanlık varken
bilsen ne karanlık tarihlerden geçti umut
ne çok yandı dilim ateşle gül arasında
şimdi munis bir sevgili gibi kucaklasan beni
ve emzirsen dudaklarının etrafındaki bilişle
aşkı öğretsen yeniden
yeniden sedef kakmalı bir çakı gibi bilesen umudu
düşleyerek ayıp şeyleri ve yasakları
kırmızıyı mesela
kana bulanmış humusu avutsan
tekmil çiçeklere vefalı bir mevsim dileyerek filistinde
gülüşü esmer çocuklardan
aşkı ensesi mahcup kızlardan ve erkeklerden ödünç alarak
damıtsan göğre doğru diyarbakırda
yağmur gibi yağarak yangınların yaraların üstüne...

bana aşkı ezberletsen yeniden sevgili
kuyular bağlanmış taşlar salsam zulmün üstüne
yüzümde bir hale gibi gezinse yusufî düşlerin şavkı
kalbimde dağların ve ovaların kabaran umuduyla
çocukların anaların ve gelinlerin
hatta şiirlerin ve şarkıların ağzıyla haykırsam
uzanarak ellerine arı ve duru rüyalar gibi;

[italik] bizimdir bu acı
bu umut
ve bizimdir bu yaralı sevda
ne varsa bizimdir sevgili yer ile gök arasında [/italik]
[italik] bizimdir ey kalbimin kardeşi. [/italik].

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/825656/ey-kalbimin-kardesi.html>

Teninin Tarihi

[italik]yalnızlığın tarihini yazdığımız
senin tenindir hira
fresklerinin gergefine işlenmiş bir vahiyle
kapında göğermis gölge çiçeğinin yapraklarına
yeşili muştulu o aşk fermanının keskin uğultusu
[italik]hira! ..
senin suskunluğundur böyle çınlayan
sonsuzluğuna taşlar atılan bütün kuyularda [/italik]

senin yankılarına yeşillenen umutlar ekildi
tebliğcine deli dediler yetmedi sâhir dediler
yalancı cennet tasvirleri çizdiler
ağıt yaktılar
ve gömdüler aydınlığı her sabah
haraçmezat putların abus suratlarına

ey bezm-i elestin milyon yıllık gizemi
ey eskimeyen söz yıpranmayan gerçek
ey kalplere kazınmış aşk!
mavi bir yüz olmuş gök ins u cinne bakıyor
çatlaklarından sızan hüzmeler arasında

hira yalnızlığım sevgilim
gecedir;
biraz tefekkür biraz hüzün epey fırtına
devinsem çığlığım düşecek karanlıklardan
ve kırılacak sabahın aydınlığı mutlaka
sarıl ve kaburgalarımaya serin sızılar ikram et
de ki; üzölme korkma
yetim çocukların titrek dudakları gibi
kutsa beni ve de ki; ikra..
[/italik][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/826037/teninin-tarihi.html>

Yanlış Bakışlar Gazeli

boşuna arama bakışlarımı
kulak kesme bu pejmürde dilime
yusufun kuyusu hâlâ nemli ve cazip
ve hep aynı hengame o bedbîn yüreklerde
ne cibrân'dan bir veciz
ne bir imge obur kan emiciler içinde..

söyle bana konuşursam ne değişir
düzelir mi şarkul evsat'ın nabzı
düşer mi dolar
yükselir mi borsa
hallolur mu Kürt sorunu
kadına şiddet toplumsal cinnet
diner mi ki kin ve nefret..

söylesene konuşursam ne değişir
yalansız riyasız yaşamayı
sevmiyorken hiçkimse
kirlenince ve kırk dolunca
bir çiçeğin açışını bir bebeğin gülüşünü
sevgilinin elini tutmayı
bir ormanda yalansız dolansız bir sevdada
talansız yaşamayı
dolup dolup ağlamayı
kimse sevmez
sanki herkes bu dünyaya içindeki şeytanı
birinin kalbine yerleştirmek için gelmiştir..

boşuna arama bakışlarımı
kulak kesme bu pejmürde dilime
işte bundan bu kuyu
bu inziva
bu gazel
bu beyhude şiir
bu zemherir kaylule uykusu..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/826165/yanlis-bakislar-gazeli.html>

Bir Gül Çiz Ömrüme

herkes kadarsın işte sevgili
bir özlem mengenesine sıkışırsa yüreğin
ateş gibi süzülürse gülüşünden umut
haymatlos olana mekan yok bilmelisin
durmanın ve patika molaların zamanı değildir artık
direnmelisin

ne çok bekledik yaranın kabuk tutmasını
ne çok sevdik bakışlarımızdan geçen esmer çocukları
aydınlık zamanların yerini imledik sabrımızla aklandık
işte bu sevgilim bir isyanı daha damıttığımızın şiiRIDIR
bir sevdayı daha ululadığımızın resmi
yaşlı kadınlar anlatsın hikayemizi artık toprak damlarında yurdumun
efsaneler arasından bu güne damlayan bir şarkı olalım
bir ağıt olalım sevgili bu bizi yeniden yeşertir..

ruhumuzun çöllerine dağılmış bir beyazdır sevda
kimse bilmez bu duyguyu sevgili; kuyudaki aşkı
küflü umudu ve sabretmeyi kimse bilmez
yusufun gözlerine gözlerinden sinen buğuyu
şimdi sevgili şimdi
zindan yeşili bir bekleyiş sür gözlerine
züleyhanın ellerini alarak
ve esmer çocukların avuçlarını umutlarına çalarak
gürzlenmiş bir dağın korkusunu kabullen
ve öğret dünyaya sevgili bir sevincin nasıl büyüdüğünü..

şimdi bir ozan olsa ve sesini sesimize eklese
bir kahinimiz olsa ve hayra yorsa tüm düşlerimizi
bir bayrak edinsek yağlıboya güneşli
ve savrulsa saçlarımız tüm rüzgarlara
başaklar dolgun
nehirler coşkun
anneler dingin olsa
ve okşansa yetimlerin başları tüm ellerle
ve yüreğimiz sevgili yüreğimiz hasretten uzak sevdalara uzansa

künhüne varılmayan sevda çölde görülen seraba benzer
ne gül açar ne kervan geçer içinden
kuşatır ruhları kesif bir yanığı
yıpranmış birşeyler var sevgili
bölünmüş kelimeler
bozulmuş büyüler
üleşilmiş acılar var kurdun kuşun arasında
oy sevgili ruhumda derviş bir yangın
kalbim kalbine mühürlenmişken böyle
hangi söz hangi hülya hangi hatıra
söyle hangi anı paklar ki bu zamanı
ey mecnun bilip beni leyla suretinde gelen sevgili
yeni göğermiş bir çiçeği ezer gibi geçtin yüreğimden
sokaklarım çıkmaz
rüyalarım sırnaşık
ufkumda mavinin tüm tonlarıyla bir umut
uzanıp duruyor sonsuzluğuma

epey gecikmiş bir bahar bu
kentlerin ölü çocukları kadar masum
şimdi umut kıvamında bir kelimeyi öp alnından
ve bir gül çiz boynumun en ince yerinde
çağırarak tüm goncaları

-elbette dilinle ha dilinle-
mutlu biten sevdalar anlat
mutlu biten masallar
isyanın kınısız öfkesini
kırmızının binlerce tonunu anlat sevgili
sesinde sır olalım
ve yaşasın dudaklarının gergefine takılan aşkın şiiri...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/826453/bir-gul-ciz-omrume.html>

Sevimsiz Ve Simsiyah

gözlerin;
bilmem kaç bin gece hep aynı düşlerle kapanan
ki göz çukurlarında baban;
hiçbir zaman yaşlanma ihtimali olmayan
otel odası dediğin sevimsiz ve siyah...

hiçbir yerde o kadar tok tutmaz bir tas çorba
ve hiçbir yerde yakarılmaz o kadarAllah'a
mersin dediğin sevimsiz ve siyah...

yani; sevimsiz ve siyah bir kedinin
neden bu kadar çok sevildiğini anlayamaz insan
ömründe bir kere tren olup geçmemişse
Koca Mustafa Paşadan
İstanbul dediğin sevimsiz ve siyah...

ki rayını sevmez ve terk edemez
bir sürgündür tren dediğin;
sevimsiz ve siyah...
yabancılığına yansın köyler ve şehirler
dünya dediğin sevimsiz ve siyah...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/826900/sevimsiz-ve-simsiyah.html>

gözlerime merdiven dayayan kadınlara

Gökyüzüne merdiven dayamıştı kadın gördüm
Anladım aşkın yerden göğe keder yağdırışını
Büyük kahırlar gördüm sonra derin susuşlar
Ellerimi merdiven boşluğunun uçurumuna terk ederek
Yıldızlardan ve puslu bulutlardan medet umarak
Kırmızı güllerden kekre bir şiir ördüm..

Harelenmiş ufuklarda yanık bir umut kokusu
Söylendikçe oktav oktav çoğalan aşkın ezgisi
Bense savrulan külüydüm kırık dökük bir ömrün
Ne bir selam verilir ne bir not düşülür artık
Tarihin sayfalarına tebessümle doğmuyorsa gün..

Eteklerini toplamış yürüyordu dalgın gördüm
Şehre geceleri inen meleklerin çoğalan hüznü gibi
Birazdan kayacak bir yıldız gibi aceleci ve güzel
Savrulup duruyor içimde savruldukça çoğalan özlemi
Bakışlarında kırılan fay hatlarındadır sürgünüm

Bir ağıt yükseliyor göğe bilmem ki giden kim aşktan
Bir cenaze haşmeti seğirtiyor yollarda
Ne aşka düşüyor nur ne yürekte azalıyor acı
Susuşumda bir savaş ve kahır ve kekre intizar
Bıktım artık bir yolcunun hüznünü yaşamaktan..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/827007/gozlerime-merdiven-dayayan-kadinlara.html>

senin şiirin

senden söz edecek şiir harfleri kanatmak zorundadır
a'dan z'eye özleme boyanmalı
eni konu bomboş bir çerçeve
uslanmaz haylazlığım ve ebruli sessizliğimle
sodom ve gomoreyi harap eden çığlık gibi
bütün imgeleriyle sensizlikten arınmalıdır..

seni düşündüm dün gece halkımla birlikte
ne çok kan dökülmüştü ne çok eksik kalmıştı sevda
dünya ne çok kararıp ağarmıştı
korkmak boşuna
allahı ve seni düşününce hele
savaşın ve barışın tarihinde depreşirken insanlık
sarıdan kırmızıdan
vazgeçilebileceğini de anladım
bir ülkeden
bir davadan
savaş ve barış için
çocuklar ve kadınlar için
dualar için hatta
gölgeler için belki
ağzımı kanatarak bütün jiletleri öptüm
bütün sloganlara bütün meydanlara koştum
koltuk altımda kuru gül daneleriyle

kana ayarlanmıştı bütün saatler
bütün şiirler sensizken intihara
bütün intiharlar tenhalara saklanmıştı
bir şehri omuzlarımla uyandırdım
gül serpererek yağlı bir ilmeğe
umut ve sevdıyla
alnı aklanmış bir savaşçı silüetiyle
yanakları al bir kadına sokulmak için delice..

hayat dediğin bir imecedir aslında konuştuğumuzda
ve şiire saklanmıştı sustuğumuz her şey
üstümüze bulaşmıştır kekre bir koku
ha gül ha kan
tutmuştur bizi mutlak
uzak bir gök yakın bir deniz
kendi tenimizde bir yabancı gibi yanıldığımızda..

başladığım her şiirden esrik bir hüzünle dönüyorum
elimde değilse yaslı ellerin
yüreğimi terk ettiğim imgelerden apartopar saklanarak
esmer boynumu uzatarak giyotinine susmanın
çıplak bir ruh gibi bezeyerek şehvetle
faili meçhul vahşetin emzirdiği zamanı
ölmek ya da yaşamak için özgür topraklarda
gümrah ağıtlardan şenlik şenlik gülüşlere uzanıyorum..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/827629/senin-siirin.html>

kırmızı uçurumlara

avuçlarımda yeni ve küf kokulu öyküler biriktiriyorum
bu bir intikamdır ayrılıktan sevgili
reçete yazısı kadar okunaksız
kuyulara eğiliyor yıldızlar ağzımda
gülüşünün saçaklarına konuyor kuşlar
gözaltlarında biriken yarım aya düşüyorum
ve mavinin en sığ damarında
-düşünde bilye bulmuş çocuk şenliği ile-
uçurtmalar salıyorum bütün uçurumlara.

güller koktukça kalbinde
ağzımdan ağzına baharlar fışkırıyor
ateşten süzölmüş bir şefkat oluyor bize sevmek
dilimizde eski şarkılar
eski bir destandan kalma
tarih boyu sevda masalı ellerimiz
savaşlardan
yıkımlardan
zehre sevdalı gecelerden kopup gelmişiz sevgili
maviye kesiyor kelimeler bak
kendine uçurumlanıyor arzu
ağzım değdiğinde ağzının hançerlerine
ve göğüs uçlarını ısırmamla açıyor yeniden
kitaplar arasında unutulmuş güller.

sayrı bir yatağım kendi yalnızlığında üşüyen
düş kurarak avunuyorum
ve avutuyorum mevsimsiz kuşları
kuyulardan kurtuluyor bütün yusuflar
çöle bahar
gönle ebemkuşağı doluyor
-biraz camus okumak gibi bir şey
ya da kafka olup sevişmek milena'yla-
derken koşmaya başlıyor çocuklar
dağların doruğundan bahara dökülen aşık kadınlar
dörtnala atlar
kılıçlarında yavuklularının resmiyle savaşçılar
çıldırıyor dünya sevgili
çıldırıyorum bedeninde amber kokusu var.
aklının pencerelerinden soluyorum hayatı
ruhunun üşümelerinden
karnının yumuşaklığından
dudaklarından
ellerine hamaklar kuruyorum
ürkmesin diye kelebekler
usulca uzanıyorum kıvrımlarına teninin.
yüzünün gözlerinin
gözlerindeki sevda çapağının
dünyayı değiştireceğine inanıyorum
ellerini tutarak yürüsün diye çocuklar
hayra yoruyorum yanlış girilen yolları
seninle sevişirken sana benziyorum çünkü
sesine benziyor sesim
iniltilerine sarılıyor iniltilerim
iliğim iliğindeki hasrete taşıyor
şehvetle duvara yaslanıyoruz ağlamasın diye kimse
-hatta yakup bile-
aşkla başlayıp aşkla bitiyor
öyküleri kuyuya düşmüş çocukların sonatı.

kendimi yeni ve küf kokan öykülere vuruyorum
iki denizin alkandığı
iki buludun yağmaya meyyal olduğu gökte
yıldırımların asi ve mcrimce
ocuk kahkahalarına düştüğü yerde
birazdan pşecekmiş gibi telaşlı
bir dudağı başka bir dudakla örterek
yani dolsun diye ruhumuzun tüm boşlukları
serbest edilse elele dolaşması sevgililerin
serbest olsa ana dilde eğitim mesela
-merdivenleri unuttum sanma
elbette tüm boşlukları da-
dilimde annemin göbek bağı tadı
kan tükürerek haerlenmiş tüm sözlere
bu güne ve elbette yarına
zambaklar ekiyorum dört yanına dünyanın
paylaşılabilir bir gkyzmz olsun diye...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/828046/kirmizi-ucurumlara.html>

masalsı

Kırmızı kazaklı siyah lastikli çocukluğum benim
uzak iklimler düşledim sen gülesin diye
ve astım okulu gazozuna maçın tek kalesine
rüyalarda bilyeler üttüm
uzak durmadım yabancı sohbetlere
ensemde ne çok gezdirdim ölümü diyarbakır sokaklarında
kuyuların dibine saldım merağımı
kurşunlar da vardı göğünde yurdumun yıldızlar da
korkmadım gördüm
bilirsin ne çok terledim komşukızı o ilk mektubu uzattığında
sevdalar da yaşadım yani sırf sen gülümse diye..

steinbeck'in lenniesiyle oynarken fareden ürken çocukluğum benim
uslanmaz haylazlığına vurulduğum
amerika düşmanı ifade etmiyorken henüz
acıyı kavramış yüreğimle
gidip gidip kabuslu rüyalarda irkildiğim
ve mavi düşlere uyanan uzak şehirler
yağlı boya denizler özlediğim
solmaz bir çiçeklenmeyle koca umutlar
arabesk sevdalarda imkansız aşklar göverttiğim
koşarak uzanmıştım martin eden'in müntehir ellerine
bir daha ölmesin diye sevdiğin hiçkimse..

kırık silgili karakalem çocukluğum benim
ne çok bildiri dağıttım terlesin diye dışarıda sular
solmasın gelincikler mayınlar patlamasın
uçsun diye kuş ulusun diye kurt
korkma sırrını söylemeyeceğim
eskiden kafiyeli şiirler yazdığını da
özgürlüğe dair ayıp düşlerini
zulme döktüğün mısralar da senin olsun
senin olsun atmaya utandığın o ilk slogan
çiçekler yaralarken toprağı
uzak şehirlerde gül düşlüyordun ya hani
henüz bilmezken elbet vadideki zambağı
güneşi toprak gibi karşılasın diye bu yurt..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/828365/masalsi.html>

solo ve koro ölümler

kan akıyor
zamanın sonundayız
halepçeli çocuklar gibi aldanmışız elma kokularına
nefesimiz taze masallardan kalma
ne çok inanmıştık
aydınlanacağına dünyanın kirlendiğinde elimiz yüzümüz
ah
ne vardı karartmaya hikayeyi
bir petrol kuyusuna elmasın karasına değişmeye
çocukların gülüşlerini
söylesenize ha ne gerek vardı..

kan akıyor
ağdalanmış bir dünyanın bacakları arasından
sevimli ve ölü çocuk cesetleri var her yanda
korkuyu anlatıyor annelerin gözleri
her yanı ağıt her yanı feryat
etekleri ateş
avuçları dua dolu kadınların sesi yükseliyor
her yandan
en çok da ortadoğudan

yalandan kahroluyor ana haber bültenleri
hiçbir gemi ağlamıyor
umursamıyor hızlı trenler
ekolojik denge sevdalıları
femenler
kahrımızı anlatacak bir gogol'umuz yok
şiiğimiz fetrette
yedi güzel adamamız susuyor

oy havar
kim gözyaşını dindir annelerin
kim durdur kanamasını mevsimlerin
acı düştüğünde yüreklere
kim teselli eder gökyüzünü
şairler sustuğunda
ve erkenden öldürüldüğünde çocuklar
kim ağırlar kahrımızı kendi sofrasında
bu kapkara acılar karartırken yüzümüzü..

usulca susuyorum
kelimelerin gölgesinde kalakalıyorum
kan durmazdan akıyor
yağıyor durmadan üzerime müruz
mücrim ve asi bir tebessüme saklanıyor ağzım
duvarlardan kalbimize sinmişse de sloganlar
susuyor herkes yakarak bir diğerinin canını
herkes kadar susuyorum..

ineden kan sızdıran dudakları düşüyor şiire çocukların
aklım acıyor
inadına susuyor çiçekler
susuyor nato dağılıyor varşova
bolşevik adamlar
ana arterini zorluyor hayatın
gözlerindeki isterik bakışlara
sakallarını sıvazlayan dinibütünler

gotik dualarla giriyorlar ihanetin kiremit kızılı sancularına
 pembe panjurlu villarına

kan akıyor
 minarelerde ezanlar daha bir uşak makamında
 dualar daha bir yapamacık
 kabul olmuyor hiçbir dilekçe
 annelerin kalbi grizu patlamalarında paramparça
 çocuklar yangınlar içinde
 çocuklar yangınlara sevdalı
 çocuklar yanıyor
 canım yanıyor

önce güller soluyor
 serçeler ve çocuklar hemen ölüyor sonra
 bir ihtilal diyorum bir ihtilal
 gelip otursa şöyle şiirin orta doğusuna
 mevsim hızla değişse diyorum
 değişen bir şey olmuyor
 ama kan akıyor
 Allah'ın baki tebessümü düşüyor toprağa
 en çok bahar yakışır mağrur çocukların hüznüne merhem olmaya
 en çok bahar yakışır kutsanmış yenilgilerin izdüşümünü şiire yüklemeye
 kan akıyor
 bunu en iyi Allah biliyor..

oy havar!
 kalabalık ölüyoruz
 siyah beyaz bir umudu çokça örselenmiş jilet ağzı gibi
 bastırıyorum yaralı ve pejmurde dilime
 saçtan tırnağa yaraya dönüyor ömrüm
 ve kanamalı bir yeryüzüne öykünüyor sol göğsüm
 göçük altında usulca susuyorum
 ön sözüne külliyatlar devşirilen
 yangınların ve ölümlerin tam ortasında
 artarak büyüyor yaralarım
 büyüyorum..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/828902/solo-ve-koro-olumler.html>

kalbim oy!..

minyatür bir dünyadır kalbim
duvarları birbirine küsmüş bu ahşap odamda
sapan sapan filistindir
kurşun kurşun kürdistan
varil varil suriyedir
kuyu kuyu irak
ve uzak değildir elbet keşmiri
boynunda kılıçla durur kıyısında türkistan
deprem deprem istanbuldur
eylem eylem diyarbakir
kılıç kılıç endülüstür
yangın yangın arakan...

yani umutsuz bir vakiadır kalbim
içinde toynaklarından ateşler saçan
binlerce adiyat koşturur
binlerce yılki ölür kuytularında
ya rabbi! "iyyake nabudu we leke nusalli.."
ayet ayet yayılandır
şerha şerha ayrılan
zemez zemez biriken
egali rüzgarda savrulan binlerce atlı geçer içinden
ve isyana koşan eşkiyalar
namaza duran duaya boğulan kadınlar
miraca uzanan peygamberler
alnı secdede sızım sızım sızlayan
kaidesiz heykeller...
sevda sevda dağılındır
ırmak ırmak yayılan
şehvetle yok olan medeniyetler saklar
bir yani sodom gomora
bir yani irem bağlar
bereketli ovalar vefalı dağlardır biraz da
örselenmiş zeytin
incitilmiş incir
ve bombalanmış şehirlerdir sanki
"ax hawar hawar disa li me fermane"
içinde binlerce elma kokulu çocuk cesedi..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/829092/kalbim-oy.html>

kimi sevsem biraz sen ölüyorsun

karanfil kokulu mumlar diziyorum
asla dönmeceğini bildiğim tüm yollara
heybemde dörde bölünmüş bir harita
gözlerim sulara yansıyan sloganlar gibi
masal kahramanlarının sustuğu yerde
kimi düşünsem biraz seni görüyorum aslında

alanlar dolusu öfkeli bakışlar biriktiriyorum
topuklarım kanıyor her çıkmazın başında
demiştik ama tekrarında fayda var
zaman elemli bir iniltidir çoğunlukla
sanrıdır ömür nemli odaların sayrı yataklarında
seni düşünüyorum ellerim kopuyor bileklerimden
beynime kanıyorsun tavan aralarından sonra
neyden korksam biraz sen ürküyorsun aslında

diyorum ki şiir edepsizliktir söz konusu Allah olunca
ve söylenmemeli hiçbir söz Allah sözü üstüne
memelerinden başlıyorsun karanfil kokmaya
memelerinden başlıyorsun kanamaya
kanamalı dizlerime yaslanıyorsun sonra
kanından emiyorum hayatı
ve sesimden başlıyorum yırtılmaya
bazı göğüsler küçüktür diyorum
kırmızı bir gül konuyor yanaklarına
neyi koklasam biraz sen tütüyorsun aslında

sus ve kır göğüs kafesimdeki ürkekleğin
denizleri ve trenleri öksüzlüğe bulayan rengini
yollara serdiğim karanfil kokularına as
varsa aşktan geriye kalan ömrünü
bana bencilliği öğret bana korkusuzluğu
koynuna gizlenmiş izbe amber kokusuyla
varsın her nefes azaba dönüşsün
kanat dudağını en kırmızı yerinden
kimi sevsem biraz ben olayım aslında...

önce mumlar alıp gidiyor rüzgarın rayıhasını
sonra yollar yollara yıllar yıllara bölünüyor
ve birleşiyor bir dudak bir diğer dudakla
birleşiyor dörde bölünen ne varsa
tupaç amaru ya da heybemdeki harita
yani demem o ki sevgili;
kimi sevsem biraz
yüreğine estirdiğim rüzgar kalıyor
kimi sevsem biraz sen oluyorsun aslında..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/829833/kimi-sevsem-biraz-sen-oluyorsun.html>

sana sabaha ve aşka

ruhumuzda yankılanan ses neye aitti unuttum
tebessümü boşluğa salınmış çocukların hüznüne bulanmış bir şiirle
rengini arayan ne varsa düşüyorken gölgemizin ardına
bir yalana inanmak bütün şarkıları yitirmek kadar ağır
ne etsen yarımısın artık sırlı sevişmeler bıraksan da bütün camlara
düşler içinde bir hicrete yelteniyoruz çöln kutsal ezgisini fısıldıyarak
batsın diye süraka kumlarımıza
bilsen ne korkunçtur sevmekten vazgeçmek seni
ve senden gitmeyi anlatabilmek sana..

hangi çiçeğe su verdiysek bir bahçıvan öldü içimizde
mevsimler aldı başını yürüdü kediler yitirdi mırıltısını
bir çocuğun alnından bir kadının acılarından öptüm
pulları döküldü denizlerin ve kokusu alıp başını gitti güllerin
bütün cevapları biliyoruz aslında neden ağladığını bir kadının
bir ülkenin neden öldüğünü dağlarda meydanlarda
ve neden hazır sevişmeye delice
sırtıyla sıvazlarken gözlerimizi sevgilimiz
ve biliyoruz üşümelerin sebebini
ruhumuza dokunurken kırık dökük kelimeler
hüzün mırıldanıyor bize ve sürüklüyor bizi kuytu sevdalara...
[italik]

/bizi en çok kim ağlattıysa onu anladık
bizi en çok kim anladiysa onu ağlattık/[/italik]

anlatamam belki neden yakıştığını mavinin el değmemiş bir tene
uçurum bildiğimizde gökyüzünü ve kanatlarını kuşların
ama ağlarım en az cizreli bir kadın kadar
yani ağlama sesine benziyor insan sığınırken anlamsızlıklara
büyüyerek kendi dalgınlığı ve tebessümüyle
ölümün ellerinden tutup hayata uzanıyormuş
ağladım kendine dolanan yollar aşka her çıktığında

en çok gülümserken susuyorum konuşurken değil
parklara sığınyorum yalnızlıktan Allaha bir de
ağzımdan burnumdan getiriliyor acının memelerinden emdiğim ne varsa
bir imge yakalıyor beni bir el bir çocuk telaşı
lunaparklar kadar uğultulu ve derin
soluğum kesiliyor şehrin ana arterlerinden geçerken ambulanslar
herkes fark ediyor da kimse umursamıyor
sevgilim her şeyin kendisiymiş oysa yalnızlık dediğin
zehirlermiş herkes kendini an be an
ben de ağladım hüznün memesi uzaklaşınca ağzımdan.

dudaklarınızda aynı memenin kekre tadı var diye
ellerinize uzanıyorum birdenbire
bir kavşak gibi zamansız ve kalabalık
bendim evet o kendine dolanırken size benzeyen
sadık kalıp sabaha ve akşama hatta kuşluk vaktine
karışmayıp kimsenin gülüşüne ve dağıtmadan hiçbir dilberin saçlarını
ilişmeden sosyalizme hatta kapitalizme
dil sürmeden muhafazakar ve mütedeyyin yanlarına bir ülkenin
ve bir kadının evet evet bir kadının yaralarına dil sürmeden
çokça umutlu haklısınız biraz da ürpererek
antetli isyanlar iliştirerek aşka ve kağıda
beni seven tüm kadınları severek ve hatta bu ülkeyi de
tutup kendi ellerimin terli avuçlarından.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/830046/sana-sabaha-ve-aska.html>

acından mahrum etme beni

binlerce asır geçse de üzerinden
kör ve kurumuş bir kuyunun
çipil ve destansı gözüyüm
-bir kadına- bir çocuklara gülümseyen bir şiirin
üstünkörü okunacak son sözüyüm

sevgili !
uzaklara bakar gibi düşünenlerin düştüğü
sancılı ve derin acılar düşüyor bağrıma
ruhumun kesesi delik
cebim de yok aslında
ve yaşanması hep ertelenmiş bir vuslatın
en ücra karesinde
dudağımda sigaram
ve ıslak bir ıslıktır aşk dişlerimin arasında

sevdanın darağacını gördüm sevgili
yeşile yeşile büyüyor kalbimizin en doğusunda
ürküyorsan git
kirpiklerinle ört gözbebeklerimi
ellerini avuçlarımdan gizle
bakarsın döneriz yeniden çocukluğumuza
gülümser masalların satır aralarında

sevgili
gülüşümün gizemini kır şimdi
ve hüzne gebe gözbebeklerimi yağmala
-hiçbir acından mahrum etme beni-
kapat gözlerini bütün uzaklıklara
nefesimin soluksuz yerlerini nefesinle avut
avut ki
boynundaki ilmekleri ben üstleneyim
gecedir ve canım acaip sigara istedi bak
içine çeksene beni

-sevgili!..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/830299/acindan-mahrum-etme-beni.html>

sessizliğine buseler

sizi kendi ağzınız ve kendi ellerinizle seveceğim
bir resimden aldım bu cesareti; tarih bilinciyle yoğrulmuş
borderline çukurundan emanet belki de vaveyla
unuttum hangi kutsal suhufdan yansıdı dilime
ve hangi ayette geçti adım adınızla yan yana
kim bilir.. suhufu ibrahimdi mesela

soru sormayın bana yanıltırım
bunca yanıt dururken gözlerinizle diliniz arasında
sizi uzun uzun ağlatıp bazen de güldüren sesim
biraz necip fazıl okumak gibi bir şeydi
bakmak gibiydi ya da mona lizaya

ytirdim ellerimi ve umuda dair sadağımda ne varsa
kediler bile mırıldanır bunu ve elbette sarhoşlar
ve diz kapağında yaralar saklayan evde kalmış kızlar
yılkı zamanından kalmadır bu kadim telaş
kardelenler ve belemir çiçekleriyle süslenmiş
bir nidasınız yüreğimle dilim arasında

bir bahçeyi tarumar ettiğimiz doğrudur elbirliği ile
sarhoş taklidi yapıp dalarak bulvarlara
gölgemizi kanatarak ışıklı sular sürüdük yüzümüze
ben gördüm nehirler ısrarla kuruyordu
yalancı aşklar büyüttüğümüz kaldırımlarda

dağlardan sehirlere inerken gölgeler
gözlerinizi ovarak uyanmalısınız ey insanlar
yoksa umudu merhametli ellerinizle boğacaksınız
tutup ihaneti kaldırarak düştüğü yerden
alın yazısında sevdalı çocukların
ve bu korkunçtur yarınlar için
otağına düşmanlık oturunca insanın

sizi kendi dudaklarınızla öperek hatırlatacağım size
gülüşünüzü gülüşümle süsleyerek
dokunacağım sobelenmemiş gözbebeklerinize
kaybolmayasınız diye kıyısız yalnızlığınızda
baharlar fıskırarak ağızımdan ağzınıza
ki unutsun diye çocuklar korkuyu
ateşse ateş gülse gül
asi bir mum alevi gibi fırtınaların tam ortasında

çam kozalağı gibi yanan yüzüm de sizindir
ve gökyüzünün en sığ damarından alıntıdır bu sözler
bir kadından öğrendim dalgın dalgın yürüyen
yanaklarının altında sevişgen gül kokusu
tenini tenimle örttüğü yerde
uzatmayayım sözü evet güzel şeydir bu
utanmadan yarı düşünmek hıncahınç kalabalıklardan..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/830588/sessizligine-buseler.html>

şiiire de şaire de tilili

yıpranmış imgelerin ağzıyla başlıyorsa
harflerinden kan damlar sancıyla doludur içi şiirin
uzanıp varoşların gölgesiz namlusuna korkmadan
ve ürpermeden sevmenin vaktini öpmek için
kanatılmış ve titrek dudaklar daha elverişlidir

kırık dökük sözcüklerden devşirilmişse aşk
ısırlmış tenlerinden kan kokan kadınların
tutulmaz ellerinden
çünkü tekin değildir sokaklar kediler için
ve bir ayrılık başlar ansızın
ıslanmış raylarında bütün trenlerin

centilmen sarhoşluklarla başladı
gözbebeği yağmalanmış adamların yenilgisi
bir gülün kokusu emzirirken edebiyatı
bunca ceset ve çiçekler içinde söz neye yarar
bahçıvan telaşı toprak kokusu değilse şairin yaşadığı

ki birkaç kafiye ve metafor yeterdi
yeni bir hikaye başlatmak için
ah ki şair görkemli olsun ister
kaygılıdır ve günü kurtarmak değildir derdi
çünkü kavuşmakla ayrılık arasında
büyük acılar ve aşk destanları bekler

susmanın çorak çölünde kibar yenilgidir şiir dediğim
bir kedinin mırıltısına mısralar yüklediğimizden beri
bizi yaralayan molalarda çakırkeyfiz
ve tensiz sevdalarda madara
beyhudedir kirli yollarda güven tazeleme seansları

aşkın bütün kapılarında hezeyan durur
yalnızlar kalbi kırıkların ellerine uzanırken
ne çok hengame ve ne çok sanrı
esin perileri ısıklayarak geçerler geceyi
sefil bulantı başlar sonra
ve şiir çürük sessizliklere boğdurulur ...

:)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/830867/siire-de-saire-de-tilili.html>

beyhude

bu sabah tüm düşleri hayra yordum ısrarla
çay içişini de hayal ettim elbette
ve bir meyveyi soyarken parmaklarını kanatmanı
sığınırken şiirlerin defne kokan yanlarına
gizlendiğini yüreğinin uçsuz bucaksız sıkıntılarına
düşündüm ağladığını da
pişerken insanlar haritanın en uzak ucunda..

gözlerin düşlenen uzak diyarlar gibi seyirlik bir vitrin
sabitleyip bakışlarımı kaşlarının en ortasına
bin yıldır ıslaklığına bakıyorum mesela saçlarının
kadim öykülere vuruyorum yüreğimi
ki kana bulansın mutlaka ömrümün masalı
uyansın diye çocuklar zulümsüz yarınlara..

kazanılmış bir savaş sonrası sevinç narasıyım
yabancı diyarlardan zılgıtlardan
çok sesli mağaralardan geliyorum
adımlarımda yaşanmamış sevdalar
ellerimde hodbin yaralarım
sesimdeki ağıtlarla mağrur bakıyorum yüzüne
ortasından kanlı nehirler akan yırtık zırhımla
insan en çok galipken mahzundur unutma..

seni savaşlarda da düşündüm çalkanırken de iki deniz
madem deniz dedim korkmadan
bir beden bir diğer bedene niye yansın ki sahi
ve insan neden şahlansın ister kısıraklar
oysa “ bir kadını sevmek ve onu düşünmek haya ister oğlum”
derdi annem senden söz ettiğimde
bak nasıl mahcubum şimdi nasıl yenik pusatsız
ömrümü heba etti bu anlamsız mefkûre..

yeterince büyüemeyecek insan sevgili
yağmalanmışsa ansızın göz kapakları
ve kurtulamayacak asla kendi mihini nalına çaktıkça acıdan
talan edilmiş bir gardan geriye uğultusu kalır ancak sessizliğin
şimdi yine seni düşünüyorum ellerin birer bayrak
bir tren kalkıyor gardan limandan bir gemi bir kuş havalanıyor
her şey acıyorsa ve kırıyorsa kaburgasını kelimelerin
ne etsem mutlu bitmeyecek bu öykü...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/831117/beyhude.html>

git

ünlemlerden korkular
ve küflü pişmanlıklar biriktirsem de
kahramanlığımın birlikte başlar
kırmızı güllerden ve bayat sözcüklerden ördüğüm
kadın yüzünün ölümü..

ah sevgili
göğsüne haylaz bir aşık yakıştırdım diye
aşk bir serap gibi hınçla devrilir üzerime
kırgın bir nehir gibi üşürüm yatağımda
bu sayrı gecelerde
git!
git ve unut beni..

galip bir ordu gibi ikircikli
ve onurlu adımlarla yürü içimdeki hazin hikayeyi
git eşimden vakarla
vusatsız aşklar için yeni bir hayat bulmaya

git hadi ne duruyorsun
gitsene sevgili
dışarıda üşüyen rüzgarlar var
unut beni..

gazze resimlerde kalsın
ölü çocuk gözleri ve bombalar
şehvetin döngüsüyle süslene dursun hayat
belki;
ben de ellerimi bir başka sevdada unutturum
-meryem, sara, ya da züleyha
belki de sen bir ölüydün sevgili
bir freskin yüzünden yonttuğum

firari bir sevda gibi ceketimi alıp giderim
kırıklarıyla oyalandığım kalbinden
evet hüznümlüyüm
kediler bile güler arımdan
artık geçmişe de inanmıyorum
çünkü yaralı bir kürdüm ben
sesim güzel
boyum kısa
ve artık aşktan yoksun bir ağızla öpeceğim herkesi
yeni bir devrimle şenlenince dünya

haydi git!
git ve unut beni
ben düşerim
umarsız budanmış ağaçlara öykünen şiirlerden
çünkü büyüdün
ve sen büyüdükçe hüznünden tandırlar kuruldu içimde
sen büyüdükçe uzaklaştın benden

kaldır başını ve git
akdimdir bu:
beyaz alevler kemiredursun içimde hayat ve ölüm
sen ne zaman gülümsersen
ben arafta olurum gülüm..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/831448/git.html>

hasan'ın şiiri hüseyin'e..

sen yayılmacı değilsin diye çirkin var
yalanlar işe yaramıyor eskisi kadar
doğrular yanlış adres vermiş
geri dönüyor tüm mektuplar
ölümün hiçbir tesellisi kalmadı sevgili
cennete kabul edilmiyor hiçkimse
erkenden öldü diye çocuklar

yani sevgili; hergün senden başka herkesin sevebileceği
bir sen alıyorsun yanına
ayaklarında her ölünün ardından söylenen
ama yakıldığı ilk cesetten başka
hiçbir cesede yakışmayan ağıtlar..

yürüyorsunuz!!!
kaldırım taşı değil o kendi ayaklarının altında eriyen
sensin o her gün biraz daha hızlı ve taze eskiyen
duruyorsunuz!!!
böyle bir duruşa tanık olmamıştır istanbulda kaldırımlar..

yine o baş ağrısı yeterince değilmiş gibi
yüzümü biraz daha çirkinleştiren
-farkındayım araya laf karıştırıyorum-
çünkü sana senden daha yabancı
ve benden daha yalancı
bir şiir söyleyemem biliyorum..

yanlış yazılmış ve üstü çizilmiş birer sözcük'üz
hangi cümlede geçtiğimizi anımsamıyorum
-suhufu ibrahimdi sanırım-
yazılmış tüm mektuplara kanıyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/832142/hasan-in-siiri-huseyin-e.html>

Şairim diyorsam doğrudur

şairim ben
neye dokunduysam kirlettim
kime seslensem artık duymuyor beni
sağırlaşıyor yanı başımda ne varsa
oysa tutmalı biri milyon yıldır uzattığım bu eli
aklamak için savaş ve barışı
ve onurlandırmak için marşlar dolusu yolları
orduları ve ülkeleri..

var mıydı sahiden insanın düşmanı
kendi yüreği dışında
gizlemese ihaneti kendi düşleri arasında..

kim dediyse yalandır adımın acıdan ibaret olduğunu
gülümsemeden bakmadım asla dağlara
intifada var dediysem de bütün çocuklara
sadağımda hep gül ve karanfil gizledim
tüm cephelere öğretmek için aşkı
kır çiçeklerine ve anksiyetesi renkli kadınlara da..

sevince bütün anlamımla sevdim
kimse inanmadıysa da durumum bu
duyun beni ey tüm güçlerini nefret için harcayanlar
yuyun mintanınızdaki kan lekelerini
ve boşaltın yamalı heybelerinizi..

gülümserken dolduracağım gözyaşlarımla
bütün boşluklarınızı
beyhudedir pusatların apoletlerin ve silahların hıncı
hatırlayın ruhunuza kazılmış künyeyi
ve gizlemeyin büyülü bir mesih beklediğinizi..

ne söylesem inanılacak gibi değil
vezne gelmiyor artık ağıtlarım
çocuklar da körebe oynamaz oldu şakaklarımda
kurşun sesini ninniye çevirebilsin diye anneler
umudu tanıtsın diye beşiklere sabırla
dağlanarak harlıyorum harflerin tandırını

yürekleri de elbette
yürekleri de..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/833089/sairim-diyorsam-dogrudur.html>

sidre

korkuyorum akdimi bozmaktan fettan bir dilber yüzünden
sırtımı gördüğünde küsmesin diye hayata

sidretul müntehayı da bilir oysa akıllı kadın
siddhartha'nın budha'ya benzerliğini de
ritüel ihtiyacı mantıktan yoksun olur yani
zaman çatıyor işte kendisine yabancı kalsın diye
peşkeş çekip yüreğini bütün hüznümlere..

güzeller bana fettan bakıyor
bozulsun diye bütün yeminlerim
morg taklidi yapıyorum terlese de avucumdaki baharalar
muhkem ayetlere saklanıyorum; kadim akitlere
sürgülüyorum dilimi sessizliğe elbette tenimi de
yabancı bir dudağa uzanmasın diye dudağım
ayet ayet kaniyor secavend ile dilim..

hayat beni güzellikle tehdit ediyor
çoğaltarak sancılarını kasıklarımın
usulca çekiliyorum besmelesiz surenin pusatına
yemin etmesini bilsem lilt'hen de söz ederdim elbette
sırtın, terkisine oturmasa bakışlarımın..

örtüyorum çıplaklığımı şiirin örtüsüyle
gülümsediğimi gördüğünde sokulmasın diye kimse ağzıma..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/833297/sidre.html>

ölürüz elbette usta

"Hshshsh hshshshs hshehehs hshsheheh jsjsjsj ..." hshdhhdh hshdh
[italik]
Hshshd hdhdhdh hdhehe
Jsjsjd hdhehrhe hshehe hshdheh. [/italik]

Hshsheh jdjdjfr jrjrjrjr hdhdhdhd
Hdhhdh hdhdhd
jdjdjr jdkrjr
Jdjdd ndjd
Lldkdkd kdkdkd
dlkdkr jdjdjrjr jdhdr
[italik]
gkdkrkrkr jejrhrhr hehehrhe
Jsjehehe hdhdhdhr hehehehe

Kdkfkr kdkdkrk kkrjrjr jdrjr
Ldkdkf jdjdjrjr hrjrjrjr hdhdjdr hdjdj
Ldlrlr jrjrjr jrjrjrjr kfkfkf
Kdkdkr jdrjr jdhfjd
fldkdkd jrjrjr
Kdkdkd jdjdjr kdkdkd jdjdj
Ldlflf kfkfkfk kfkdrj
ltitit ktkjtjt jtkjtjr
Dkddkd nnrjrjr jrjrjr
Sksksks ksksksk sjdje
Ldlfkf lrlrkr lflfkr krkrkr
Lldkr lkrkr lfkfkfkr krkrjr kfkfkf

[italik]ldkrkr krkrkr jrjrjrj
Kskekr krkrjrjr jrjrjr
[/italik]
Kdkdkr jrjrjr kdjfkfkfd
Kdkdkr kfkfkfk kkrkrkr jrkrjrj
Lflflt lflfkft lfkfkfk kfjfrj lfkdkd
Lldlr lkrkrkr lfkfkgt lgggšt
Pfpfkfpt ptktotpt pflfktptptkttk
Pglpggot pgogogog gsgsgsge bdhdhedl
Jdjdrhr jdrhrhrh brhrhrhrh
Kskdkd krkrjrkr jrjrjr jrjrhrh
Ldlrkr lkrkrkr lfkfkkt kfkfkkt
bkrkrkr krktjtjr ufydyeyryr hdheheh
slfkttk jrjrjr
ekrkrkr krkrjrj
skdkrkr jrjrhr hdrh
Kdkrlr krkrkrkr Dr hdgsgege
Pepjrjh gsgege gsgdged hdhdhddh
Kskejeh jejrjrhr hrhrhr jrhrhr
Kdkrkr jrhrhrhr hrhrhrhr
Kdkdkr kdkrkr kdjrjr
Kdkdkd jdjdjrjr kdjrjr
Kdkrkr krkrkrkr jrjrjrjrj
Jdjdr jdrhrhrh hdhdhrhrh hdhdhrhrh

[italik]kdkdkr jdrjrj
Kdjdr jrjrhrh
[/italik]
nkekekr jrjrjr jrjrjrj
Kdkrkr krkrjrjr jrjrjr hrjrhr
Kfkrkr krkrk jfjrjr hdhdhr hhhjdjdj

Jdjdr jdrjr jdjdjfd jdjdjrdj jdrjr...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/833553/oluruz-elbette-usta.html>

kadın aşktan anlamaz..

nerde nemli bir çimen görseler koşup oraya uzanmak isterler
ve ihanet etmek için geçmişe
şiiireler yazarlar
sözcükler satınalırlar
haraç mezat aşklar takas ederler
çifit çarşısı kalplerinden
bu ticaret
bu ihanet
bu kaygı
nasıl da aşk diye sunulur sonra
nası da sarılıp sarmalanır kötü kokulu ağızlarda

oysa yitmiştir sır bir kere
uçmuştur kuş
alıp kokusunu bahardan
çekip gitmiştir gül
ve bulunmaz artık kalplere şifa dağıtan ecza
ister nazımla yatılsın ister sefere çıkılsın cahitle

ne oldu böyle oldu ve neden bu zamansız zilzal
kırıldı fay hatları
yıkıldı tüm duvarlar
şimdi uhrevanın derin ve yeşil bir yaylası
musanın koynundan çıkmış yed-i beyzası gibi
leyla sanmak için kendini
ya da zuhre diye sunmak için kuyulara
avuçlarındaki kirli öykülerle hakka yakaranlar
cesaretle göğe diker oldu gözlerini..

görüyorum ve buna da dayanırım tanrım
dayanırım parçalansa da çocuklar etrafımda
çünkü etrafımda bir sürü beyonce
ve aklımda büyük osmanlı rüyası
duvarda kabe resimleri üç boyutlu
ve yanibaşımda bankalar
icra tebliğatları
kredi kartları
aynı saftayım elbette pensilvanyayla
madenlerde ölü
meydanlarda işçiyim laçkalaşmış sloganlarla..

başım derde girince ahzaba sığınyorum
küfrederek belediye işçilerine
reis-i cumhura
camilere sığınyorum sonra bir bedevi kabalığıyla
ince tebessümlerin ve galiz günahların nezaretinde
matruşka bebekleri gibi ruhum
dilimi ateş
yüreğimi derya
sözümü şiir sanarak
ve tüm mavileri sevgilim ya da annem bilerek
salınarak ağızımdaki gülüşle..

kadınlar birikiyor etrafımda sonra
memelerinden söz etmiyorlar ama ben anlıyorum
gözlerim kamaşıyor
ruhum uğulduyor
tenim en müstesna yerinden kanıyor
sessizliklerinin görkeminden

hiçbiri beklediğim şahmaran değil
zehir deseniz hiç
içmiyorum hiçbirinin bakışını
işporta tezgahından aşırılmış yıldız sanki
bile bile yanılıyorum
bundandır kimi sözlerinin parıldayışı
ve büyümüyor insan böyle yanılınca
ürpererek ıslığa sığınyor sadece loş gecelerde..

yalancı düşlerinde sabahlayan kadınların
ne zamandır uzanmış ellerine aldirmiyorum
bu yalancı leylaların bulandırdığı sevdalar
acuze şehirleri andırıyor
ucuz kağıtlara basılmış takvim yapraklarından aşırılmış tarif gibi
öyle sıradan
öyle bencil
öyle serap
öyle çöl
her birinin kaygısı devasa
her birinin törpüleniyor yüreği
her birine kokusuz bir omuz bırakıyorum
kimi bir şairin sakallarından medet umuyor
ölülerden medet uman çingene müridler gibi
kimi bazı gecelerde koynuna aldığı düşlere sığınyor
kimi Allaha sığınyor sırasını savmış bir kalple
ağzı dili oruçlu titriyor ayakları elleri....

tarih: 06 Mayıs 2013 Pazartesi 12:02

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/833671/kadin-asktan-anlamaz.html>

yeter ağlama yar

önce söz var dedi kutsal kitabın biri
hiçliği Allah'ta buldu ona sevdalı birileri
kudretti
helvaydı
bıldırcındı
derken oyalanıp yarıldı kızıldeniz
zılgıtın birinde kayboldu diğerleri

siyonist rayıhalar taşıdı diye rüzgar
adınla başlıyorum sabaha
dünya unuttuğunda seni nehir kenarında
kızıl hüznünlere gark oldu ufuk
sapanını siper etti talut ortadoğuya
irkilerek uyandım
intifada çocuklarının terli rüyalarında

yermük'ta bilendi hançerler ilkin
hattabi kükreyle son buldu ecnadeyn
çarmıhtı sonrası
haçtı
isyandı
istilaydı
pembe düşler görürken irkildi toprak
kendi kınına çekildi çöl
her taraf şahid oldu
her yanımız sefarad
göz bebekleri yağmalanmış bir anneye döndü filistin

bizdeydi oysa hittin'de kuyunun başı
ve selahaddin bizdeydi
sonra sular tersine aktı döndü devran
talan edildi düşler gah fatimî gah karmatî
umutla beklenir oldu o son gün
yani ya armegedon ya mehdi

yeter ağlama yar
tanrısı çocuklarca taşlanmış bir dervişim ben
heybemde bir tek adın var

en çok ben yalnız kaldım o mel'un askılarda
gamdır
kederdir
gözyaşdır
kaderdir derken
ve sürgün ederken masıvayı kalbimden
en çok ben yıkıldım ağlama duvarlarıyla
en çok ben çözüldüm ve adınla doğruldum sonra
acıyla her sınıdığımda

nolur ağlama yar
ve bekle son zuhuru sabırla
elbet yeniden maviye boyanacak sema
halepten
dera'dan
sabra şatilladan
serendipten amedden yükselecek kuşlar
baalbek'te doldurup gagalarını sahtiyanla
bezenip ipekle kuşanıp zülfikârla

sabırla sık dişlerini yar
elbette panzerleri de yenecek

arakanda ateşi
somalide açlığı
filistinde zulmü yendikleri gibi o davudî çocuklar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/834452/yeter-aglama-yar.html>

aşkar

milattan önce miydi seni ilk görüşüm
yoksa sonra mı
gözlerinde ela bir bezm-i elest
cennetten kovulan ben miydim
yoksa Muhammed miydi
orumcek ağlarının ardındaki
kuma saplanırken suraka
tedirginken lat menat uzza
mekke kaynıyordu
dumanları medineden gorulmekteydi..

anadoluda halk toplanmaktaydı
kar yağıyordu ahmed arifin şiirine
nataşaları pazarlarken sosyalizm
kendi evlatlarını harcamaktaydı kapital dünya
dilimi yaralamıştı bir isyan
kara kitanın esmer çocukları
kendi ruhlarını kemirmekteydi
afrikada elmas tozlarının arasında

ırmaklar boyuna yanlış yol haritası taşıyordu
tütünü unutmuştum
fay hatları cebimdeydi
mektubun cüzdanımda terlemekteydi
sen durmadan ağlarken
washington ağzını dayamıştı
ortadoğu kuyularına
dinibütünler tekirdağ rakısına
yusuf kuyuyu zuleyha aşkı terk etmişti
kanayan bir ur yalımı gibi
patlıyordu ortadoğu tam ortasından..

ikbal miydi tutan elinden zarifoğlu mu
ne fark eder ki
edebiyat fetretteydi
aşk kelimelerde
çocuklar panzerleri dövüyordu kurdistanda
üşümekteydim cizrede nemli bir otel odasında
valizimde gazali'yle kafka göz göze ağlamaktaydı
baz istasyonları ve yollar ölüme uzanmaktaydı
istanbul çalkalanmıştı
hükümet sarsılmıştı
sosyal medya sallanmıştı
ayakta dikiliyordun öylece
gözbebeğinde binlerce mana
yaralı dilimden başka ikramım yoktu
suçluyduk herkes kadar
herkes kadar suskun
suriye miydi cinayet mahalli
filistin mi arakan mı yoksa Kürdistan
öldürülmüş binlerce çocuk gülümsüyordu
sessizliğimizin tam ortasından ..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/834750/askar.html>

el değmemiş hüzünler için

masallarda dile gelen birer kahramandık
bir tek küçük çocuklar severdi bizi
sustun ve büyüdün söyleşerek kocaman insanlarla
satır aralarında şaşkınlığın kaldı..

bir zamanlar rengarenk düşlerin vardı
gittin bir tufanı büyüterek içimizde
şiiirler emziren suskunluğun kaldı.

sen sustukça
bir çocuk öldü büyüklerin romanında
umutlar yitti en ücra satırlarda
gölgesine gizlendiğimiz hayaletler
film sahnelerinde harac-ı mezat
senden sonra sahipsiz bir ağartıyım ben de
masalını yitirmiş çocuklar arasında...

masallarda büyüyen kahramanlardık
yetim çocuklar bilirdi içimizin ritmini
gittin bana boşalan uçurumların hıncını bırakarak
sesimde ayrılığın kaba yankısı
şimdi öyle bir haldeyim ki sorma
sonsuza dek yitirdim gülün zehrini...

biliyorum olmadı bu şiir
bu intihar provası bu masalsız kabaran nehir
ama yorgunum yüzüme üflenen sûrun dehşetinden
yorgunum, masalsız kalmış çocukların
yalnızlık hikayesinden..

ey yalanın gölgesinde büyüyen masal
ey kendini gerçek sayan kapkara yalan
biri giderse öteki kendine uçurumlanır
ve her uçurum bir destana gebe
budur gerçeğin hikayesi:
umuttur asıl ankâ kendi külünden yeşerir..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/838185/el-degmemis-huzunler-icin.html>

hıranın kapisında durmak

yalnızlıktan bunalan yolcu
iki kadim fresk gibi nemli gözleriye
dayanır hıranın kapisına ;
tüketmek için bir ömrü onca günahıtan sonra
matematik ezan ve hurma dallarıyla
evet! evet! hurma dallarıyla..

işte orada kadim bir ses
yıpratılmış ayakkabılar gibi mahzun
ve zaman zaman; kınını parçalayan hançer gibi
kemirirken yalnızlık
sabrın sedef kakmalı kabuğunu
bir acıyı unutup hırayı düşünmek sonra..

babadan yadigardır;
her cuma sabahı yoksul ve kekre bir suyla uyanıp
hazin bir selayı taşımak ölümün boş tarlasına..

Allah'a çöl diliyle iman edip türkçeyle anlatırken
en çok kürtçeyle sevdiğini anlamak
rahatını kaçıırır yeşillerin
ve elbette kızıkların da...

ey yüreklerindeki Muhammed'i unutanlar!
susun ve iki titrek dudakla af dileyin
yoksa az üflenmiş bir su
ve taze okunmuş üç ihlas yeter zalimleri boğmaya...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/838941/hiranin-kapisinda-durmak.html>

asrın ağıtı

şimdi son sözlerini söylemesi istenen birer idam mahkumuyuz

- "ya hu durun daha hićbir Őey sylememiřtik

son sözlerimiz hep uzundur"

destan!

destanları ve kitabeleri olamayan bir sekerat anıyız

cenazemize sadece kar yağar

ki kar yağmayan iklimlere ısınamamıştır ayaklarımız

kar olup yağmış ve erimiştik! ..

___her akřam eve yanak ćukurlarımız biraz daha ćkmüř olarak geliriz

daha belirgindir elmacık kemiklerimiz

daha bir orta yerdedir doğuştan güzel gözlerimiz

daha bir orta yerdedir mahcubiyetimiz

her kadını ağlatabilir: " kanserli baba suretimiz..."

heyulaaa! ..

bir bilsen ne kadar sokak arasıyız

yüzüm yüzünüze akıtmıştır zehrimizi

artık iflah olmaz birer su baskınıyız!

ki bir Krdn maruz kalabileceği en 'kabul edilebilir' baskındır

....allahımıza kitabımıza svlerek ldrldğmz baskınlar biliriz

lmeyi 'kabul edilebilir' bulabiliriz de allahımıza svlmesini asla

ćnk onu severiz ve asırlardır bekleriz!

sakalı uzun ve sarıklı erkeklerimiz varsa allah da vardır

budur imanımızın en sarsılmaz yanı

gelecektir

rahim ve rahman olacaktır!

ćaresiz bir milletten daha mütedeyyin olamaz hićbir peygamberin nesli

yine de en ćok řiir bilmez kadın kalćaları

haydaaa! ..

evet insan en uygunsuz anda intihar etmelidir

paradoks

paradoks: hićbir hüznü ifade etmek ićin kullanılmaması gereken bir kelimedir

ondan söylendi

malum intihar!

ammar ı unuttum sanmayın... unutulamaz bir ölüm haberi

ki hićbir kır seyeranı unutturamaz karasallığımızı

karadır haberimiz

acılı ve mu'tediliz!

bana bir ihlamur buğusu ve belemir kokusu verin

henüz aćmamıř sanmıřsızdır

aćmıřsızdır ve fakat zelil ve zayıfız

Annemizden saklarız sefaletimizi: budur yalanımız

___ciğerleri sızlamasın diyedir... oyyyyyy!

yine de şrm ciğerim!

şr ruhumun mengene tarafı

tarfetul-ayn! ! .

kapanır aćılmazdır!

söylenmiştir ve fakat tekrarında fayda vardır:

"en iyi yara kapalı olandır "

Kapat gözlerini yaralarım azar

mütebessim bir mahzumiyettir harflerle olan temasım

harflerin gelmiřini gećmiřini..... bilirim!

keşke bir dengbej olsa da dilini dilimize srsek

kasımın on ikisidir... acayıp sefil ve zelilim

anneme yalan söyledim ve acayıp ' acıklı trkće şarkılar ' kıvamındayım

"savur kllerimi yak gitsin beni"

___ağladığı tüm şairler tarafından bilinsin isteyen bir çocuğum şimdi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/839732/asrin-agiti.html>

Serencam

....

.....

.....

.....

neden .... burda ....olmaz.
canom bana gülümseyen bir savaşçı su getirir misin.
ah ulan istanbul .... hiç çıkmazsın aklımdan:).
.. yanlış yanlış yanlış
bayramsa bayramınız mübarek olsun
neden şeker vermez kimse bu çocuklara..

teğet geçtim çok doğruyu
çok yalana sığındım
ve olduğumdan güçlü göründüm.
yadırgamadım kimseleri.
ama hep yadırgandı sevdalı hallerim.
öyle yalnızım ki.
ne leylayı buldum yanımda ne züleyhayı.
ne annem anladı beni ne ben babamı::).

şimdi ne zaman seni anımsasam
ya sustum ya kanattım dilimi ısırдықça kederler bir bir
gel zaman gitm zaman bitti şiir ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/844517/serencam.html>

Her Harfe Bin Acı Düşer Ey İnsanlar..

savurgan acıların hoyratça harcadığı cılız iniltilerdik
boyuna horlandık hikayelerin her satırında
mağlup ordular yağmaladı gözlerimizi
tarihi toza bulayan kanla yıkayan
piramitler gibi büyüdü içimizde sıkıntı
dağılıp dağılıp logolar gibi
savrulduk yeryüzüne
her şey yitik bir ülke oldu en sonunda..

kimse hatırlamadıysa da bizi dualarında
en çok bizim üstümüze yağdı
çöl yağmurları
ve en çok bize yakıştı ölüm
issiz kervanlar taşıdı cesedimizi
yarım kalırken gülüşler
solgun dudaklarımızda

haraç mezat hep başkalarınınındı
teraziler onlardan yana ağır bastı
bakraçlar onların ellerindeydi
bize sabret dediler
diren dediler
ve adımız çinladı bütün kuyularda ..

nolur söylesin biri
kardeşi kurdun masalına atmaya ne gerek vardı
ışıklı sular dururken kan niye aktı
ve neden çekiştirildi mintanımız
neden yapışıp kaldı üstümüzde sevda
parmağı kanayan her kadından sonra..

oysa bir hançer kesiği
bir rüya tabiri
bir çöl esintisi
bir şiirin en cılız imgesi
gibi kaynayıp durdu içimizde
masumiyetin gölgesi..

ne zaman bir nehre uymaya kalksak
bir ayete bir yol işaretine
ne zaman sıvasak pütürlerini duvarlarımızın
sarmaya yeltensek bir yarayı
ne zaman aynı sese yankı olsak
ya da başka bir gülüş başka bir eylem
başka bir şarkı tuttursak
bezensin diye dünya aynı nakaratla
çırılçıplak soydular bütün alanlarda...

umudun çengeline tutunmuş yakuplardık
ebuzerdik yusuftuk
çöldü mezarımız
kuyuydu züleyhaydı
tepeden tırnağa acı
saçtan tırnağa yaraydık
hiçbir gömlekle iyileşmeyecek yaralarımız..

teatral ağlama

hayatın izlerini cesetten silmek isteyen bir gassalın
ve ölümün tüm renklerini gassala bulaştırmak isteyen ölünün
tam ortasında ağlıyor lâl çocukluğum..

ve ben aralarında akibetini bilmediğim
vuslatı imkânsız bir aşkın
yakını uzağa değişmiş nü haline üzülüyorum
çocukların hüznü arasata yakışmasa da..

gassal son maşrapada kurumuş titrek dudağıyla
" Allahuekber! Allahuekber!.."

ne kadar büyüse de gözünde hayat
yaşamın benim ölümüm kadar rabitalı olamaz diyor ceset
son virdimdi ölüm
bütün hücrelerimle tamamladım tüm tesbihatı
ve zaten ömür bitsin. yeter!..

hâlâ ağlıyor lâl çocukluğum
nefesi sekerât ve baba kokan bir yeli içine çeker gibi
asırlar evvel setrolunmuş bir sırrın nakaratını
gözlerinden iter gibi.

ceset teneşir gassal ve musalla
aynı dikenli nakaratı mırıldanıyorlar çocukluğumla
hep beraber " kalu bela, kalu bela..."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/847316/teatral-aglama.html>

Baba

okun gösterdiği yerdî şehrin kalbi
düştü, ürkek bir yetimlikle titredi ellerim
içimde yanmaya başladı morg
hangi sayfasına sığınsam tarihin
bir ölüye fresk oldu gözlerim

artık babam sümbül kokan toprakmış
levhi mahfuzun tarihi kadar eski
ki bir temmuz sabahı açtık ölüme kapımızı
albumin kokusuyla uyanmıştı servisler
ve rahvan yılmaların manidar gözleri

bizi buluşturan tabut kadar hızlı geçti
titrek bir sis kadar çabuk dağıldı vefa
kesildi soluğu saçları kınalı bir kadının
ve son buldu baharı kelebeklerin
bekliyoruz sonbaharı ansızın kopacak bir fırtınayla

çünkü sütten kesilen toprağa döküldü hicran
turuncuya çalınca maun tabutlar
ışıldıyordu yüzün ve ölüyordu
uzuyordu gölgen hiç durmadan

şükür inanmıştın Allaha ve uhrevana
iyi ki yazılmıştı epriyen alınına bu
çok korktum kırılacak diye fay hatları kalbinin
ve devrilecek üstüne karartılmış bir hayat
ve elvan elvan bir nifak yağmuru

zamansız özledikçe seni, gönlüme nakış,
sana yasin; ve bayram sabahlarında yetim çocuklar için
nunu sakın kasesinde yepyeni umutlar biriktirdim
çöl yetimi bir sevdasın sen şu bükük boynumda büyüttüğüm
hiç duymayacağını bilebile şiirler söylüyorum sana
yetim ellerimle okşarken toprağını gurbet ellerin

hem ölü babalara şiir yazmak, uzayan gölgelere sarılmak
ve uzanmak kelimelerin hevengine
efsunkâr bir şeytan aldatmacasında
giderir belki susuzluğunu yetim ve haylaz çocukların
ben de kanmaya hazırdım hayata
hayatı israf etmeye mezar başında bir çeşme tasında

bir ben miyim susuz kalınca sözünden cayan
babam öldü ve senin de sözlerin yetim kaldı buhari
şimdi Küfe'li ne derse desin, Basra'lı ne eyleser eylesin
bozuldu silsilesi hayatın
ve zayıfladı ilk senedinden sahihiniz; ey Müslim Ey tırmızı!
ah canansın Ebu Derda sana asla kıyamam
babam severdi seni....

Kâlû; belâ demiştik ancak sözümüzü çiğnedik baba
hep topu bir kelime israfıdır bu
nolursun çok görme bana
eksikler tamamlanınca yeni gözler yaratacağım
bir çoğunu bir sabah namazı vaktinde
ve yeni sözler vereceğim bir daha şiir yazmamak adına
sen de alınma Allah'ım
bu duadır ve yanıyor içerim

“ rabbim babamı başa sar..
ve biraz da öyle dondur”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/847529/baba.html>

Gülümsemek Şiirdir

Önce;
lirik masal kadınlarının esrik diliyle konuşuyordun
Yumuşak ve bilgece
Sular nilüferleriyle uyuyordu sanki dudaklarında
Ve mavinin derinliklerinde ılık, ıslak bir aşk
Bin yıllarlık küskün bir sessizliği ateşliyordu
Tarihin gongu çalınca bilinmeyen uygarlıklarda..

Sonra;
ilkin gözlerini fark ettim
Çünkü bütün yaşlı kadınlar biraz çocuk gibi ağlar
Bütün küçük kızlar biraz yaşlı ve bilgece bakar..

Sen göğsünde yeni ülkeler ufkunda şeytanî bir biliş
Kurdun kuzuya kuzunun kurda baktığı gibi
Delişmen ve naçar bakışlarıyla
Issız dalıyordun bütün hazin şarkılara

En sonra;
Yüzünde arsız bir gülümseme
Diğer yarısını sokak çocuklarının yüzünde gördüm
Sustum
Senden kalan paylaşılmış bölük pörçük bir sevmek
Biliyorsun susmak nesirse şiirdir gülümsemek

Her insan güler belki, yabanıl, dağınık ve anlamsız
Kurtarır belki kendini her badireden, manidar gülümseyerek
Her insan şiir de yazabilir belki, posası çıkmış kelimeleri iliştirerek
Antetli kağıtlara..

Ama kayan bir yıldız gibi deşip karanlığı kalbinden
Şafağı muştulayan bir şiir aşkın ve bütün tebessümlerin aynasıdır
İşte seni ilk gördüğüm andan beri
Ne zaman şiir yazsam
Gülümsememin yarısını armağan ediyorum yarınlara..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/847770/gulumsemek-siirdir.html>

Jjhgvdhhh ıgıı ifufıf ifıfıf ifıfıf kgcı ıgfıfıf ıgfıfıf ıgııı
kukkıı phhpjpb obhoh phohov phohob
sevginin ufka ve göğse ekili çiçeklerinden
gümrah gümrah ve çağıldayarak
bir ıslığa dönüşmüş tıslıyor dişlerimin arasında
kan kuruyor hançerin şakıyan yüzünde
paslanır belki ama körelmez ki yaramızda
kjhoho hpgov hovov gogogo googo gogo ovog

Jkjhyy
sukiuy jhyyybhoo hhhg ggggg fffff ggffg
bilinir ki korku kalpten kalbe salınır böylece
sustuğunuz kurşun ansızın alnınızda
uckjıı jjiı hhhj hhhhh hhhhhh hhhhhh hhhhh hhhhh hhhhh
ısrarın ve kurşunun ve canın ısrafatında
sıojıı jjiıh jjiıh fttt fdfff gghhh hhhhh hhhh
/jjhhh hhhıı hhjjiı hhhhh hhhhh hhhhhhhhhhhh /

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/847952/bu-soruda-mola-verelim.html>

tecimli soru

küt diye akşam oluyor ve hınçla ağarıyor sakalım
ne olur acep dalgalandırsam ruhumu
alnımın loş aydınlığında
tarih bilinciyle yoğrulmuş bir dalgınlıkla
mecrasını bulur mu mesela yağmur
yatağını sever mi nehir
yadırgamaktan bıkar mı solmayı gül..

ne olurdu acaba, dalgalandırsaydım ruhumu
kalu beladan kalma bir rayihayla
dışarıda esen rüzgarda
geri döner miydi hamalı, halepçeli gazzeli güzel çocuklar
imandan yoksun ebu cehiller
ve körlüğe meftun kalpler bakar mıydı dosdoğru
bulmak için yolu..

küt diye akşam oluyor
güvende hissetmiyorum dünyayı bu karanlıkta
güller gürültüyle soluyor
ve ölmeye devam ediyor güzel çocuklar
sakalım hışımla uzuyor geceye doğru...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/848464/tecimli-soru.html>

bu şiir sana

bu şiir sanadır ey!

ağla!
sıcak tut ama kucağını gülümsersen
çünkü herşey çok ham
ve çığ yağmurlardan oluşuyorsa ağıtlar
halay harlanmış bir tandırdır artık
ve 'mendil' acı bir sözcük
her cemaati düşürür erkeklikten...
bir şey söyle! neden susuyorsun
'zehre sevdalı gecelerden'
yanık bir köyden
etrafına hayat saçan bir nehrin kıyısından
ve gece gündüz demeden
'berivaneeee' türküsünü söyleyen çobanların sesinden
ve sırnaşık arılar arasından geldiğimi biliyorsun..

şimdi üstümüze erkenden iniyor zamane akşamları
kendi elbisesine yatır diye sığılıyor şehir
ve ansızın kayboluyor sisler arasında gece
işte o an ölüm bir baş soğan kadar ucuz
ve fakat bir anlıkta olsa hayat
alınına dayanmışsa da bir silah namlusu
sevda için vakit var demektir
sevdiğim sen de gülümse..

ki açılıns bana cennetin bütün kapıları
dedim ki bazı akşamlar erken iner ve yakar şehrin pelerini
güvercinleri topluyor saçaklara
çocukların sokak arası gülüşmeleri
ah!
bilmezsin böyle zamanlarda nasıl da kaynar kanım
kimseler bilmez çaresizliğimi..

sözü sana nasıl getireyim yarım!
bari gel ve mayalanmış bir şiir oku bana
ya da adı yitmiş bir mezar taşı gölgesinde
bana şıwan perwer'in "min bérîya te kiriye"sini azar azar mırıldan
çukurlarımızın suyundan çekilsin acı
sonra sus
susuşlarımızdan saçılıns her yana yaşam

ağla!
gözyaşlarını ek güneşin gözbebeğine
parmaklarının çatallığında kırılıns bütün zincirler
açılıns yüreklerdeki mezarlıklar
kadınlar ciğerlerinin üzerine artık beliklerini doğramasınlar..

umutla!
yıldızlarla elele versin yurdumun kızları
'aşkın aydınlığı nerde kaldı' diye bağırsın dünyanın çocukları..

yarım!
rüzgarın bir kıvılcımı ansızın gelir
ve döker eylülün son sıcaklığını gazellerle
dökülen yıldızların ışıltısı akar gider gönül dereleriyle
oyyy yar! bu ne cinnet bu ne delilik
anımsamak ne de uğultuluymuş
aşık dediğin alır götürürmüş leylayı

çölün ciğerini deşmeye..

sebra dila*

sakla beni sabırla

çünkü ben de sonsuz baharların dalağından kokluyorum kardelenleri

gözü yolda kalan anne edasıyla

sonra sabahın aydınlığına uzat elini

ve kör kuyulara cesurca sal kendini

karın boranın tipinin beyazına kanma

ve çoban yıldızına şarkılar söyle

yoksa hançerlenir bir yerler

unutma ki hançerlenmiş umutlardan

hiçbir şey olmaz

mezar taşı bile

yarım!

bir gün soluğumun esmerliğini anımsarsan

bir papatya kopar kökünden

dikkat et! boğulmak da var çiçek ruhunun sorularında

oyyy sebra dila

sabah yıldızı yükselirse bir ara

zaman seherindir artık

gel ve yayıl bereketli göğsüm üstüne

kirpikler nazlı nazlı sevişsin

ve farkımıza varsın gece rüyalarının esmer aksırmaları..

bu yakarı sanadır ey!..

yarım!

daya kulağını ırmaklarımın ayak seslerine

duyacaksın mutlaka

ki akıp giden yılların susuzluğundan kopup gelmişler

akıyor umutlarım

akıyor özlemlerim

akıyor isyanlarım

akıyor ağıtlarım

akıyorum

akan rüzgarlarımın esmerliği ile açıyor yurdumda gelincikler..

* sebra dila: gönüllerin sabrı

H. Tan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/850058/bu-siir-sana.html>

Sitem Güncesi

Sitem güncesidir yaz mevsimi;
adı yok bir kadındır belki de
ve kan ter içindedir çocuk atlaslarında yıldı dediğin
bir adım öteye göç zamanı yani..

___ellerim birer çocuk gerillaydı yüzüne dokunduğumda
koyaklarda süzülen şahinleri sevyerderdik; yüzünde turfa___

aşkı boş bir çerçeveye benzetirim bu yüzden
bir çok duvar iz saklar gençliğimden
diyafram çivilerimde küflü bir bakış olursun
gözlerimi ansızın alırken gülüşünün renginden..

adın diyorum adın; elif miydi yoksa süreyya
ulaşılmaz oluyor maviliği göğün
elif; aşka uzanan sonsuz bir çıkmaz diyorum
esrimiş bir teşebbüstür belki de
kanatır her yarayı; ahiri ayrılığa çıksa da..

alınan olur geceleri yakamoz dediğin
kadınlar gelir geçer güncemden salına salına
her biri kendi gönlünde seferde
ah yaralı kalbim kadar yenik;
yaralı kalbim gibi mağrur kadınlar
hiç birinin gülüşünden geçmiyor senin sesin...

bıldır ki hayat dolu bir kadın yüzü
bu sene deniz kenarı yıldı
'at dediğin sevişirken üşümüyor' demiştin ya
haklısın ama;
ölünce uçurumlarda kalır mutlaka bir kadın gözü..

levh-i mahfuz diyorum bu akşam; gerisi susku
içime kor gibi düşer Allah'ın güncesi...
___imgelerin bini bir para; ölümlerin de
ey kalem! sildim yazdığın ismi levh-i mahfuzumdan___

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/851118/sitem-guncesi.html>

yüzüme bakıyorum babam..

her kes gibi benim de façamı çift yanlı çizmiş allah
her iki yanı da çok sevilmiştir
ve fakat pranga yara ve tuzdan mürekkep bir esrar
'sar baba beni başa sar'
yeni ve gönülle görülmüş gül seramonisine dönsün akşam ve sabah

(nereye dönsem
ve hangi çölü topuklasam metruk bir ismail gibi
orda ülkesini yitirmiş bir kız çocuğunun
sarı-esmer gülüşünde yitirdiğim bir parçamla karşılaşıyorum
aklıma atlar dağlar ve ansızın 'ohhhh' çeken bir gerilla geliyor sebepsiz;
sebepsiz üşüyorum)

zülcenaheyndir babam, ülkeme benzer
parantez içi bir huzur anına;
şizofren bir şairin bir ülkeyi bir şiire gömdüğünde
ruhunun devingen fırtınalarına.
yüzüme benzer babam;
bazı metropol kızlarına acılı bir hikayeyi çağrıştıran yüzüme

zor bir şey mi istedim babam
babam oy!
:(Yüzünün bir yanı açılan, yüzümün bir yanı kapanandır babam :)

dönüş babama da prangayı anımsatır bilirim.
bilirim İbrahim'in herkeslerden büyük olduğunu
çünkü; her şeyden zordur dönüş.
dönüş: prangasını almayana
ya da prangası kendisini kendisinden alamayanadır.
heytt babaaaa!!
acılı bir destanı yankılarken şehirli ve titrek sesim
bir bilsen nasıl yanıyor içim..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/852886/yuzume-bakiyorum-babam.html>

arkadaş

düşünüp dünyanın bütün sözcüklerini
sana seslenebilmek için biteviye
gördüğüm dağları kuşanarak sabah ve akşam
Mezopotamya'nın şalıyla gizleyip silahlarımı
üstüme gelmesin diye değil dünya,
utanarak sustum, incitmemek için gözlerini..

/susa susa seslendim sana; beni duydular
ve üstüme üstüme gelip gözlerimi oyduklar/

bin yerden vurup yaraladılar beni
hepsini hayra yordum, umudum bilerek seni
hele bir ölüm gelsin sana ahdimdir
kahramanım sensin çünkü; çocuğum sen
bahara beleyip sunacağım sana hepsini..

/çiçekler savururak sarsılır gözlerinin düştüğü yer
gül de bazen acıdır çünkü; düştüğü yeri yakar/

en güzel şiirlerimi fahişelere yazdım
eli yüzü gözü masmavi ve yangın ve beyza
koynumda bir aşkın acı sıcaklığı
dağları iyi bilen çakmak gözlerimle
bir intifada adıyorum fikrindeki newroza..

/mutlaka hatırlamışsın şimdi akdenizi
yoksa gözlerim böyle dalgalanmazdı/

ne vakit gözlerini bir şiire iliştirsem
bir çöl yetimliği kokar kelimeler
oysa biraz acısındır, biraz dağ kokusu
ve akasya rayıhasıyla doludur avurtların
bir ülkeye evrilirsin, ne zaman gülümsemem..

/'sana bana ve memleket insanlarına' değil bu şiir
öyle olsa hikayeye döner acı; uzar söz, destanlaşır/

yeter; daha kaç ölüm saymalıyım, kaç mezar taşı
kaç kadın gerilla yazmasının alı vurmali yüzüme
yüzünde kaç kere vurmali beni çıplak ayaklı bir çocuk
ki güzel elbiseler ve kara bir lastik için değil
gözünden akan yaşı; avucunda sakladığı taşı..

/ne sen gittin ne ben gelebildim ardınırsa
ne de bir yemini bölüştük ağlayarak aramızda/

düşünüp dünyanın en bâkir kokulu kelimelerini
sana söyleyebilmek için şarkılarımı çıldırasiya
düşündüğüm dağ çocuklarına sarılarak
ve elbette kusarak bütün gümüş kurşunlarımı
gelsin üstüme dünya, yeter ki gülümseteyim gözlerini..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/854142/arkadas.html>

Müşrik Şiir..

(Atlar üşürken içimde bir gül dansı
ve titrerken bülbüller ne çok şaşkınım bir bilsen..
Kekre bir gül sancısıdır yaşadığım haki bir tebessüm sonrası..)

kşke tüm atlar Allaha aşık birer bülbül ıslaklığına dönse
de
yüzüm tüm eylüllere kurban olsa
keşke gültatlısı yendiğinde hiç bir eylül hiç bir ergen rahminde ölmese
keşke Mardinin ve Ürgüpün tozluken yolları
Allah hiç bir adamla kalbi arasına sızmasa
kşke kirpiklerim çürük bir rahimde küflendikçe yeşerse! ..

Oyyy;
zamanından evvel yaşanmış bir şaşkınlıktım belki
bundandır asırlardır şaşırmaışım
vaktinden önce doğmamakta ısrar eden
ve tüm zamanları ölmek için erken bulan bir eylül yenisiyim
yetmesiyim..
elül ağlarken küçüktür
kşke memelerim olsa yetmez miyim..

duygularımı sömüre sömüre erkenden ölmek istiyor eylül
şaşırsam asırlar zani olacak yanak çukurlarıma
dizginlenemez bir sevi kaçkınıyım
rüzgarın hiç bir damlası yetmezdi oysa beni ağlamaya
ne de olsa eskiyim

blirim İlah olsan gözlerimi yaratırdın evvel
ve tüm sıfatlarını ziyan ederdin bir damla yaşımda
snra belki mezalim
Levlake levlak lemma halektel eflâk
diye de sayıklardın..

oysa sütü kesik bakışları kısır ve harabe;
hımbıl bir tanrısın
suçlusun Zeus kadar
ağlayan her eylül tarafından tanınırsın
ve kuşatılır hüznün bütün mukkades sayfalarda

ancak rüzgarın pembe eğriciği kadar emebilirsin kanımı
ve sömürebilirsin duygularımı yağmurlar kadar
gamzene eylülün piç rüzgarları çoktan doluştu
hiç bir ölüm şekli
ve hiç bir yağmur ve atların terlerken bülbüllere öykünen sırtı
arındıramaz artık seni
ki eylülün şehveti ve aşkıyla kirlenmiştir her zani
bu yüzden öykümüz küfür ve şirk kokar

.....Sakın gülümseme üstüme
bir tebessüm etsen bütün eylüllere borçlu kalacağım
ve alacaklı gebe kalacak anneler
ve hiç bir tanrıya yakışmayacak inceden sızmak
unutulmuş aralıklara
boynu bükük kalacak atlar ve bülbüller
rahimler çürük ve aşk koksa da.....

.....keşke bir ergen şehveti olsam
küfürbaz bir kahraman -ya da
yüzümü gözümü kan bürüse

keşke yüzüne tükürülerek küfredilmiş bir aşık olsam
bir ter
bir ürperiş
belden başlayan ilahi bir hüzn
keşke tüm peygamberimsi çobanlar omzuma terlese
ya Allah pürüzsüz bir tense..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/854981/musrik-siir.html>

bu taş devlete. bu da ..

_____Ötem'iz dedik ona, ötesiz bir suskunluğa boğdu bizi.
_____Şimdi; isteyen istediği yere gitsindi:

ama hatırlasındı;
bir zamanlar saçlarının amber kokusunu
rüzgara hibe eden esmer çocuğu
ki zaten unutulmaz bir isyan hikayesidir
içinde saklı bin himalayla
büyüterek bir umudu kızıl nehirlerde
dua dolu avuçlarıyla
hâki ile yeşilin tam ortasında

ama hatırlasındı;
salıncakları ve yanık lastik kokusunu
ölü kuşlar kadar sevimli bir kasabanın
maviye çalınca zaman
-yüreğindeki bir adamın-
bir kadının siyahına nasıl sarıldığını

izbe otel odalarında pütürlü tene düşerken
göz yaşı eğricikleri
annesinin dizlerini nasıl dövdüğünü
şehrin ana arterlerinde
nasıl devindiğini zulmün
unutmasın dı rabbinin destanlarını
cizrede cudide yani kürdistanda
tek silahıydı çünkü duası

üstü yanık dumanlarla tüterken kasaba
görülen geleceği
düşülen uçurumu
avuçların bir taş boşluğuna dönüştüğü
çocukların ve savaşın tam ortasında
" on evladım daha olsa, hepsi vatana olsun feda"
dediğinde yüreği yaralı bir ana..

ruhum barikatlar ardında çıplak kalınca
unutmasındı cemeratta beyaz giyineni
hiradan inip kubada topukları kanayanı
sevri ankebutu ve çöle yenilen sürakayı
bütün taşların devlete
yakarıl原因ın da Allah'a atılması gerektiğini
hatırlasındı..

sonra hemen unutsundu..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/855127/bu-tas-devlete-bu-da.html>

kalbî inilti

ne olur biraz sussana kalbim
her derin iç çekişte yutkunuyorum hicranımı
hep derin ve hep kırılğan bir kız çocuğuna öykünmekteyim
vakit asla tamam olmayacakken
ve yakinken gideceğim
yabancı ve çok ütopik bilinmezlere
nerden çıktı bu inilti..

yaşıyorsam biliyorumdur elbet
yamalı bir pijama ölür önce
ve eylülün alnına yapışan kıvrıcık saçları
ve sen kimliksiz her kız çocuğunun acısını ilk önce hisseden kalbim
sen öleceksin en önce

kalbim ağlamıyorum inan
çocukları sevsem gözlerim düşecek göklerden biliyorum
ve bilmek kanatıyor her bir şeyi
keşke bu belalı ömür erken bitse
ve yansa saçlarım kalbim gibi
çaresizlik zaman kadar ağır ve sahi zaman dediğim nedir ki...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/855764/kalb-inilti.html>

arabesk sayıklamalar

gecedir
dayarsın kulağını hayatın mistik seslerine
azabın haz olduğu diyalektik düşler kurarsın
gül kokmaz
kervan geçmez
yalnızsın kocaman;
aşıksın ağlamaklı
içinde bir dal kırılır
aklına Batman gelir aniden
bir sağırlık devrilir üzerine..

şehrin turkuaz bir rüya görmektedir
beyhude anlamlar yüklersin hayata
sabah olmaz bir türlü
durmuştur zaman
bekaretine intihar kuşanmış
genç bir kıza benzer bu şehir;
seni senden başka herkes yaşıyor
böyle savruk yaşaman; kendini öldürmelerinin sebebidir

/bir intihar genç bir kıza nasıl yakışıyorsa
bu hengame
ve bu hüzn öyle yakışıyor sana/

gecedir
günahını ve sırrını saklamak istersin
karanlığın münevver bağrına
dönersin
yatağın sayrı
dönersin
gerçeğin sanrı
ineden sızmış Allah kalbinle senin arana
dönersin sancılı bir mabed olur yatağın
dönersin
dönersin
bir o yana bir bu yana...

anlamsız çığlıklar gibi
yırtar geceni kırık bir ezgi
[bilemezsin ruhumun ince, derin köşelerini*]
bahanen olmasa da yaşamaya
tek tesellindir ağlamak
anlarsın ki;
koca bıyıklı ve ürkek çocuk yürekli adamların
efkarlı şarkılarında
uslu uslu ve usul usul içlenmektir bazen yaşamak..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/855930/arabesk-sayiklamalar.html>

eylülistan

U' bağlaçlı bir şeyler söylemek istiyor canım
ama en çokta susmak
bilsen nasıl yetimim..
ne kadar götürmüşüm seni
ve ne kadar pörsümüş ruhum ruhunda sürüklenirken
yoldur....

ya da ne kadar bırakmışsın ne kadar tüketmişsin bizi
sürüklenen ruh değil anlarsın
çünkü o hiç bir yerde
sürüklenen alındır ve alın patika bir kader çizgisi

bir yolcuyla konuşacak ve söylediklerine zeyl olacak kadar delisin
yine de bilirsin ki yol en çok adamın içinden geçer.
ve bir çocuk zeyl olanda sürüye
zeylin zeylidir rüzgar.
gülümse çünkü yoldur;
_____camda kalır ve soğuk bir anne bakışı olur boynun
_____yoldur; akarsın sanki sen...

/ bir iki üç dört..
dilim körebedir benim
ve hep rakamları tuhaf sanışım.. /

rakam halkıma rakımı çağırıştırır
bunu en iyi şoförlük yapanları bilir
evvel batındır ve zahirdir ahir
elleri minnacık bir ay geçer içimizden ve tutulur bahis
tutulur her şey. çünkü ayrılık başlamıştır.

rakamlar tuhaf değilmiş oysa
bir yerin girişinde nufusu ve rakımı yazılıysa şehirdir
yazılmıyorsa kasaba
her ikiside yazılıyorsa bilirsin işte
bütün rakamlar içinde sürgün ve gönülsüz bir eylül
bir kadına sarılmak elleri ölü bir çocuğa sarılmaktan zordur

(yanılıyor muyum..)

yanılғанım be çocuk
bu yüzden tutulur nutkum
ve sırf bu yüzden
yanılған bir bahre zoraki dökülürüm
kadınlar sarılmak için her zaman meridyenin dışında ve çok enlem
boylama gelince zaten boydan boya zoraki sevişme
_____yüzüne hiçbirşey vuramam çünkü rayiha rüzgarda gelir ve rüzgarla gider
_____yanık bir ten gül kurutur yanlızlığına
gönüllüyüm
gönlüm var halden bilene
halden bilen yoldan da anlar sabahın en köründe
hammal adamların hışmını da
hışım dediğın de dediğın yanılğandır
ve bazı şeyler donuk rüzgarlarla kalmış
şimdi yüzümü yüzüne vurdum ya
çok mide krampı ve nutuk tutulması
dedim ya dilim körebe...

dilim diyorum sızlıyor göbek bağım
göbegim kısa kesilmişse ilk anam acımıştır gerisi yalan
karga eylülde gelir

(titi değil) allah her mevsimde
ikisi de öngürölmezdir
anama küsüm hala
çok sigara içtim, başım ağrıyor çok nevroitik ve mütebessimim..

anam demem anneme oysa böyle kırılğan olmasam
mahdut bir ülkenin karnında külleniıyor her sözüm
henüz göbeğim yok dilimdeki bağlacın acısından
acıdan
göbek bağım kısa kesildi diyedir boyumun kısalığı
rayiha yanıktan yayılırsa güzeldir;
her yanığa güzel diyen zaten esirdir
ne yanılgı..!
enlem-boylam meselesi değil; derin dağlar kadar
anne dedim ya içimde bir dağ kesin intihar eder
sonrası örgü saç göz nuru ve hırka: yangından kalan..

çünkü uçurtmamız tellere takılанда
yırtık güzel durur ruhumuzda:
kadir biliriz..
leyldir ve top oynamak yasaktır
küçük gövdelerde güzel durur yırtık; anam alnımda al bir iz
ve dahi teller sosyalist
şifa niyetinedir hilal altı kaş yarılmaları:
topun ağzındaydık oysa ardındayken:
hep karanlık hep gecedir
ve çocukluğumuzdan arta kalan üretim fazlası
hilal altı yasaktır ve ana öldürür
şimdi ölüm ne kadarda numarası silik bir formadır..

teller hep yırtıldı
ve tel kadayıfı hep en iyi benim döktüğüm doğruydu
samed yalancıydı
çünkü o hilal altı vücut yapardı
bilirsin küçüklerin kasları varsa tellere daha çok takılır
ve teller kaslara yapışır
telden hilal altı kaslara yapışma anı yapışır ve kalır
o yüzden şifo mehmet ve maradona hep çocuk hep
silik ne çok ben..
bir de sahi çocukken benim soyadım neydi unuttum
en çok ben koştururdum oysa metruk kilise yollarında
kilisi bilmezdi silik çocukluğum o vakitler
henüz samed yalancı değildi ve de asker
ve forma nedir nerden yırtılır bilmezdim
daha büyük yırtıkları onarmakla meşgüldü annem
tel örülür mü ki hiç çocukluğa; örülmez..
hırka anne örgüsüydü ve henüz hiç bir sevgiliye tanık değildi
tellere bir tek üveyikler takılırdı bir de arasra titiler..
titiler... titiler....

ömrümün samed görmemiş tarafıydı titi dediğim
çünkü kendine yetmezdi o vakitler ömrüm
kendine yetmezlerime kazak örerdi annem
babamsa hep bir silgi artığıydı yanışlarıma..
yeterdi kendine
o silik şimdi alnımda değil
değil....

silgi beresisin alnımda
samedse hala iri ve hala yetiyor kendisine
hilal altı yasaklayan ve ölmekle tehdit eden analar
allah düşürmeye hazırlardı bir akla bir çocuğa
bir allaha birde çocuğa
şimdi nevroz ve çocuk allahla baş başa dişdişedir yanık bağrımda..

anneler kolay ölmezmiş oysa
bitek bunu bilseydim bitek bunu..

çok kas yapar ve yeterdim allahla başbaşa kalmış çocukların mavi mavi gözlerine
analar da kolay ölmüş çocuk
şimdi bunu öğrendim ve küsüm tüm tehditkar kaslara ve yıldırma çabalarına
söylesene şimdi çocuk kaslarımı hangi anda hibe edeyim
hangi toprağı hangi elimle eşeleyeyim
allaha yakın ve zerre kadar şefkati olmayan hangi ana
zerre kadar yumuşamaz zerre kadar mavi değil gözleri
çok tehditkar bir anneye küserek başladı belki bu ıalhi hikaye...

bak çocuk!
allahın bir öyküsü var mutlaka yoksa durup dururken allah olunmaz
ve durup durup kaslarımda erimez tüm şeylerim
şey dediysem soluna dönme bilesin nki ağlarım

sobe sobe sobe...
dedim ya dilim körebe...

daha ne diyem sana madem allahın bir öyküsü var dedik
bu öyküde kırıntıdır artık her şey
_____şimdi susuyorum
_____annesine küskünürken ağlamaktan korkan dağ esintili delikanlı yanına yaslananı
_____ve terk ediyorum bir metropol kızının şaşkın yüz ifadesine ömrünü hibe eden
_____mağrur yalnız -hazin bir esaret hikayesini anımsatan- aşiret çocuklarını

nasıl istersen öyle kal orda
ana işte anla
'çocuk bilmez..sade bekler..' dediğini duyar gibiyim
ne çok yırtıldı kazağımız ve ne çok yenildik tel örgülere
ne çok bekledik
bekledik...

bu kadar içrek olmasaydı sesimiz ve allahımız
işimiz hep rast gidecekti..
belki de kaslarımız olacaktı
beklemek düşmüş bize çocuk!
beklemek!
yılma nolur ağlamaya devam et
ve 'titi'ler her öykümüzde hep bilerek unutulacaktı..

yoldur;
en çok gidenle
ve gitmek sen gidince..

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/856230/eylulistan.html>

bum!

[italik]

admmm nnnn kkka hhdah hg
çcgkj hlkl hkkjh hkjhkl hkj
bkhakah hshwgw hwhwhw hhhhhw
hlkl khhj hjhgh jkjjjshsd jejeheh jjjjjsjs
Ksjseh jejehe hshsgege kdkdrke jeje
ksjejeo ndkdrn brjrjr nejrjr kdldşeş
lslskd dkdjfr kdrjrjr hhh llşş şllsks

sksksk odododo jr rkrororkr rnrjrjrjr djrj?

hskdkdr ddrjfr jdjejrhr bsbsbdb mmömm
lslskd lşşdşrl şrsşrsr ppproror
krllrl şlskdj gğğrğlrkr kdjdjejr
kwşwşwşw şsldrjr şdkfjr öxlflrl
şsldrşrp şdşşşrl şdpflflf

şşşdkrır şşşlflkjfdgdgdgdgs ?

biraz da içimin arta kalanı her bir şeyi sancır.
yani kafiye olsun diye değil
şkskdkd kdkdkd hshdhhdh
KKakrırır ieuuurur ysydyeyye ueue
kskdrkr kdrırırı yeyeyeyeyeyey
lslskdj dkrjrjr hdhdhdhd jdjdhdj [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/856466/bum.html>

ali

[italik]

bu gün azarlandım diye azarlarım seni bu yüzden kendimi seviyorum
tüm alileri ve aliye benzettiğim;
sırtı sıvazlandığında delicesine sevinen yeryüzü çocuklarını
ve bir bene bakarken bakışlarına İstanbulu sürgün eden esmer hüznü yalnız ve mağrur aşiret çocuklarını
kaygıdan beyazlayacak bababıyıklarını
ali ruhu ayva tüyü yüreği çilli bir çocuktur
horoz sesini pek sever ve ürker birbaşınalıkta garipsediği sesler içinde..[/italik]

.....

bütün çocuklar alidir; ali bütün çocuklar..!
kırkında yitirilmiş bir masalın yarını olmaz;
masal bu ya bir varmış hiç yokmuş
..... ama.... alinin yarını olmalı
ey her sabah kendi telaşında ve heyecanında kaybolan çocukların ilahı!
alinin hep umuda ve tebessüme gebe bir yarını olsun..!
nolursun
bu duadır ve ıslaktır içerim..!
tüm yaşlarımdan kaneviçeli bir amin dokusam
aliye tebessüm etse ediverse Allah..

bu duadır ve ıslaktır içerim..!
_____ey her sabah kendi telaşında ve heyecanında kaybolan çocukların ilahı:
alinin hep bir katliama setolacak duaları alsun ve kabul olsun..
nolursun..
ey ne dense az
ey alnımın ortasında kocaman bir tebessüm
sen Allahsın Rahmansın
Aliye eylülde yoksun asırlar ver..
bu duadır ve geniştir alnım ve fakat sökölüyor....
nolursun? ?

ey sabahlara yemin eden
ey bize yemin etmeyi
ey el e yemin eden ve bize el açmayı...
eylüle kıydın ya ne kadar da büyüksün ne kadar da inandırarsın..
sabahlara
öğrettiklerine
ele
ve de erken ölen bir kızın gözlerine benzeyen zeytine yemin olsunki ne yaparsan yap sevgilimizsin
sen sin...!
ama keşke dersek bazenleri kızma..
kızma çünkü öksüz kalmıştır o yeşil hızma...
öksüz derim yetime çünkü sen yetim diyensin...
ve yine sen bize küsmeyeceğini söyleyensin...
evvelim zaten senindi..ahirim sensin...
kahhar u rahimsin....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/856883/ali.html>

sesim damgalı mektuptur yüzünüze

[italik]ne söylesem sesimde damgalanmış mektuplar
önce size sizi hatırlatacak bir öykü
içinde kendinizi bulacağınız
bir imgeyle bir hüznün buluştuğu
ne sussam en çok sizi kanatacak
bir şimşekle bir bulutun birleştiği yerde
önce sizi ağlatacak bu duygu..

unutmayın her söz bir eylemdir
kimi zaman ruhunuzun kepenklerini kapattığınız
aşktan muzdarip şarkıların nakaratında
anlayın üşüyeceksiniz unutursanız
yüreğinizde bukağı ruhunuzda pranga
bulamamak için kendinizi
kendinize saklandığınızda..

yüzüme bakın ardında sizin yüzünüz
hikayeler bunun içindir işte
yani mutsuzluğa dair ne varsa sonlar içinde
üç elif miktarı bunalırsınız
munfasıl yalnızlık zamanlarında
kırık bir kelim gibi dökülür saçlarınızdan
sancıyla kırışan alnınıza hüznünüz.. [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/857417/sesim-damgali-mektuptur-yuzunuze.html>

beyaz bir ceket boşluğu

soprano ağıtlar yırtılırken içimde
bir yangının kanayan tohumuyla didişirim bazı akşamlar
kahramanlığimdandır kırmızı güllerden
ve bayat sözcüklerden örüğüm kadınların ölümü
radyoda eski bir şarkı;
'başın öne eğilmesin aldırma gönül aldırma'
kanım mecrasız akar remil atarak beyaz ceketime
yağmur başlar..

adını anınca dimağımda yankısı ince harflerin
ve sancılı gürültüsü kırılan bütün camların
gözlerim bir mucize arar uzak uçurumlarda
içimde, içini deşen bir hançere dönüşür yaşam
denizsiz bir kıyı gibi kalakalırım bütün seraplarda

ben ki şairim, eskil bir havari
nasıl darılırsa yatağına bir nehir
öyle özensiz akarım kurşunî sözcüklerden
ahvalsiz çarpmıha gerilmiş isa'ya
ilk küfrü eden de bendim
çünkü muhtemel vuslatlar içinde
baştan aşağı ütopya sayıldı sevgim..

akşam yağmurunu sevmek zordur sevgili
bu yüzden unutmali insan
sair sevdalara damlarken suskunluk ve umut zembereği
beyaz tenlerden sağılmış ihanetleri aklamak
ve üstlenmek için kâbilin cinayetini
sundurma diye sığınmalı ve medet ummalı şiiirden
aşk n/isyan için vardır zaten değil mi..

lirik bir rivayet say bunu
ulaklar çıkardım sana varan bütün yollara
herşeyi denedim yüzünün kırıklarını onarmak için
sen ki;
bütün kısa boylu adamların hüznünlendiği yüzün sahibi
sanal haber bültenlerinde düşük yoğunluklu bir savaş
ve mitolojik bir yol haritasıydın tarih sayfalarında
rayıhalı rüzgarlardan öğrendim ihanetini

ben ki çokça kirlenmiş ömrüm ve kırılmış saçlarımla
yitirirken beyazımı sanal aynalarda
yani; yeryüzü mescitlerinde sarıklı bir adam
muhammedî devletler kaçkını
gecikmeli bir kaç kızkardeşin kasiğında bayatlarken sözlerim
kızıl şarkılar bırakırım zamana:
'dertlerin kalkınca şaha, bir sitem yolla Allah'a '

[italik]yağmur diner
biter şarkı
başlar isyan
anlıyorum; gönül ve göz beyhude
solmaz bir çiçeklenmeyle bir tek sırtından yaralanır insan
[/italik]

son kez itinasız cümleler kurarak
ve terkederek şiiiri titrek bir yetimliğe
çocukluğuma ve sırtıma sıcak bir merhem diye sarıp ceketimi
ilk kez gidiyorum bütün sevdalardan..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/858183/beyaz-bir-ceket-boslugu.html>

kime uzansam yüzümdeydi çocukluğum

/[italik]-çok önce, en önce kurbağalar öldü- //[/italik]

Sakallarımı biraz daha uzatarak gürültüyle uzatıyorum;
iç çekişlerinin sesime sinmiş kırıklarının
incelerek tüm kainata yayıldığı ve ağzıma melek yanıkları yağdıran
semavi infiallerin bile göğsümdeki sızıyı bastıramadığı geceleri.....

[italik](Sadece 'uzatıyorum geceleri' mi dese ydim?)[/italik]

..... uzatıyorum elimi sakalım içine uzuyor
Ve uzadıkça, içim çocukluğumun içine dökülüyor

gece uzadıkça kaburga sızısı gibi incelirim
Sızı inceldikçe söz,
Söz uzadıkça boynumun semavata beşik yerlerim-
-Uzar heybemim içindeki kimselerin bilmediği saçtan tırnağa mücrim iniltiririm....

-Beni hep benden güçsüzler dövdü
Kahramanlığım bundan
ve bundandır ıssız yerlerde çoğalması Allahın
ve karanlığı mezarlıkların..-

oysa şimdi bir korku büyüyor ve dökülüyor alnımla dilim arasına bir yere
Şimdi sakalımla duvağın uzadığı mezarlıklı gecelerin
şirke ve şiire neden konu edildiğini
senden başka kim bilmeden anlayıp ince bir devinimle iç çekişebilir ki
söylesene!..

Biraz üzgün biraz yorgun çokça migrenim
şöyle bir yana kaysaydın da koynuna gireydim
Boynunu bi yerden ısıyor gözlerim ama nerden bilmem ki?
kusura kalma, gözüm kara
bir bakışta çıkaramadım; dalgınım, içim baştan sona yara
esmer boyunlu ve yaralarımın heybesi çocukluğum benim!
boynundan bi kere öpsem sakallarım batmaz değil mi

[italik]OYY!..
(Kime uza(n) sam yüzümdeydi çocukluğum; uzuyordu..)[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/858372/kime-uzansam-yuzumdeydi-cocuklugum.html>

ve tanrı bir çiçek yarattı. adı liya

ah be Liya!
sınırlar kanla çizilir dünyada 'ölüm yok ki aşıklara'
bu yüzden anlatılmaz aşk savaşları hiç bir tarih kitabında
ve bu yüzden
en çok barışta karabasanların bastığı yürek tetikteliğidir aşığın yaşadığı
çünkü ölüm yoksa mezar da yok
bilirsin mezar olmazsa ağıt içe akarak değiştirir yatağını
asi ırmaklar gibi
çünkü ansızın kim vurduya gitmiştir herşey
kırmızılığını kutsal bir bakirenin serinliğinden almış dudaklarda

___ne zaman ölümden söz edilse bir deniz titrer
___bir kadın üşür hazıranda ta uzaklarda
___ki sen yoktun, seni ben yarattım, hadi üşü!
___Üşü de göreyim Liya! -

ille de aşk dersin sen!
bense sadece saçlarını taramak istemiştin
aşk; yeni dünya düzeninde harac-ı mezat
ve havar-u heyhattır geri kalmış ülkelerin beat pazarlarında
bir şehir dolusu nataşa geçti bak gözlerimden
bir dünya dolusu düşkünlüğü;
ah şoven emperyalizm
genç kızların gözlerini (d) üzerek nasıl da alır intikamını
oysa sınırlar kanla çizilir(di) sevdiceğim..

ah be Liya!
kaç gece kuyu ertesi çınladın kulaklarımda
sende kaç gece açlarımı doyurdum
utanma çıplaklığından, sakın utanma
açlığımıza kardeş nice ülke var
gözkapaklarının ardındaki sınırlara mahpus dünyada

sus Liya sus! sakın fısıldama böyle
fısıldarsan 'S' hakim olur sessizliğe
fısıldarsan yeni bir açlığa uyanacak ruhum
kardeşlerimiz; yeni bir ölüme uyanacak
Moro'da Eritre'de Filistin'de; Yurdumda
-sona kalan evladiyeliktir bilirim

- bilirim 'neden yüzünde kocaman ünlem işaretleri var'
diye sormak ister ölüm vaizleri
ve fakat sorular yitirilmişdir-

yitirilen her soru bendedir Liya!
sorulacak bir soru bulabilmenin imkansızlığıdır
yüzlere yansıyan kin ve nefret;
bilirim
bunca yanıt arasında öyle zor ki soru işaretine alışmak
hainim tanınsam linç edilirim..

saçlarını taramak isteyişim şaşkın bir var olma telaşı değil
sadece gecedir; çıldırışın ve intiharın sarnıcı
seni düşünmekten öte sevimli bir intihar biçimi var mı ki Liya
bilirsin gece en çok yalnızlığımızda gecedir
ve yine bilmelisin ki;
en çok yalnız geçen gecelerde acıtır insanı zamanın çehresi
-ve Allah en çok ıssızlıkta hissettirir kendisini-

hadi senin de platonik ve muamma bir hülyan olsun

hadi sen de yarat seni yarattığım gibi
ve bana en sancılı gecelerini dayat
en dul en yabancı 'en leylim gecelerini'

heyhaat;
'seni seviyorum' diyorum anlıyorsun yalan söylediğimi
ne de hazin bir yalandır aşğın hazıranda söylediği
ve nasıl da esrik bir gündeğumudur aşık için kaypak hayat!

sınırlar kanla çizilir sevdiceğim
berisi yalan yanlış bir kaç eylem planı
ötesi red edilen bir tehdit
sonrası;
dudaklarında şaşkın tebessümlerin ağır devinimiyle kalbimizin kardeşleri..
kaypak ve kaygan yaşamlardır savaşların gerekçesi
ve fosiller; zift ve kan kokusu ve alkışlanan tabutlardır
oysa aşk olmalı hüznün gerekçesi
boşluksa patlamanın;
ruhumuzu bezm-i eleste üfleyen aşkın illegal dilekçesi

ve çocuklar Liya çocuklar
burun çekerek ölüme öykünmek
ve salya sümük seyreylemek tozsuz yıldızları
dedik ya uçurum patlamanın gerekçesidir
bu yüzden burun en çok çocukta işkencedir;
gözlerini ölümlle setreylese burnu onu ele verir
ve bu yüzden tanrı kanayan bir burunda güzeldir
bir de yeni göğermiş ölü çocuk gözlerinde
-yine bana sapkın diyeceksin, sandığın gibi değil;
gözlerimdeki tabut izidir
ve çeyizim ve özgürlüğüm alkışlanan tabutlarda gizlidir
bu yüzden bağışlanırım-

ah be Liya!
sınırlar kanla çizilir bizim ellerde
kılıç kılıcı, dudak dudağı, ten teni
aşık dalgınlığı örter üstüne;
utanma çıplaklığından sakın utanma
bilmelisin ki sapkın günahı en çok olduğu için
ilk önce o bağışlanır
çünkü;
ilk önce onda çalmaya başlar gönül çanları
ve çünkü;
haddinden fazla seven mutlak biraz sapkındır..

bak soygunculuk bile şeref sayılır oldu dünyada
kanla talanla geçinenler var sevdiceğim
ve sınırlarda başlar ilkin kirli ruhların alerjili cereyanı imanlıca..
oysa bilinmelidir ki savaşın imanı olmaz bataklığa benzer, iz saklamaz;
ayrıntısı olmaz sınırların ve savaşların mutlu biten masalları..
-sandığın gibi değil Liya; omzumdaki tabut izi-
sınırdır ve kanla çizilir durmadan ve kan mecrasız akar uçlarda
mecrasız akar ve asla battal olmaz; ol kitabın kavlince..

ah be Liya!
nasıl da süzölmüş yüzlerimiz kederden
her yüreği parçalayacak kadar nasıl da çaresiziz
kirli bir savaş öncesi peşin esaret ağıtıdır sesimiz..

devrim şarkıları söyleyen çocuklar mesela
göğün yüreğini boşaltıp tabut alkışlıyorlar
ah Liya'm ah, ne de telaşlıdır alkışlanan ölüm sandıkları
ne de titrektir ruhumuzu ve gülüşümüzü saklayan ellerimiz
alkışlanan tabutların gölgesinde
her anneyi ağlatabilir ölümcül gözlerimiz
çünkü bulanıktır ölümlle yaşam arasındaki o naif kurgu;
anlamsız ve mutlak bir boşluktur çünkü yaşam dediğimiz...

titrektir yine bu gün Akdeniz
titreyen denizleri ıslak saçlarıyla üşüyen kadınlara benzetirim nedense Liya
çünkü her titreyiş oralarda isyana gebedir
ve çünkü mevsimden mevsime ancak aşkla geçilir;
aşık üşür ama ölmez yoksa sen de mi üşüyorsun..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/858616/ve-tanri-bir-cicek-yaratti-adi-liya.html>

En/es

altı yaşındaysan
ve gözleri göçmüş bir şehirde
evin yolunu kaybetmişsen
bu şiire doğru dizeden giremezsin Enes!

atalarının feodal iyimserliğini yitiren
nemli bir seher yelisin artık
madem gözlerin küstürülmüş
en sevdiğin gömleğin yırtılmış
ve madem annen sa'y halinde her sokakta
durma!
kıvrılan ilk ırmakta saklıdır vuslat.. es!

aklı başında bir deliliktir kaybolmak
ki bazı mikroplar kalbe doğru damardan
ulaşmayı bilirler değil mi
ve yine sızlı olur el değmemiş bir aşta
herhangi biri olmanın kifayetsizliği..

oyy Emily!
şehirlerin iskan edilmemiş hallerinden
çarpıp geçmektir rüzgar olmak
bakir ölümüne giydirdiğin şiirler
ve çıplak çocuk gözlerini kuşanman
yırtilabilir bir yaşam biçimi..

büyüyün artık eyy çocuklar
dedik ki esmer güller var
ve 'nereden eserse essin rüzgar'
kayıp çocuğun gülüşünde saklıdır
yenik bittiğim tek maceram
gerisi bahar
bahar ki; şizofren bir ruh devinimi..
[italik]

_____OFFFFFF
_____/ Bab-ı Ali yokuşu kadar yorgunum yine
_____'sevdiğim! biraz borç para versen keşke'/
[/italik]

Böylece Necip de anımsanır
ve kayıp çocuk
ve rüzgarın çarpıp geçtiği şehir
ve benim rüzgar hallerim
yeniden kutsanmış olur..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/859161/en-es.html>

serseri fermanı

daha sana gözlerini analatacaktım gittin
gidişin eylülde güncellediğim ölümlere denk geldi
oysa;
gözlerindeki ıslaklık anını bir ben yakalamıştım
ve savurgan bir mevsim kadar ağlamıştım..

her bahar nasıl bir ihtilalsa
her ağlayış da öylesine devrim dolu bir intihar
ne de olsa hikmetinden sual olunmaz bir fermandır
gelme desen de geliyor gözyaşı
geliyor son
geliyor bahar...

teni ıslak
umudu yamalı ve yaralı seyyah gibi
içimden gri bir sonbahar geçtiği zaman
soluyorum
soluyor; şeytan kırmızısında isyan
orgazm
ve krizantem çiçekleri
ki zaten solmuşsa her şey basit bir isyanla
güllerinin ırzına geçmeye başlıyor
ve aniden esrik bir kış bahçesine dönüyor insan
göz yaşlarını hep içine akıtmakla..

/yüzüme tenime yüreğime çarparken her yandan Allah
dilimde Uzza..!
nedendir bu şaşkınlık ve nerden gelir cüretim
söylesene ey Ammar..! /

aklıma gözlerin düşüyor susuyorum
kahretsin ki;
yine yağmur yağıyor
linç ediliyor seyrelen yeşillerim
hüznünü gazelleriyle örten bir hazan kadar kâfirim

-soluyan gururumda bir dilenci sessizliği-

insan söze direnebilir ama göze asla..
muhtacım yalancı bir ilk yaza
gözlerimde bir tufandan arda kalan yağmur eğricikleri
ağıyor ağıyoor ağıyooor ağ(l) ıyorum
bir serseri tesellisidir SONBAHAR..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/859471/serseri-fermani.html>

ahirzaman devrimcilerine ve Allahüekber çocuklarına güzelleme

belki gece bildiri dağıtırız
ben deniz cheguavera ve malcolm x
gazzeyi de sararız parkamıza sevgili
elbette unutmamız suriyeyi mısırı da
mazlum kitleyle daima irtibattayız
buralarda değil elbette
("vatan bölünmez bir bütündür" korkma)
moroda eritrede
slogan ata ata gideriz üzülme gecikirsek
nazıma itibar şivana vatan
necibe para sezaiye mona roza
cahit'e bir zehra buluruz az daha direnirsek...

merak etme dikkat ederiz doğrulan namlulara
nazenin gül yaprağına
hohlayarak ısıtırız elbette
ve sarılırız üşüyen kedilerin öksüz miyavlamalarına..

öyle ya sevgili "yürekten çağrılınca" koşup giden
parmaklarının çatallığında yüreğini göndere çeken
mazlumun boyun büküklüğüne zalimi kurban eden
yakışıklı ve mağrur adamlarımız nasılsa..

sabahlara kadar dövülsek de çözülmeyiz sevgili
vermeyiz hiç kimsenin adını
incitmeyiz işkenceciyi bile merak buyurma
yeter ki çok yaşasın devlet baba..
yaşasın halkların kardeşliği diye
inletirdik ya yeri göğü de ah şu kürtler de olmasa..

neylersin ki ahirzaman fitne coğalıyor sevgili
ortadoğuda iyice kaçtı kantarın topuzu
tozduman karambolde
her topa sertçe dalıyor "allahu ekber çocukları"...

sorma sevgili
yok artık o eskiden sarılınca kaburgalarımızı sızlatan
gece yarılarında bile
eli kapısı açık
çayı kaçak şarkısı çorbası sıcak dostlar
yok artık bindiği dolmuşa
girdiği ikna odasına karakola
bilerek "esselamun aleyküm " diyen
faşistlere hain profesörlere
sinirli ve apoletli heriflere müstehzi gülümseyen çocuklar..

rezidansları mollalar
markaları solcular
jipleri hanımablalar kokoşlar
plajları maholar
odamı akrepler bastığından beri edebiyat fetrette
lirik şiir kan ağlamakta sevgili..
sorma neden
bilmem ki nereye gitti " o ağaçlar güzel kuşlar..".

güle hicret

jsjdjdd
Jshshdh jdhdhdh bdhdhdb jdhdhd
hshdvdv ndkdkdkd ndhdhdhd nrjdj
hshsgdge bdgdgehe heheh
Hshsgegd hshehdh hehehe
Hsheheh bdhdhd

Hshdhhd
Bsjdhejdj hdhdhdhd hdhehrhd
Hshehehd hshdhehd hdjejrj jdjdhdjrj
Jddjejeje bdhehrhrh bdjdrh jrjdrjrj
Jejdjehe jejeirir jrjririr jrjrjr
ldkdkror lrolororo jrkrkrir jrjririr
jsjdhdjd jdrjrhrj jrjririr

Hhdjhd
Nddjddj jdjdjdd hdjdhdhd jdjdhdhd jdjdhdjd
Hhdhdhdhd hdhdhdhdhd hdhdjdhd bdjddj
Jddjddjdd jdjdjrjr jdjdjrjr jdjdjrjrj
Mddjdrjr jrjrurur jrururur jdjddj
Nddjddjdd djrjrjrjr jrjdrjrjr jrjdrjrjr jrjrjr
Jddjdrjr jdjdrjrjr

Hhdhdj
Hshdhhd bdhdheh djhdjdjdjd jdjdjrjddj
Hshshs bdhdhdhdhd bdhdhdhdhd hdhdhrj
Hhdhdhdheh jdheueirir ltlglyys ktlr
Kddjdrjrjr jrjririr jrjririr jrkrkr
Kddjdrjrjr jrjririr
Lekrkrkrkrkr

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/860283/gule-hicret.html>

arka bahçe sakinlerine

kadınlar hep yorgundurlar sonbaharda
nerde nemli bir çimen görseler koşup oraya uzanmak isterler
ve ihanet etmek için geçmişe
çift çarşısına dönen kalplerine abanırlar
şiiirler yazarlar sözcükler satınalırlar
bu ticaret bu ihanet bu kaygı
nasıl da aşk diye sunulur sonra
nasıl da sarılıp sarmalanır kötü kokulu ağızlarda

oysa yitmiştir sır bir kere
uçmuştur kuş
işe yaramaz olmuştur şiiir
ve bulunmayacaktır artık kalplere şifa dağıtan ecza
ister nazımla yatılsın ister sefere çıkılsın cahitle

ne oldu da umudun doruklarından yuvarlandı taş
şimdi uhrevanın derin ve yeşil bir yaylası
musanın koynundan çıkmış yed-i beyzası gibi
leyla sanmak için kendini ya da zuhre diye sunmak için kuyulara
avuçlarındaki kirli öykülerle hakka yakaranlar
pusarak kendi içlerine yavaş yavaş
cesaretle göğe diker oldu gözlerini..

görüyorum ve buna da dayanırım tanrım
dayanırım parçalansa da çocuklar etrafımda
çünkü etrafımda bir sürü beyonce
ve aklımda büyük osmanlı rüyası
duvarda kabe resimleri
üç boyutlu
ve yanibaşımda bankalar ve kredi kartları
aynı saftayım elbette pensilvanyayla
ve meydanlarda işçiyim laçkalaşmış sloganlarla..

başım derde girince ahzaba sığınyorum
küfrederek belediye işçilerine
reis-i cumhura
sağa sola nanik yaparak
camilere sığınyorum sonra bir bedevi kabalııyla
ince tebessümlerin ve galiz günahların nezaretinde
matruşka bebekleri gibi ruhumla
dilimi ateş sanarak
ve tüm mavileri sevgilim ya da annem bilerek
salınarak ağızımdaki gülüşle..

kadınlar hep aşkırtırlar sonbaharda
memelerinden söz etmiyorlar ama ben anlıyorum
gözlerim kamaşıyor sessizliklerinin görkeminden
hiçbiri beklediğim şahmaran değil
zehir deseniz hiç
işporta tezgahından aşırılmış yaldız
bundandır kimi sözlerinin parıldayışı
ve büyümüyor insan böyle yanılınca
ürpererek ışığa sığınyor sadece loş gecelerde..

sonbaharda kendisini aşık sanan
ve yalancı düşlerinde sabahlayan kadınların
ne zamandır uzanmış ellerine aldirmiyorum
bu yalancı leylaların bulandırdığı sevdalar
acuze şehirleri andırıyor

ucuz kağıtlara basılmış takvim yapraklarından aşırılmış tarif gibi
öyle sıradan ve kendinden bağımsız
herbirinin kaygısı devasa herbirinin törpüleniyor yüreği

sonbahar yorgunu kadınlar ağırlıyorum gölgede
kimine baba oluyorum adam akıllı
gölgede başlıyorlar kanamaya
gölgeden başlıyor kendimi öldürmelerim
kimine haylaz bir oğul oluyorum
yaralı omzumu gösteriyorum bazılarına
ki onlar ilk imgenin kovuğuna saklanıp ağlıyor
kimi bir şairin sakallarına asıyor bütün hayallerini
ölülerden medet uman çinegene müridler gibi
kimi bazı gecelerde koynuna aldığı düşlere sığınıyor
kimi Allaha sığınıyor sırasını savmış bir kalple
ağız dili oruçlu titriyor ayakları elleri
tutup eylele veriyorum bütün gözlerimi..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/860530/arka-bahce-sakinlerine.html>

eylül diyalogları

(Mai ve Siyah'ın Aforzimal Eylül Terennümleri)

mâî:

_____her mevzu ona her bahis ondandır..
_____eylül yitmeyi sevenlere muvakkat bir bayramdır
...ilahiiiiii.....!!

Siyah:

yorgunum çok gitmeye
yanılmaktan ya da direnmekten
kalk lütfen
bak zaten sonbahar
ve zaten böyle yaşam hazandır
eylül ise cinnet ve izbe ruhlarda izdiham
her yeri sarıya beziyor bu çıldırtan katliam
içimde dingin bir şeyler var; ölüm de yıkanır...

kirlidir zaten her cümle ne zaman ilahi dersem
bir yerlerde güler bana ölü ayakları hiç tenesir öpmemiş
hiç musalla ve kıyım
hiç kurumaya can atan leylak..
dal: dökendir eylülde
dalmak en sığına yaşam mücevherinin;
bütün kuytuluklar bu mevsimde gizil bir kar altında
şimdi dökülüyorum çığlık çığığa çıldırarak;

belki de derin bir iç çekişe öykünene bir yalancı yaramazlık
ya da çocuk işte

mâî:

en çok gözlerime çakılarak gidenleri seviyorum
çivili daha iyidir göz
belki de pasıdır çivinin bakış dediğimiz
gelmesin kimse leylaklar kapımda ölsün..!
'ezik gül' deme yaram canıyor
Allah ezik bir gülde esmiş gitmişti
saatlerce çözülmüş ama hiç dayak yememiş korkak bir sanığım
kendi tanıklığımda bir jurnalci gibiyim ürperirken
içimde sadece ölü bir çocuğun ölü ayakları var...

siyah:

sustum çocuk!
kızma dediydim sana
bir baba yetim kalmaz mı sanırsın
ve bilmez misin insan bir kere yetim kalırsa hep öyle kalır
kalır gitmez
gitmeyenler aşkına söyle!
şimdi gözlerimi hangi gövermemiş memede bahr edeyim

çağ/ırad bir mağarada haşrolunan bir zamanda secdede seğirten/d/i..r
velhasıl; hasır haşri öter secde alını çürütür
gelmez çünkü zaman; sonbaharın son günleridir
gelmezse gidilir..

giderim dedim çocuk;

gidişim çok benli ve et üstü bir izdüşüm..
acısı olanın kafiyesi alacaktır
ve ufkumuzda aslanan turna değil karacaktır
bilir
iz
bunu ve fakat ısrar ve inat
hem vakit de epey erken
bana kafiyelerini değil yeni gövermiş bir kız cesedini anlat
mağarada yeşile bürünen gece şehirde ala dursun
biz yine geç kalalım..
gidersen git
bu girdaptan çıkılmaz:

çıkılmaz!
'vedduha' ve 'haza beledil emin' demiş ve eylülü vermişse
omuz silker evren yaramaz çocuklar gibi
ne çok mesuduz kainata evren derken..

mâî:
'İlahi' der susarım;
susmazsam intihar ne çok edilemeyendir..

siyah:
bize konuşmayı öğrettigin ve eylülü verdigin için teşekkürler Allahım
bilirim eylül olmasa hiçbirşey olmazdı
eylüle kasem olsun ki
eylüle kasem etseydi
çok kıskanırdı gamzelerini örüklerini ve dahi benleri
Allah insana benzer insan Allaha değil
dedim
ve Allah yanaklarına kadar uzanan tellerini okşadı
nede güzel gülümsedi

...amenna

Mâî:
zaten baba olmadan yetim kalanım
kalanım dedim diye kafiye bekleme
acısı olanın kafiyesi de olmalıydı ya:
kafiyemi ben ettim tüm mucize düşmüş etlere
Allah düşmüş

şimdi bıyıklarına düşmüş yaş mucizeleri secde edineyim;
'her kürt yaşlanmaktan ağlmayı da anladı'
ve bahrın sonu zaten başından iyiceydi
lastik kokusu sinmiş bir çukurum ben
ıslak ve hayız mıydı neydi?
şimdi korkmasam sana içimi dökerdim
dökülen düşer rahimden
bir ateş topudur içimdeki rahim boşluğu
bir bilsen ne derin bir uçurumdur içimdeki
rahmimi serçe tırnağıyla okşayıp sevenim...
şimdi pervari diyeceğim ya sızlamayacak hiçbiryer

yakışmaz diyorsan bıyığımın altı kocaman bir tufandan arda kalan uçurum..
büyütür yoksunluğun..
yakışır diyorsan yağmala bebeği kambur ve kanamalı gözlerimi;
ne duruyorsun..
kaçak ülkem olaydın
yüreğime düşen cemrenin iliğine düşen hüznün
yiteydim garbında şimalinde
benimle yüzüstü ve paramparça hüznünü bölüşeydin

'Ben' öleydim cemalinde...

siyah:
sağım solum sobe..
yaralarımız sağalırsa biter şarkımız;

sen kadar bensin; sus yoksa biteriz

bölüşmek ne çok 'titik' bir kelime
şimdi cemrene isyan etsem ne de sevimli olurum
ben ben dökülürüm bıyığının altından
dudağının üstünü örttün ya Allah kaçak bir ülke oldu
ter ter ve et et bir izbede
iz be iz yitiyorum

Mâî:
varma üstüme!
vurma yüzüme benleri ilelebet hay kalan minik kız cesetlerini.
kahhardır ve her vakit çeker yolumuza nurdan setlerini
gözlerimiz de yok zaten
ve zaten nerde çıplak kalsa bir kız çocuğunun beni;
üstleniriz her cehennemi

varma üstüme çırılçıplağım
salya ve de sümük; çağırırım bak annemi
belki hatice de gelir sadık ve gururlu bir ben ile
vurma yüzüme;
yüzümdedir haticenin severadım koştığı yollar;
yüzümde nazlı bir güzelin ayak izi
varma üstüme
vurma yüzüme ben'leri ilelebet hay kalan minik kız cesetlerini

titik nedir diye sorarsın kırılmaya en müsait dilinle
dinle!

titik: oyuncaktır
kürtçe oyuncaktır ya da oyuncağın kürtçesi
tahta plastik ne varsa ondan işte
çocuktum ve kürttüm
komşumuzun kızı vardı türktü ve oyuncakları da türktü
çok severdim türkü oyuncakları
bize yasaktı
çünkü kırılığandı türkçesi herşeyin
komşumuz olan kızın bir babası vardı ve o da türktü
ve doktoru
yaralarımızı iyi etmeye gelmişti
ama dilimizi bilmezdi
ve en büyük yaramız dilsizliğimizdi
bunu da bilmezdi
bunu biz de bilmezdik
bu yüzden tercümanı vardı
yaralarımıza tercüman olanlarımız vardı
merhem yazardı en çok
sürülelim diye: sürüldük...
oyuncaklarımız oldu sonra kırılğan olduk!

siyah:
iki eylül arasında kocaman bir dil...
iki dil arasında minik bir ölü eylül
üstünde ve arasında hep ben
iyi ki kürdüm
yoksa lastik giymemiş bir çocukluktan
ve lastiklerini yakıp üstünden atlamamış bir gençlikten sıyrılıp gelirken
nasıl yanardı ayağım
ve
nasıl kurban olurdu ayağıma bacım
iyiki kürdüm yoksa dağılmazdı ki her şeyin rengi..

bak işte
biter yanlarımı paramparça ettim sana
ha sana ha bana
bir yanım şimalinde her yanım şimalinde
ben olayım şemalinde

akasya diyorum ya akasya...

diyorum ve kusuyorum ağız dolusu;
kelebek pervaneden ürker ve kelb pervinden
Pervin güneşin kızdır mevsim eylül olanda
gel..!

kalk gidelim zalim; fazla bulandım zühde
bulanır içimde zühre
köpeğe en çok sokağın tavanına yansıtınca sırrını;
ağlarım..!
zahid değilim ben adıma daş değdi...

derim ki:
eylül Kahkahası olana dergahtır;
sadiğim haZana; Allah ve sabah kadar..
kah sabahtır yorgunum gah Allah'tır yorgunum
çok gidelim az ölelim
bilirim eylülde gidilmez dedik ama sanrı ve sigara..
pervari durmadan ağlar ve gidilmez
ağlarken filistin ürkek kız çocuklarına benzeyen gölgelerden
şehirlerden ve dağlardan
çocuklar düşer aklıma, gözleri zamansız öldürülmüş çocuklar
ki henüz köysül bir ölmek biçimiyken metropol hüznüleri vardır onların.

mafsalları ve dallarıyla kırıldıkça genç kızların dizkapaklarında kösnül şehirler;
aşk yetimdir denir her eylül
derim ki: filistin de..

çünkü yol biter ben ölürüm
çünkü ali bin bir surat bir çocuktur
kırk yaşındayım; kocaman bıyıklıyım, eşkiya yürekliyim; '
'sarılırsan yüzünde her ölüme ayarlı
ve her hayata duyarlı şal u şapık kokusu duyarsın'

eşkiyaları peygamberleri ve Allahı severim
çocukları demem çünkü birazdan yıldırım düşecek
ne bir güzel gelir geçer yollarımdan ne de bir adam ölür kırkında
her eylül düşüm kalır baharın çarmıhında
çarcihetten 'heyyvaahhhh'tayım.. bir onulmaz rüyadayım.

bu gün azarlandım diye azarlarım seni
bu yüzden kendimi seviyorum
tüm alileri ve aliye benzettiğim;
sırtı sıvazlandığında delicesine sevinen yeryüzü çocuklarını
ve bir bene bakarken bakışlarına İstanbulu sürgün eden
esmer hüznü yalnız ve mağrur aşiret çocuklarını..
kaygıdan beyazlayacak bababıyıklarını
ali ruhu ayva tüyü yüreği çilli bir çocuktur
horoz sesini pek sever ve ürker birbaşınalıkta garipsediği sesler içinde..

(duysana ey sağır sultan
ey gök kubbe eyy eteklerinde rakkas ve zenne uyutan devasa şehir!
ali yarın okula gidecek..!
zil bazen ali için de çalacak..)

....

ilk önce gönül çanı çalacak dağın birinde
...ağıt ağıt..
bir asker silahını yitirecek
bir gerilla ülkesini
keşke böyle bitmeseydi bu cümle ama:ali yarın okula başlayacak

ağlarım..

/Mendil kanarken ağırdır derem..

Men dilinden allı morlu gül derem..!
derem bulanık bir gözdü aktı akı
eylül../
..

mâî:

eylül derken çok kahkaham var
kah Allah kah pervane..a yok
tüm dağlar rengini Allahtan almış birer yıklıktır
bilsen koynuma kaç yıldı aldım
kaç yıldı at kaçırdım Allahın beyazından
koynum geniş ve müşfik
pranganı unutma onsuz gidilmez
gidilse dönülür
döndürülür
dönmek gittikten sonraysa tehlikelidir
musa sinadan dönmezdi prangasını yanına alsa
yada pranga musayı musadan alsa
allah bile yetmez bazı koyunları doldurmaya
önce derin bir boşluk sonra doldurmaca sonra Allaha inanma mecburiyeti
şşşıttt çocuk allaha inaanmak mecburidir.!

pervari de filistin gibi zülcenaheyndir
ve pervari derim sızlamaz hiçbir yerim
der ve gidirim...

ama eylülde gidilmez!
sanrı!

yedi kere zehre bulansın pervane akrep yada yel kovan
kov beni cennetinden cehenneminden
iki yanında iki melek; malik ve rıdvan ki düşmanımdır her rıdvan ve razı değilim aksesuar yanımdan
yara ve Allah bükük bir boyunda nasıl da güzel durur bir bilsen
sırdır ötesi camların üstüme kus;
dökülsün üzerime kar gibi kirlenmeye amade intiharların;
kar yağınca güzeldir değil mi; yerlerde çamura bulanır

siyah:

teslim...
yeter artık her eylülde bir kız çocuğu:
bahane edişim

çünkü eylül ammardı oğlumdu ona hiçbir gözümü dökmem çünkü gözlerim Allahtan karadır
dokunmasın hiçbir söz oğluma
saçtan tırnağa yaradır
.....

uzak diyarın iki ana kapısı
uzak iki kapının iki fedaisi..

VEE.....

SESTİR KİMİSİNE 'O' ASLOLAN; BU BEYAZ SEVDAMIZIN GÜMÜŞ PARILTISI..! !
'KAHROLASIN DEMİYORUM' YİNE DE.. TEPEDEN TIRNAĞA YANIĞIM BU EYLÜL; ÜSTÜ KALSIN! ! !
YANI; CABASI..!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/862312/eylul-diyaloglari.html>

zahriye

hhshsjsj hshshsh hshshs hada
kaksjsjs jsjsjsjej ldsrprmdm kselekedkdje
Kfghhh bjhhhg gdgggu hjkjjkk llhjl hhjh
Ljgyu koppp llpjik jkkk
Kpsiehdhd hdjdrjr
agfhty gffug gghuj
Lfdtdytgyh ffgghhj fggghhh ghgh
bghjhoo hjkjo gfggh hhhhh
kljhü hjjhj hffgg gyuu
Jsjsjdjd djddjd jdjdjdjd jdjsj

hksksjdejd hdhdhdhdhd hshdhd
bkskskdkd kdkdjddj jdhdhdhd hdhdhd
ylgyufy gggg jjkk klll mkkkk
Pkpkpkp pjllkp jjojo
şphyy fdrdr fdfgy att
Jjhjjj hhhhjanlaşılmasın
şşhoıbhıgı bgsdhdhd hshdhd
mghdtyfj fthyh fhgjf ghhhhh
Şffryfy gydyf dtdty gyhg
yjhhhfgy gggyu ftgyu
alsksjd hshshdhdhd hdhdhd
Lskskdj hsdhdhdhd hdhdhjkj jjjh
Kghgh ghchh hjghjj hjj
fhjgı ggff ghfgg ghgh ghgh
yhhü hhgg gggggh jkkjjkk jkkj
mkhfyyu gfggyy gggggg fhgj
Gıguh gggfg ffr ftdtyg ffff
djfjh vhhhh gffgg ffgfg

Kfjgk gufjhk ghghıkk hfhgh gh
Lhkjj gjgıh gufug gyfugvyfıh gufıh
Jhhkk gfggh gffg hfhghu gggggg
yjohovov kvkcıc jcfıcu kvkgkgc
hhlvog kgıkf ıgıcfıf gkgıvovkgkfıfı
mbogog fhdhsghs dyxyzys ohogogo
Kpbogog hkckcıc gkfıfıjjjh bhgh gggg
yhjhrhıej behehehe hdhehehehe hsheheh
Ksjejeje hshshdhe jsjdjeneje jjsjdjens
vjsjdjd ehejebeheh hdbdhdhdhd hshshsb
Jsjsshd hsbhdhdbe bdbdhdhdhd hdhd
Jsjsseb. Bsbsb hshshsb leylansnsnsbd lar

Hshshshs hshshsh hshshe hshshs
vjsjsje hshshsben hshshebs
kksjsjdjd jdjsjhd jshshsdhe bdshdhd
hshsh
Jsjsjshs hshshe jshshs bshshsh
aldjsjsjs bsbsbehe hshshdhe hshsdjhhs
Jsjsjs bsbshehehe hshehehehe hehehehs
hksjsjeje jshshsheh hshshehd hehehe
gshshs hshshshe hsgshdhdhd hshshe jshsheh jehs
yajsjsseh hshsheye ysys
Ksjdjdjd jdhdhdhdhe jıındjdhdhıne..

gülümseyin belki bayram olur..

bakarsın bir gün bir rüzgâr eser savrulup uyanırız hepimiz
savrulmasın diye ağıtlar atlarız mızrak ile hamza arasına
elleri düşlerini dvmesin diye annelerin
yüzümüzde içkin bir hudeybiye ile
kaç kuyu kaç hendek eskitiriz gözlerimizde
kaç uhudu bekleriz
kim bilir kaç mutede cafer gibi kanatlaşır
ayağımız elimiz

belki çocuklar taleal bedru okur destansı gelişimize
bir bayram sevinci gelip oturur o narin sesine
o an bereketli yağmurları andırır annelerin gülüşü
dünyayı omuzlarında taşıyan babalar eve her döndüğünde
yolumuzu buluruz belki
ve anlatırız zrmz ozanların sesiyle
ya da ka'b bin zheyirin o malum kaside-i bürde'siyle
bakarsın sizler alnımız bir teheccud namazında
umutlar büyürken kurşunî gecelerde
bin kurşun sesi boğulur umutlu duamızda..

belki glmseyan kentler kurarız
endlste afrikada suriyede
biz de yaşarız ve otururuz o bereketli sofraya
bir ucunda malcolm olsun berber tarık diğerinde
glen yüzü olsun sofrada rachelin delilinin beritanın
ebuzer ekmeği uzatsın şamil tuzu tupa biberi
yeter ki ölmesin çocuklar halepte izmirde roboskide
ve sürgünler doğurmasın anneler suriyede gazedde koban'de..

beceremezsek de ayağımızı uzatmayı büyüklerin meclisinde
değdiğimiz her yere umudu da götürürüz sessizliğimizi de
bakarsın kudüs kurtulur ve guller yeşerir çarmıh yerine
bedreddinler gülümser arıra meydanında
belki bir gün sazı sözü biz alırız yeni bir türkü için
bahar da gelsin diye zemheri yaşayan bu dünyaya
haddi aşmadan ve soldurmadan gln rengini
biter belki bayramların burukluğu
bakarsın sevmeye de yüzümüz olur
arkadan yırtılan mintanımızın hatrı için...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/863490/gulumseyin-belki-bayram-olur.html>

seyda

sahi biz bu kuyudan ne zaman çıkarız seyda
bu karanlığın murdar ve yapışkan kokusundan
yalnızlığın sıkletinden
firakın uzletinden
mezhep savaşlarından
yalancı marşlardan
hiç durmadan taş atan
molotof yakan
puşileri her ölüme ayarlı çocuklardan
zindanlardan faili malumlardan
ne zaman kurtuluruz seyda asit kuyularından..

sahi biz ne zaman kurtuluruz seyda
takla sever politikacıdan
gemicikli mahdumlardan
iktidara mahkumlardan
mayınlı yaylalardan
parçalanan ceylanlardan
on iki yaşa sıkılan on üç uğursuz kurşundan
söylesene be seyda ne zaman kurtuluruz
bu menzilsiz umutlardan..

Sahi ne zaman kurtuluruz be seyda
tebayı tehdit eden başkanlardan
aklı tutulmuş muhalefetten
gökle yer arasına sıkışan bedduadan
emperyal tahtalara kurulan imamlardan
sağımızdan vuran solculardan
kalbi ziftlenmiş sağcılardan
televolecilerden telegolcülerden
magazincilerden ananasçılardan
madencilerden
afrikayı açlığa gömüp göbek büyütücülerden
carpe diemcilerden
masallarla uyutan ekranlardan
ihanete kucak açan akranlardan
şemsi anlatan sarhoşlardan
ay bayılıp hop ayılan kokoşlardan
her gömleğe uzanan zuleyhadan
yakası bağı yırtık yusuflardan..

sahi ne zaman kurtuluruz be seyda
canı istedikçe dağları bombalayan
roboskiyi kana bulayan
şemzinanı kurşunlayan
oturup sonra polat alemdar gibi poz veren
muhtiradan muhtıraya koşan
doları yükselten yuroyu ayyuka çıkarıcı
muhtarlık bile yapamayacaklardan...

devam etsem destan olacak seyda
ağıtlar ağıtları
zindanlar müzeleri aralayacak yurdumda
davalar mahşere yol alacak
barış şarkısı söylese de birileri
acı hep aynı baskıyla dolacak kalbimize..

soylesene be seyda sahi ne zaman gelecek mehdi
ve ne zaman çürüyüp kırılacak

dilimizdeki pranga dinimizdeki bukağı
ne zaman çiçek çiçek gibi açacak
dağ dağ gibi kokacak
ve ne zaman sırtlayacak rüzgâr
güllerin kokusunu

soylesene be seyda duayla mı bedduayla mı
ama ne olacaksa olsun artık
ali camide
hasan zehirde
huseyn kerbelada yitti
ölüm de yoruldu bizden tarih de
oysa asrı saadeti de vardı dünyanın
güzel gomlekli yusufu
put kıran ıbrahimi
bir yumrukla zulmü deviren musası vardı
çöl yetimi medeniyet sultanı muhammedi
kadir gecesi
ved-duhası vardı
acı dinmiyor be seyda
oysa sabah hep aynı sabah
akşam hep aynı akşam
soylesene be seyda "meta nasrullah.."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/865956/seyda.html>

la havle...

bunca gürültü içinde
bak fısıldıyor kambur bir tanrı
müstahak diyor
sana müstahak diyor da başka susuyor hep
susuyor sonra sular dağlar ve rüzgar
susmak bitirir her şeyi..

sen de sussana
ne olur benliğim çok yaradır kalbim
hicaz çölünde kuşlar nasıl hicret ederse
öyle göçeceğim işte
ve terk etmek saklayacak bir yanında tüm gizleri..

vakit tamama çok yakın yalvarıyorum sana
kalbim sus artık
zaman anlatılır belki
ama çaresizlik nasıl anlatılsın
ve belli edilemez bazı belli etmeler şiir yaralı aşk yoksa

vakit tamamsa gidilmelidir
ve her ayrılıkta
saçlarım dağılsın kar gibi tamam
ya da yansın her yerim nesimi gibi
ama üşümesin hiçbir kız çocuğunun hayalleri
ülkesi umutları..

zaman dediğin nedir ki
bir kus geçer elbet kalbim
ahirete inanmalısın şimdi

orda görüşmek üzere
orda görüşmek üzere

ne olur iki satır sussana kalbim!
La havle ve la kuvvete illa billahi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/867763/la-havle.html>

girizgah

şiiir biraz daha aydınlatşın diye karanlığı vardır oysa
ecinnilerin şarkılarıyla çınılıyor ken yüreğimizde kurduğumuz dünya
medcezirlerle kırılıyor umudun dirgenleri
aklım küflü bir tarihin asrı saadetini aralamakta
üç kulhu bir elham okusam sanki düzelecek her şey
düzelsin diye cebraile sarılmıştı ya hani
muhammed duyunca "oku" emrini..

yesribden bir ezgi gelip takılıyor dilime
" ay doğdu sanki üzerimize.."
kılıçlar ve kölelik ve kan sıcııyor ansızın bütün çöllere
dualar umutlar ve kahkahalarla kurduğumuz dünya düşünü
artık muamma bir ütopyaya buluyor her mümin
kan irin gözyaşı ve kin olup dükülüyor üzerime..

ahirzamandır ama farklı okunuyor her ayet farklı dillerde
ve yürekler silinmemiş tozlu ve çürük ahşaplar gibi üstelik
siyasetin ve ticaretin rezil örgüsü içinde
kırık ve mahzun bir misketi anımsatıyor yaşam
sadakatten ve vefadan uzak insanların elinde..

nasıl da ağlamaklı çocuk yüzü ortadoğuda renkler
nasıl da derin bir acı izi bütün yüzlerde
beyaz bir sınır çizmekte birileri al kanlarıyla
şarkılar zılgıtlar ve ağıtlar iç içe geçmiş
yanıbaşımızda karartılmış yaşamın tam karşısında..

gelişigüzel kazılmış mezarların üstünde son bahar
ağlamaklı çocuklar gibi titreterek avurtlarını
esmer ve mahzun insanların suratlarını
gökyüzünün maviliğine doğru dalgalandırmaktadır
zalimler şarkın ve kobanénin öfkesini tartarken
o kanlı o çelikten paletleriyle
çoktan zılgıt çekmeye başlamıştı
güzel kızlar güzel adamlar
yumruklayarak zulmü nazlı gözleri ve narin elleriyle..

dilimin ucunda biriken yaralı kelimeler
kobanéde artık şiiirin ve intifadanın kelimeleridir
yüreğimde harlanmış nakaratını duyuyorum
"kobané iro gemgine.."
beyaz şarkılar söyleyen ortadoğulu çocuklarına
umuda bezenmiş bir şiiir eşlik etsin diye onlara
şiiirimi sapan yapıp taşla dolduruyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/868047/girizgah.html>

alaz

içimde uzak bir ortadoğu yanıyor...

bir tebessüm iç çekiyor tarihin eşiğinde
dünyamız kirletiliyor cephelerde masa başlarında
kum tanelerine dağlara ve bulutlara sığıyorum
haritalar baştan başa sancı içinde..

bütün dualarımı göğe sarkıtıyorum
bir intizara dönüşüyor yılgın anne feryatları
yıldızlara bulaşsın diye yeniden o şen sokaklar
bir kurşun bir ekmek kırıntısı bin kurşuni avaz
yeşeriyor bu yangın yerinde yaralı bir şiir
adalettir herkesin uçurtması biliyorum..

sonra yalnızlıklar giydiriyorum sesime aniden
kederle gülümsüyor ardımdan bir kadın
bir mezardan önce büyüyor varoş çocukluğum
mevsimler aldatıyor tanıdık tüm gülleri
bir sesleniş bir feryat bir hummalı yağmur
bir iç çekişe beziyor bütün eylülleri..

içimde uzak bir mezopotamya kanıyor..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/868481/alaz.html>

bir ayet toplar bizi

hangi söz sanatlarından devşirsem de bu şiiri
yüzünü kederden kurtaramayacağım biliyorum
devinip duruyor çünkü çok görkemli acılar içinde dünya
bilirsin en çok kendini yaralar insan şiir yazınca
çocuklar da koşturmuyor artık
ve bir aşk da yaşanmaz oldu ortadoğu sokaklarında
diller lal sineler kabristan
ve hayaller sürgün sınır boylarında
bilmem ki sevgili kimin avucunu terletir Allahın eli...

bak delişmen çocuklar basmış varoşları
bir kuzuyu anlamayan bir çiçeği koklamayan
konuşunca ülkeler abad eden şehirler düşüren
yalancı ve salyalı adamlar yağmalarken haber kanallarını
yeşile boyayacaklarını sanıyorlar bütün dünyayı
söylesene sevgili ölüm nerededir şimdi
hangi çocuğun ellerine uzanmakta ölüm melekleri...

uzanmıyor kimse kimsenin yarasına esirgiyor tükürüğünü bile
desem ki endülüs de bizimdi kabe de medine de
firavunları da deviren bizdik ve bedirde bizimdi kuyular
hayberde bir tekbirle yıkılmıştı o çelikten kapılar
sabahlarımız yeğniltirdi ağrılarımızı
akşamlarımız hamarat birer kadın
sürükleyen bir destan olurdu yaşamak
şimdi kime süslenmiş hayat dediğimiz nazlı dilber
o ipekten saçlarını kimler taramakta..

bizi toparlayacak bir ayet ezberlesek
bir şiir okusak bir şarkı söylesek erinmeden
çocuklar bilye oyansa mesela korkmadan
saklambaça dursa dudaklarımızın deviniminde
(kendimi tekrar edeceğim biliyorum)
ama bir sofraya kurulsun baştan başa
yani cakartadan istanbula diyarbakırdan musula
bulvarlar varoşlarla barışsa ve el ele tutuşsa mem ile mecnun
harlanmış tandırlarda ekmek pişirse asena ile zin
agit ile alper yan yana otursa
rachel tuzu uzatsa delila biberi
kardeşçe uzansa ebuzer
tupaçın dörde böldüğü ekmeğe kaldırarak sınırları..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/868835/bir-ayet-toplar-bizi.html>

yusuf kuyuyu şair şiiri terk etti

şehirlerden ihtilallerden
eylülünden ve yağlı ilmeklerden geçtim
koşarak adını bilmediğim ırmaklardan.
sümbülden papatyadan gülden
gah ısıklıyarak
gah korkuyla felak nas okuyarak geçtim çakırkeyf sokakları.
züleyhaya da meg ryan'a da ayetler okudum aynı tekasür'den..

köpekler çakallar ulurken.
ululadım aşkı.
iman etmeye zorladım yüreğimi sıkarak dişlerimi.
inanmaya çalıştım zülfikâra ebu zerr-i gıfariye.
bir tas süte.
bir kuru ekmeğe.
bir çöl yetimliğine bir devrime.
annem pencere kenarında dualar büyütürken..

neden bulunmaz şimdi umudun ılık sıratında direnen bir derviş.
ve nedendir ölüme gülümseyen bir savaşçı bulmanın imkansızlığı.
ah ki hep aynı encamı arar insan hayatta.
yanlış yollar ve zamansız sevdalar uğruna
korkakların sırtarak çizdikleri sınırlarda
nedendir çocukların menfî israfatı..

iskaladığım doğruları vardır elbet hayatın.
nerede ve neye yarar bu hiç bilmedim.
ve olduğum gibi görünemedim kalabalıklarda.
yadırgadım yerimi.
yadırgandı çarmıha gerilmiş hallerim.
ne kuyuyu terk ettim
ne zindanı ne züleyhayı.
ne ebuzer kaldı kolumda ne de zülfikârıyla ali.

şimdi ne zaman kendimden kaçmaya yeltensem
ya ısırarak dilime aldım bir şiiri
ya da bir şiire gizlendim alıp gözkapığıma sevdayı..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/869002/yusuf-kuyuyu-sair-siiri-terk-etti.html>

paramparça elif vav ya..

1: ah..

ne çok acı var ne çok feryat ne çok eğreti durur hayat
enaniyetin memesinden ihanet emen insan elinden
ne çok acı var ne çok kan ne çok anne çığlığı
bir lahzanın binlerce asrı taşıdığı bu günlerde
biz de yaşıyoruz işte tufanı sodom ve gomoreyi
sesizmizde golyatın binlerce çığlığı
yitiriyorken tebessümümüz şuurdan yoksun erinci
merhametinden ateşler süzülen Allah'a
cehennemi insanla doldurtacak kadar
ne çok zulüm var ne çok kan ne çok gözyaşı..

2: ve..

bütün kelimeleri yıprattım dudaklarımdaki ağır devinimlerle
bak yüreğimin hevenğinde buharlaşıyor şiir
eşikte duran sahipsiz ve eğreti bir esrime gibi
savrukluğumu ve dalgınlığımı gölgeleyerek
seni anımsatan ne varsa hayata dair
sessiz ussuz ve heyecanlı
ne varsa aramızda ceset gibi duran
barikatleri ve mesafeleri ve tarihi
örttüm işte tek bir tebessümle
yüreğimin hevenğinde örselensin diye biteviye aşk
ki saçtan tırnağa bir yaraya kesmişken ömrüm
temize çekilemeyecek sayfalar gibi eprimiştir.
çünkü yüreğim gah paramparça bir şiir
gah acılarla sınanmış bir ülkedir..

3: ey..

Senin suskunluğun senin asaletin
Allahı ve yalnızlığı düşününce sarsılan dağlar.
alacalı bir bahara öykünen çehren
sabah ezanları ve temizlik işçileri henüz hohlamışken avuçları
acıdan mı zevkten mi kıvrandığını dünyanın
hiç anlamadan.
isli ve sisli sonbaharın altına sığınmışken şehir
bu yalan dolan yaldızlı sevdalara ve acılara rağmen
diyardan diyara köpüklerinde umutlar yüzdüren
tarihin uzak yerlerinden şarkılar getiren sensin.
ve senin şefkatli ellerindir tüm göçüklerin altına can veren.
ruhunda fırtınalar koparak
içinin uçurumlarına yuvarlanan herkes;
senin meharetli ellerine uzanarak tutunur hayata.
kalbinin gözeneklerine sığınmış nice ülke gizlidir
günahından arınır her mücrim bir avuç dua almışsa dilinden..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/870695/paramparca-elif-vav-ya.html>

rastegele intiharlar

I
eskiden ıslık çaldığımda korkusuz bir kahraman gibi
salırdım ejderhaların ecinnilerin arasında
işaret parmağımla dağları denizlere ulaştırdım sanki
musayı bilmesem de mucizelerle yüklü bir asam vardı
başka çocuklara benzerdim başka kuşlara
ne oliver twist'tim yani ne de küçük prens
yalanlarıyla uyandım büyüklerin
kan ter içinde uyanınca akranlarım ortadoğuda

II
üzgünüm ve şiir de teselli etmiyor artık
hem hüzün çoğalsın diye vardır kelimeler değil mi
burası dünya
ve hayat binlerce manzara saklıyor kliklerinde
şiirler parayla satılıyor mesela silahlar parayla
sular parayla
ve martılar dileniyor şehrin kıyılarında
özgürlük desem anarşist değilsen yok
ıslık bile çalamıyorsun legal değilse dudaklarındaki devinim
bir uğultu alıp kuaklarına
meydanlara inmeyi terk ettiğinden beri şairler
şehrin anaarterleri de esirdir kadınları ve çıkmaz sokakları da..

III
sonbahar da yitirdi manidar tavrını
mevsimler aldatici tıpkı insanlar gibi
kış hariç
o hala yoksulların damarlarında aynı suratla yaşamakta
çocuklarsa ütöpik suretlerinin ardına gizlenmekte
ve yollar yollara sözler sözlere çıksın diye
dualar yükseliyor mabedlerden
Allaha ulanıyor el aksa!
bir şehir bir dağı yüklensin diye omuzlarına
uzanıyor sonra denizin menekşe kokan avuçlarına
yataklik etsin diye rüzgar o manidar kokulara
taşısın diye umudun polenini meşriktan mağrıbe

IV
sen yoksun kimse de yok acıdan başka haritanın bütün ölçeklerinde
eksilsin biri diğerinde diye kıyasıya bir savaş
çocuklar kayboluyor çok şımartılmış bahçelerde
kırlangıçlar alıp başını gitti başka serendib'lere
gül de hicret etti kendi solgunluğuna
ve bu yalnızlık anne gibi sarılsın diye bana
tutup sokağa vuruyorum yüzümü
dağlara rüzgarlara ve insan yüzüne
tutup kaniyorum
bir şiirin kifayetsiz yanlarında..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/871201/rastegele-intiharlar.html>

boynumun karası

[italik]ey AMED

ey bir çocuğun kırıklarını bile saklayamayan kadim kent...

ey amedin nazlı surları

ey aziz şehrin hüznü ve mağrur ve yenik ve küskün ve hırsız(!) çocukları!

nereme sokulsam soğuk...

nereme sığınsam oramda çalınıyor tiz ve keskin surlar!

....

.....

.....

.....

....

soğğun çocukluğumdan geçtiği anlaşılan

ve ense kökümdeki sızılı Amede dokunan

Asur kadar eski

Meya farqın kadar yaralı bir ses değdi köklerime...

susarım gözlerimin kanayan yerlerinden başlayarak...

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/871836/boynumun-karasi.html>

hayal çetelesi

[italik]

1
akşam küt diyerek çökerken evrenin ruhuna
bütün dallarımı bin sızıyla kırdı dışarıda üşüyen rüzgar
bir yutkunma gibi imha ederken kendimi kendi içimde
her ceset içindeki bıçağın izini tanıdık bulsun diye
dualar terennüm ederek uçuştur alıcı kuşlar
beyaz bir kefen gibi örtüldüm işte sessizliğin üstüne
ne karşıyındayım hayatın
ne de ölümlle hemhal olmaktan beriyim
eprimiş bayraklar gibi
iri bir kan lekesi gibi kalakaldım karanlığın ortasında...

2.
derin yaraların içindeki anılar
mahzun serçeler gibi küserek ötüşlerine
siyah beyaz serin ve esmer tüylerini
şimşeklerden ve tufanlardan sakındırmaktadır
dağlar zayıfladığında annelerin duaları ve çocukların gözyaşları
babaların omzundan tutup halaya katmaktadır
kalu beladan beri ağlayan bir erkek
göğün şah damarına mağfiret besteleri nakşetmektedir
ve şair annesinin tebessümünü hayal edip
kelimelere derin çentikler atmaktadır..

3.
zihicce midir yoksa haram bir zaman dilimi mi bilinmez
ne talaal bedru okunur ne de lilimarlen türküsü
tarih çoktan soyulmuş bir mezar taşı misali
korkunç ve cazip haramilerin meskenidir ortadoğuda
emperyalizmin ve obez aymazlıkların
ve sevdaların çok uzağında
asr-ı saadetten bir sahne takılır gözüme
muhacir ve ensar üstüne dökülen gözyaşı gibi
çok ütöpik ve uzletinde şahikalar barındıran bir ülkenin
ırttan yoksun ve şenlikli taklar üzerine kurulma vaktidir
yüreklerin vicdan krallığında..

4
dünyayı hayallerle şekillendiren Allah
tel tel dökülen kar misali düşerken yüreğime
mezmur kaçını bir yahudi ayaklandırıyor El-Aksayı
kederle kabarıyor bağrımızdaki derya
atlarını dört nala koşturan ak sakallılar gibi
şaha kaldırasım var tüm kırık dökük kelimeleri
Kudüs beyaz mintanını giysin ve halaya dursun diye
mekke medine
istanbul gündüzün altın ilmiklerinden sızsa amede..

5
beyhude ve çok süslü hayallerin de takvimi olur
şahlanan yürekler ve kabaran arzular için
kılıç kınını parçalamaz ve öfke imanla taşmazsa
kişi ile kalbi arasına sızmazsa Allah
zamanın bereketi ve rahmanın rahmeti karşısında
neye yarar insan ve iman
heybeler boş ameller sahte tefekkürler elbette gülünç olur..
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/872105/hayal-cetelesi.html>

beş hezeyan

1
bazı sabahlar ne etsen bir ıssızlık gelip yapışır yakana
anılar kadar solgun ve kederli
zebur incil tevat ya da kuran ayetleriyle yoğrulmuş gibi
zulmün cirit attığı faili malum idamlar ilmeğinde
mesela mecnun zehirli bir akreptir ıssız çöllerde
hep aynı yereden sokmaktadır kendisini
leyla desen şiirin sızılı imgelerinde kayıp
ilk önce onlar yittiler ilk önce onlar kavuşamadı çünkü
aklımız onlarda kaldı kalbimiz onların hikayesinde kafeste
tarihin eşliğinde derin ve yaralı hayalleriyle insanlar
hep aynı bakışlarla durdu
hep aynı bakışlarla duracaklar
umutla titreyenler var ısrarla ısrarla ağlayanlar
kimse yürümüyor oysa yarına doğru ve herkes unutmuş sanki
oysa her destan bir yürüyüşle başlar..

2
bezmi eleste bela diyen herkes unutmuş sözünü bozmuş akdini
tahrif edilmiş ruha vurlmuş tuğrası Allahın
pişman olmuş sanki yaşamaya hevesli bütün ruhlar
mezarlara şarkılara ve intiharlara meyilli
sevgililer terk edilmiş anılar ve yarınlar da
şiirlerden sözlerden vefadan sürgün edilmiş iyiler
alıp kokusunu gitmiştir gül
bilincini tarih
kafiyesini söz
herkes kendi uçurumunda sürgünler yaşamakta
ve terk etmiştir herşey aslını ölüm dışında..

3
kimse memnun değil olduğundan
rüzgarlara sarılmıştır kalbimiz fersklere piramitlere
yalana sığınır gibi sığınarak sevdalara
ağlamaya dahi mecalimiz kalmadı artık
sesimiz yok yüzümüz yok
yok işte çocuklara dahi söz vermeye mecalimiz
yarınlarda gök daha mavi dursun diye
gül kokulu şiirler içinde ellerimizi
ve şehlavi kırsığı gibi şahlandırıp yüreğimizi
gelinleri ve elleri dövme kadınları güldüremedik
kulak asmadık hiçbir ayete hiçbir göksel azarlanmaya
helak da olmadık medyenli tüccarlar gibi
keskin bir zemheri dolaşiyor bütün mevsimlerimizde
Allahtan uzaklaşan kalplerimiz
umudu da yitirdi imanı da elvan avuntular içinde..

4
emri bil-maruftan uzaklaştı her şey
ağzını petrol kuyularına dayamış emperyalizmden başka
yalancı havariler gibi kardeşlik ezgileri söyleyip
armegedon hayaller büyüterek çocuklarımızın cesetlerinde
kirlenerek havayı ve suyu hatta yağmuru
pandalar ve kelaynaklar için dualar etmekte
ağıtlara terk ettikleri asyalı analara
ölümünden acıdan sürgünden yaşamları arasında
hançerler ve mayınlarla aşınması gereken yollar bıraktılar..

kravatlari  t l  siyah takımları ve beyaz mintanları içinde
salyalı adamlar ve kadınlar
esmer ve sakalları gürültüyle uzamış çocuklara cihadı vahyettiler
 lkeler dinler ve peygamberler arası medcezirler içinde
cilalanmış yalanlar asırlardır sürdürülen emeller
yalancı kahramanlar anlamsız yaşamlar ve tefekk rs z ameller
g llerimizin ayetlerini tahrif ederek kirlettiler dünyayı
barış için kalbimiz dört kıta yedi iklim olsun diye
sevgiliden ve serden geçtik
serseri bir sözcük gibi debelenip durduk tarihin hevenginde..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/872282/bes-hezeyan.html>

her ölüm hirayı hatırlatır

[italik]

her ölüm Hira'yı hatırlatır bana
evrendeki tüm gizem sığar mı bir mağaraya
İKRA! ...

tenin gelir aklıma sonra
tenin; her dokunmak istediğimde
ellerimin olmadığını farketdiğim..

anladım her harfe kaç ölü düştüğünü saymak için
tarihin en karanlık gecesini beklediğini
Murat'a baktığında! ...
ki ölümlere bir tek o dokunabilir Mezopotamya'da

sonrası çığlık
sonrası Medin'e
ve Hira ölümü hatırlatır bana
sen de bilmelisin 'gök en sevgili sevgilimdir
gizemini Hira'ya akıttığı o anda'
o anda boş
yalnız
yenik
o anda müntehirdir gök
çöl olup akmak isterdim o anda
sil beni! ..

sonrası Murat
(yemin olsun zamana! ..)
akıyor tekerrürden ibaret bir tarih şakaklarında
akıyor kapkara
sevmiyor beni
sevmiyor çöl olup akmak isteyen hiç kimseyi
Murat durgun; taşmamaya yeminli
Şey Mehmed Emin'i selamsız gördüğü o günden beri

_ne unuttuğunu hatırlamak için
biraz zaman istiyor zaman_
Murat zamana karşı temkinli
basılmayı bekleyen köy gibi..

__eylül ekim arasında bir ay daha vardır mutlaka
hiç bir asrın getirmeyi akledemediği..
ağla beni! ...

sonrası ten;
tenin yok bu kez
ellerimi yanımda getirdiğim bu ilk gece
her şey sustu; şimşek de
tarihin en karanlık gecesinde
ört beni Hatice!
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/872511/her-olum-hirayi-hatirlatir.html>

sayın seyirciler...

[italik]
en iyi şiiri ben yazarım bu böyle bilene
olmadıysa da hiç ödülüm
ve okunmadıysa da yazdıklarım kızlar yurdunda
sevda'nın uzak ve hüznün berak olduğunu
en iyi ben biliyorum
en iyi şair benim yani
buyrun oturun sesimin terkesine
sesim mahzun türkülerin yalkısı
sesim ki dalgasız sulardır
sesim kimsesiz sultanlığım..

beni duymasanız da
ve düşürseniz de kalbinizi içkin sağırıklar üstüne
tutunmasanız da kelimelerime aysız gecelerde
gelip gelip çarpıyorsunuz kalbimin devinimlerine
göğüs kafesimde şen isketeye varlığınız
hayalleriniz sumuda alarga..

hangi imgeme sığınan siz değilsiniz
siz değil misiniz dizelerime cemre gibi düşen
geleceğin haritalarını çizdiğim her an
kulak zarınızı sızlatan benim suskunluğum değil mi
aysar gecelerde devindiğiniz zaman
ben değil miyim yalnızlıklarınızın pan zehri..

bu şiiri yazdımsa sizin için
sizin içindir okuduğum her kulhuvellah her elham
ateşlerden damıttığım merhamet
ve savruluşlarınıza peşkeş çektiğim tüm renklerim
mavimin en sığ damarı
secdeler dolusu dua
uçurumlar dolusu umut
sizin için ağladım ben gece yarıları...
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/872885/sayin-seyirciler.html>

arabesk

[italik]yüregimde binlerce kılcalı ayrılan aşk
gözlerimde hiç durmadan yanan amber yangını
ve kirpiklerime sinen seher nemi
hep aynı şarkının nakaratıdır
hicran..!
yar duyuyor musun..

alnımdaki rüzgarları ulak diye yolladım sana
her fırsatta ele verildim; ihanet edildi bana
dimağında resmim yüzünde yüzüm silinmiş
nisyan..!
yar unutuyorsun..

işte böyle kaç şiir adınla başladı ilham
kaç gece açlarımı doyurdum sende
sonrası sabah
tan
kızıl kan
ahh güneşsiz kalasıca!
beni kaç damarında soluyorsun..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/873061/arabesk.html>

resti görüldü hayatın

[italik]şair:

üç kuruşa kirletilmiş zamanlardan bir enkaz
hatırlanmak istenmeyen bir sözöbeği sonra
bütün yolları yürünür buldu diye çıkmazı oldu hep kendi
şir dediği de borç; kadere minik minik ödeyebildiği..
töre böyleydi, ademden beri her kadına esmerdi
yanık bir bez ile kesilmişti çünkü göbeği

aşk:

katmerlenmiş borçların küflenmiş defteri arasında
alınıp satılan bir hissiyat eskisi
sofralarda atık ve kelepik bir rızık
kumarbazların dünyasında ilahi bir rulet
tarihin tortularından artan bir ahüzün yaşanır da
bilinemez kazanılan neydi kaybeden kimdi..

hayat:

bilinsin ki bu yol kör bir yıldız çıkar hep
tan vaktinde uyumuşsa kara talihi şairin
serçe parmağında başlıyor önce isyanı
bir cehennem yanıyor bir rüzgar esiyor
ve kanıyor gökyüzü, sesindeki isyana sebep..

seyr:

şair gider yol gider isyan sürer yanar döner kelimeler
zamanla gidilir bir arşın boyu yol, beyhude bir menzile
seyreyeyin ki kederin inadı şairedir, meselâ;
siyahın inadıyla beyaza döner tüm lekeler..

intihar:

neresi ölünedir söylesin lütfen bilenler
otel odası görelili adam tanıklığı kendi sakınlığına
adını pirûpâk tutması imkansızdır artık
bir çocuk ve bütün kadınlar ağrıta duracaktır
yine de yakışmayacaktır adamın boynuna renkli ilmekler

kumar:

şimdi rest çekmenin zamanıdır yani suskun bir isyan
hayatı çekilir kılan çocuklarla oynaşılır bir zaman
ruhuna bir neşter atmakla kazanılır da tüm oyunlar
ve kapalı bir el hareketiyle görülür benzemezler
çünkü mutlaka kaybedecektir, resti görülen insan..

ric'at:

başlamıştır ruhta bir sinir ve alerji cereyanı
susar ve alır gider savruk ifadesini yüzünün
artık bir yeniktir şair ve yitmiştir kerameti sözün
şimdi ruhunuzu kanatın, zorlansın gözleriniz
kaza edilme vaktidir ansızın yeşillenenen bir intiharın..

yine şair:

nerde bir yalnızlıkla yüzleşse hemen koynuna alır
'herşeye gecikilir' demiştir mutlaka hırpani biri
gecikir ve yetişemez hiç bir intihara şair
şimdi ciddiye alıp nazenin bir hüznü
ertelenmeli bir gülümseme belki yıldızının tozu alınır..

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/873329/resti-goruldu-hayatin.html>

uğunan kızların şarkısı

[italik] [italik]yeğenim Aslı'ya[/italik][/italik]

kovulduğumuz cennete gene varacağız
ve dikileceğiz gúnahlarımızın karşısına
bunu bil ey uğursuz kargış!
ezanları ve çanları aynı savaktan akan
sokakları dar
dilencileri kurnaz şehirler
kalpleri anne sancısından mahrum kadınlar
ve uzadıkaça kirlenen sakallarıyla gamsız adamlar
halimizi bilmesinler..

ey ikircikli koşturuş!
yani asi ırmakların kapılmaya gelmez akışına bırakılmış serkeşlik
yani muharref geçmiş
uğunmuş gelecek
yitirilmış gençlik!
kalbimizi yaralayacaktır hep kırçıl şiirler ve gúmrak ağıtlar
anlamayız sanattan ki hiphop ve caz bize uzak
dili yaralı bağrı yanık kavallarız
cúmbúr cemaat gúlsek de
kóře bucak aağladığımızı kimseler bilmesinler..

súđúklerinde ilik gibi sevdalar yaşanan evler
saçları uzun tenleri ak gúzeller
biliyorum hepinizin sabırlı havariler gibi
bir müjdeye ihtiyaçı var
kaidesiz bir heykel gibi dursam da karşınızda
bir bakın hele ceplerimde neler var
kapayın gözlerinizi ceplerimde öpüp alnıza koyacağınız şiirler
kimseler bilmesinler kelimelerim neden bu kadar yıpranmış
ellerim neden metruk
yaralarım neden bunca cazip ve güzel
imletmeyin kimseye mahzun gözlerimi
ırmakların da bir kalbi var kimseler bilmesinler..

göğe doğru ulanan minarelerin de bir kalbi var besbelli
çünkü doğuda da batı da bir illet
hep akımızdaan karamızdan vuruyor bizi
kuytularında ufanmaya dönük
canların acıya ram olduğu şehirlerde
papatya çayı ve propolis seansları başlar
başlar annesinin saçlarından koparılmaktan korkan bir kıza
kızın yaralı sesi
titreyip ezilirken dudaklarının titrek deviniminde
sesinde yıldırlar birikir
ve benim birkaç meridyen ötede
imgelerden kafeslerin ardında serçe cesedimi
gúl kokan kefenlere sarın vasiyetimdir
neden donuk ırmaklara öykündüğümü
ne olur söylemeyin kimseler bilmesinler..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/873580/ugunan-kizlarin-sarkisi.html>

olmasın tahta atım

[italik]

çok kadim zamanlarda benim bir tahta atım vardı
benim tahta atım varken dört nala koşardı
tarihin yaralarını sarmak için
ve ezberletmek için adiyat suresini
maden işçilerinin öle öle bulandığı havzalara
susa susa baktığım kadınların yüzleri
nasıl da yaralıydı
beyaz leçekleri eprimiş
yürekleri nasıl da paramparça..

bu kadar çok ölenin bu kadar çok ağlayanı olur mu
olur elbette
kendi çocuğunun cesedine baktığı gibi
yaralı her türküye kabuk bağlayan anneler
dünyanın en derin mezarına inip
tanrısı gelip ayaklarının altına cenneti serinceye dek
uçsuz bucaksız gözyaşları dökmeli
yoksa neye yarar benim tahta atım
varsın olmasın ne çıkar..

efsanelerden çok önce benim tahta atım varken bir asam vardı
benim bir asam varken şavkıyıp çöllerde hançer gibi
kesip dalgalarını kızıldenizin
yani varken benim bir asam
hiç mavi serinliklere çıkmamış acıların
sancıyan yüreklerin
ağlayan annelerin
kuşatılan surların
ifşa edilen sırların kimsesi var mıydı sahi
bu kadar çok yalnız olanın bu kadar çok kimsesi olur muydu
olmaz tabi ki
olmasın benim de bir asam
tahta bir atım olmasın
anneler bu kadar çok ağlarken neye yarar ki.. [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/874007/olmasin-tahta-atim.html>

kuyu notları

[italik]

kıyametin yaklaştığı bir sabaha uyanmış gibi
hiç hülyaya dalmadan kuyulardaki çınlamalar için
kardeşe ve anaya dargın üzgün yüzlü cesetler
yüreğimin kıyısına vuruyor asude yangılarla
ey canlardaki aşkın mücazı
ey sabah alazı
yaralı ve çok aksayım feryadınıza
bir düşte cananla ısladığım sulara
yusufa öykündüm ve yıkık bir adı duvarlara çınladım diye
aksime deniz değil de kuyu diyorlar..

elbette bir denizdir işaret ettiğim bir deniz!
dağ sancılarının ve yanık köylerin dumanı kaçmış gözlerine
bundandır ağlamaklı oluşu
ve bundandır bu hikayeyi hazin buluşum
birkaç martı birkaç kırlangıç
leş gibi hasret kokan bir vapur
yaralı bir hikayeyi taşır gibi aksak
gelip yanaşiyor törpüleyerek kıyılarına
her yolculuk bir şeylerden vazgeçmektir elbette sevgili
yolcuyum sevmekten korkan esrarlı ve aciz..

ey dilemma ritimlere gizlenen adımlar
benim de göğüs kafesimden dilime taşan hasretlerim var
tüm bunların suçlusu bulunur elbette
gül mesela
eylül ya da
burnumda tüten sözümü semiren
karanlık bir korku gibi hiç durmadan
kalbimin çeperlerini düzenli tekmeleyen
çelikten tasmalarla dolanmış esmer boynuma
şu aşk denen hazin acışma...

yaralarımıza en iyi kendimiz dokunur bu yüzden
damağımızda ölesiye beklemenin o kekre tadı
sarı ışıklar sisli vadiler gibi
ayrılıklar ve çok yanık türküler kanıyor göğsümüzde
alıp başımızı gitmeliyiz belki de çok uzak diyarlara
köpüklerinde umutların yüzdüğü nehirler geçirelim diye
mahzun yüreğimizden..

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/875088/kuyu-notlari.html>

he

hecelerle kanatıyorum ağzımı.
k3r bir hañçerle kazıyarak adını dudaklarıma.
g3zlerimde acının simsiyah resmi.
seni kan kokulu 3p3şlere sarışımın
hiç tutulmadı çetelesi.

düşlerime dikenler ektiğimden beri
kuyu kokuyor ellerim,
g3mleğimde birkaç uçurum.
tarihin eşığinde donup kalıyor
dudağımdaki adının tadı.

bilirsin ruhumda bulantı başlayınca
yüzümü kedilere tırmalatırım,
parçalatırım alnımı haymatlos çocuklara,
şehirlerarası yolcu otobüslerine,
anne diye sokulurum bütün istasyonlara.

sesinde bir şeyler var sevgili.
şehir incinir mesela duymasam seni.
soluğum kesilir, selaya durur kimi minareler.
sesinde k3r bir jilet var sanki.
susuşun yaralı bir masala çeviriyor gözlerimi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/875436/he.html>

şairin serveti

[italik]
bizim bir adımız var
anıldığında zemheriyi bahara üzümü şaraba çeviren
hafif
kısa boylu
herkese sevimli bir hikayeyi anımsatan bir ad
an gelip tarihin tozlu sayfalarına dipnot diye düşülen

ansızın teneşir kokusundan tebeşir tozundan
leylak yahut papatya yarasından
fişkırıp kadim kelimelerin çok ötesinden
yüreğinize mıh gibi çakılabilir
o an sardunyalı pencerelerden yollara eğilir
yaranız kabuk tutar
ve üveyikler sürüyle geçer üstünüzden..

bizim bir ıslığımız bir de ıssızlığımız var
suyu ayakları sanan nilüferlere
çiği gözleri sanan şebnemlere dokunup
ellerimizi antetli kağıtlara tutuşturup
hafifliğini sözün
ağırlığını hüznün uçurumlarına salan..

bir de gözlerimiz var
dalgın dağların sisine bakıp
yarin bakışında bir ceylan duruşu bir filinta salınışı
gözbebeklerinde en yaman kokular arayan
biraz daha anlatsam dağlarınız ırmaklara taşar
parmak uçlarınız yanar..

bizim bir de yaramız var
hançeremize kandan bir elif sokuludur
yüreğimizde uçsuz bucaksız bir yiv
gözaltlarımızda isli bir yarım ay
el eleyiz
kol kolayız bağır bağırayız
gam içindeyiz
dert içinde derindeyiz
ama birbirimizi duymuyoruz
aşkı onaylayan sözcüklerin öptüğü bir cetvelle
tarihe koyu çizgiler atıyoruz durmadan
biraz daha aydınlansın diye dünya tek derdimiz budur.. [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/875723/sairin-serveti.html>

sueda

[italik]nicedir doğru kekeleyemiyorum kelimeleri.
tekerrürün tarihine taşıyor zihnim.
özlediğim bir şey var
bir gül kanıyor dimağımda
bir soluş alıyor beni
bir sessizlik bir zemheri..

severek tükettim ömrümü ben Sueda
hüznümü saymazsan ayrıcalıklardan yoksun
marangozlarsa sunta kontrplak ne varsa..
bir zafer işareti gibi tehditkâr
kırgıl ve çatalsıdır insanlar.
kimi asker diyor kendisine kimisi de gerilla..

birinden biri vuruluyor dağlarda sonra.
kurşuni geceyi yırtıyor çığlık.
ruhumda bir sinir
ve alerji cereyanı ellerimde.
kağıtta bin kurşun sesi.
inadına ağlamıyorum Sueda.
dinecek gibi değil bu acı.
bin ömürlük gözyaşlarıyla.

doğrudur bazılarının kahkahayla güldüğü
ve kahırla dış sığıdığı bazılarının.
ve doğrudur ölümün slogan attığı
Der'ada Sabra Şatillada
içimde kinsız bir öfke var sueda
şuramda yani tam da Diyarbakırda.

Sueda! adını anıyorum
Dicle çürüyor kendi öz yatağında.
dışarıda amansız bir fırtına kopuyor
susuyor insanlık.
yüzümden pusmuş şehirler geçiyor.
kesif bir hardal kokusu alımda.
anla işte Sueda ne olur iyi anla
dünya dediğin dilsiz bir morg
tarihin utancını saklıyor bağrında..

dediğim giden bir tren değil
bir vapur bir martı ya da bir kedi değil.
çünkü Sueda düşünce gibi büyür insan
ve yavaş yavaş yiter sonra
susarak aynaya her baktığında... [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/876009/sueda.html>

susuntu

yağmurun sesini unutanlar var sevgili
ve imkansız düşlere ne kadar da uzaktır insanlar
yasaların onaylamadığı
törelere katline ferman çıkardığı sevdalara
ne kadar..

uykular ıssız
kabuslar bahtiyar
yağmur sevgili yağmur!
kadim zamanlar için tufan ezgisi..

yağmur gibi iniyorsun
içinde renklerin cezbeye tutulduğu
yağmur gibi
eğriciklerinde ıslanmış dilekler
ahşap bir saçaktan ruhuma düşer gibi
vahiy gibi
son baharın son günlerinde düşen son yaprak gibi..

oysa bilmelisin ki böyle zamanlarda içimden parmak kadar kuşlar havalanır
boğazımda dokuz düğüm arapsaçı acılar
eveten yutkunmalar var
içinde sınıksız acılarımın
zemheriye tutulmuş arzular var..

hatırla!
kaçtık ve günaha meyilli
yağmurun çatkapı yağdığı rivayet ediliyordu cizre ırmaklarına
boynunda her hasrete ayarlı gri beyaz bir kaşkol
bekçiler çekilmişti caddelerden ve hırpaniydi sokaklar
ürkmeden geçiyorduk peri gölgelerinin arasından
bir bahar düşlüyorduk besbelli
içinde bembeyaz açıyordu erguvan..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/877908/susuntu.html>

yenilgi

ne zaman bir genç kızın gözleri
ölümcül bir imgelem gibi uğrarsa bana
üstünkörü okunmuş şiirler
ve yolüstü yaşanmış aşklar gibi
yenik düşünüyorum zamana

ne zaman bir bahar düşlesem utanırım
masum bir orgazma kurban edilir aşk
ve tarihin pörsümüş memelerini
yeniden dişlerken ayrılık
inler dururum zamanın çocuk gözlerinde
yenilirim..

dedim ki 'kalmalısın
adı yitik rengi soluk
yüzsüz bir paramparçalığı paylaşmalıyız'
dedin ki 'gidersem yenilmeyiz'

ey her gece beynimin kıvrımlarını
aralıksız arşınlayan çığlık!
arzusunu kanına doğramış aşığın
yarım bir suskuya gömülüp
bütün eylem planlarını unutması
yenilgi değil de nedir....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/878207/yenilgi.html>

manidar

[italik]parantez içi dışından hallicedir.
gitme dedim..

[/italik]

(Mayıstan sonra
haziranı da geldi yalnızlığın
benliğimde zamanın parmak izleri
soluksuz seviştığımız akşam üstleri...

gidersen beni de al

Eylülden sonra eylül artığı sıvılar kokuşmuştu
kasıklarımda parmak izleri bir nakkaşın
soluksuz seviştığım sekerat anlarımda

gidersen beni de sal)

[italik]parantez dışı içine dönüktür.
dedi. gitti.

[/italik]

İntihar ne ki, bir kus geçer deyip durdu.
Yaşamın ellerine dokundu;
sebepler düşerdi.
Sükut!

Şimdi; kafiyelerimi vücudumun en tanımsız yerlerinde saklarım
tanımlanamayan bir leş gibiyim şimdi
sübut!..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/878694/manidar.html>

Kamga

illetini gizlemek için
kendi içine kesik kesik öksüren bir adamım
şehir teyakkuz halinde
yine de şiir düşebilir
hazan hep mi ihtilal kokar anne
bu illet beni de babam gibi öldürebilir...

neyse işte anne
kış gelip çattı
bir dağ bile yakamadım henüz
camiler açık minareler segah makamında
devlete sorarsan makul şüpheliyim hala
üstüm başım ya gül kokuyor ya kan
kaçak çaydan halliceyim beyat pazarlarında
ve düzenlice vurulmaktayım serhat boylarında..

kırkıktan sonra mı ağırır her yanı insanın
muhacir enzimlerden
otitten dış sancısından kaçıp
knut hamsun'a sığınıyorum usulca
kadim açlığım
ilkel suskunluğuma sarılıyorum sonra
içimde alingan bir ceylan tepinmekte anne
bilsen ne çok ihtiyacım var sana...

kelamın ağusu en iyi bana siner anne
yine de bunu bilme sen
bilirsen rahat ölemem ben
öyle çok yüklü ki her şey
ciğerim de yaralı avucum kadar yoruldu
bu hüznü taşımaktan..

iyi ki görmüyor ve değmiyorsun artık
herkese hazin hikayeler anımsatan
çocuk cesetleri taşıdığım
şiir kadar savruk
şiir kadar yaralı bu yüzüme
değseydin rahat ölemezdim
ölemezdim
anne..

bu yüzden her seferinde anne
şiirimi sana çağırıyorum
seni şiirime...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/881012/kamga.html>

kırbalarında šiire suyu taşıyanlara

karanlığın kesif kokusunu içlerine susa susa çeker onlar
esin perilerinin kasklarına
öksüz çocukların suratına çarpa çarpa..

toprak gibidirler onlar
saçlarından alınlarına dökülür ol dikenli nakarat
onlardan biriyim
en içli ben ağlarım
en uzun
en kederli
ben dalarım uzaklara
epriyen her yağmur damlasında..

sözlerinin uyaklarında hep aynı ağıt
sarsıla sarsıla burkudur yürekleri
devrik cümlelerde
binlerce muamma saklıdır sanır onlar
keder kokan satır aralarında
hüzünlerinde sürfile nakış
dil-bendi duruş var bakışlarında..

kimi sessizce ağlar beton binalarla
fısıltıyla sayıklar kimi bozkırda yitmiş rüzgarlara
dillerinde bir ninni
yüreklerinde bir siccin
avare avare dolanırlar Allah'ın web sayfalarında..

sabırsızdırlar
epik hayalleri ve lirik sevdaları vardır
bağırdıkları gülün çehresinden yayılırlar tüm kuyulara
tedirgin bakışlarla yürüdüm epey an
geçtim hikayelerinden
diyafram çivilerimdeki küflü bakışlarla..

susuşlarına sinen benim çığığımdır
en iyi ben haykırırım
en acı ben gülümserim
en hazin
en kederli
onlardan biriyim..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/881358/kirbalarinda-siire-suyu-tasiyanlara.html>

Z.....

// [italik]bngggh hjggh detsfg. Hjghj hjhhjh jjjjir [/italik]//

Khjhj hhgh
ejgfg hjh
Hjhh hhgh
afdgh hhhjjk hkgjk jkhkkk jjj
dfdgg ghghj hjhkk hjhkh hjjj
Jhjj hhhjj hjj bhjhj
hhh hjj hjj hjjk
hhhjj hjkk jjjjk hhjj
hghh hhhhj hhhjj hjjj
bkkkk jjjjk hhhghj jkk...

// [italik]akhjk jkkkk jkkkk hgfffffffd fgggg fgggg ghhh [/italik] //

fggg hhhhjj hjkkkk hjjjk hjj
gggghbgfg fgggg fffgghh hjjj
fffgg hhhhjj fffgg fffg ggh
sjhfh gggghh gffff ggggh hjj
ggghh hhhjj gfggg gghh gggg
cgffgg fgggh hjkkkll hhhhjjjj gggg
gggg ghgh hhhjj
shgfui gjkkk hjj
Jtjyu hhhhj hjjjk
Jhgjj jkkjoibjoo jijkokokk kkoo

// frfft hgghu hhjj ggggh ggghh hjkkk jjkkkkkkkk hjjjjjjj//

Hgfrt ghghj hggghh bjkkk hjj
ehhojho bjkjk hjjjj
Hhhyjjk hjkkkkk hhjk
aogyt fttfyy adada hfhfhjk hjkkk hjhjkj
fftgy jkkkk klplll hhghh hjjjj hjjk
aġiugıyyu hhypğşjo kljkj hjj
srdtgy hklkp huhhh huukoo ggggghh hhhhj bbhj
ehfhhh hjjjkkk ghjj
Hhfhhh hjkkk hjghhhh hhhhj bjjjja
bkjggtt gggghh hjkkk .....

// jfgggh hjggj hhhjjk hhhggh fgghhj //

ddrdrf hhhjj hjjjj hhvgjj hjjjkj jjk
kkhhgg ggggh hhhjj fffgg hjk
sasadada gdgfhfg lkkjhghj
Jfyfyg frdffg ggggh
yjtsfdljlk hlhk kjkghj ghhhgg
vjoilk kjjjk jhgghh hjkkkkkl hjjj
fdgfh ghjjj jjjjj jjjk
fffy hhjj klkl kkk
xdddzf zszs zszs zszs hjj
dsddd cokhoh hugh
hgugh ghghu hhhjj hjkkk kjkkk
ddffgg ghjjj bhjjj

//&%6%- hhhjj hjbjjj hjjjjk bnjnnon njnnon Hgghhhh

r //

jhhhj hhhjjj jjjjjjj ggggghh gghhhhh ghhhh
Lokhki jkhkk bjhjj bjhhjh hhhhjj jhhj
asasa sasasa sasass gduu nuuhju huhjj
ssdr dsffguh hjkll sen sen
agudydg dtfygu hkhoj jshlj
bhjjfj fgffhj hklkjj hkljj
siffufuf gogıgıgk
Gogıgıgı gogıgıgı hogogog gogıv
çgıgıgıgı vıvıgı gkcjfi gııfıgı
kgıgıf gıgıgı kgkgkg kfıfjc kfjf
vdududy dududud vıgıvıv
ggıgıgıfı fufıfufu fufufud
spjbofisudjfi dudjdf dududud
fıgıgkf lgogkgkg lgohkblhl
bphohoho ıgıfıfıfı lhohoh
Ohıbıgıgıgı ıvıgıgıgı uvufufufu
bkhgyyu fdsrtghh ffggh.

// [italik]bjgghh gghjjj hjıooopp gggyyuıı ghjjjjkk ggghjjj[/italik] //

susmaz bir mavilik çağırıyor beni
üveyikler alçalarak geçiyor sesimin yankısından
ve kanırtıyor ağarmış saçlarımdan başlayarak
dudaklarımda ısırduğım süsenlerin morluğu
ağzımda akasya kokusu
bağ bozumudur bu
savrulup duruyor içimde rüzgar
büyüttüğüm şehirler
çiğnediğim taflan kokulu sözler
kızgın sürgünlerle dağlayarak kanımı
ve sana bırakarak ellerimin ayasını
gidiyorum sırtlayarak kanayan gölgemi
senin olsun heybemde ne varsa umuda dair
bir semender hikayesi say beni
bırak sırrım bana kalsın...

*****

sözlük!
[alt_cizgi]*hazar: :arapça bülbül, kürtçe bin (1000)
*tahtes-sera : yerin altı
*arş-ı ala : Allah'ın kudretinin tecelli mekanı[/alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/882003/z.html>

gözlerimin sırrı

ben diye söze başlayan her şair kadar aciz
ve sen diye inleyen her kalp kadar
zalimim çünkü;
kederim gözlerimde-n-dir

[italik]bkz. yasak meyveyı yadsıyan adem kalbimdir
kalbimi kandıran havva ise gözlerim [/italik]

bin yılların yazgısını bir sevdıyla
arşınlarken yüreğim
acıyla koyun koyuna bir yaşama şahit
ve tarihin küflü süreğinde koşturan
birer yığındır gözlerim

[italik]bkz. çöllere cinnet getiren mecnun kalbimdir
kalbimi delirten leyla gözlerim[/italik]

bir bir kırılırken içimin fay hatları
her deprem bir başka şehre enkaz bırakır
demesem çatlayacağım:
her savaşta bombalanan her şehir kalbimdir
kalbimde öldürülen her çocuk gözlerim

kalbim her gün yeni bir kasılmayla
düğümleken kendini bir ölüme
her suçu üstlenen gözlerim
aldırmaz oldu artık kalbime

[italik]ne bu şiir bitmek ister ne gözlerimdeki keder
hangi söz paklar beni bilmem ama..

[/italik]

'sen diye inerken benden habersiz kalbim
yastığıma bir yaş düşmüş
utanıyor gözlerim'

H. T

!..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/882620/gozlerimin-sirri.html>

özür dilerim

itiraf ediyorum
ben de haylaz çocuklar gibi kuş avlamıştım tanrım
şimdi hazin hikayelerle
çıkamazlara mahkum ve gönüllü sokaklardan geçiyorum
ceplerinde kredi kartları
kuyruklarına kederden morluklar bağlanmış
adamların arasından.
özür diliyorum..

// usul usul mor süsenler düşünüyorum
ey denizi anımsatan kadınlar
beni sevginizle öldürün
bakın yalvarıyorum.. //

oy tanrım
kıpkırmızı ve göv uçurumlardan düştüm
koşarak geçtim bembeyaz kokulardan
dirgenlerden
italik serpenelerden
ama dağıtmadım leylanın saçlarını
siyecini tepelemedim
içine ellemedim bahçelerin
gülünü ezmedim
dedim ya tanrım bir kuş
bir kuş vurdum sadece
özür diliyorum..

yüzüm duldada unutulmuş hikayelerde küflenmekte
elimde kırık bir kalem
hangi harfe dokunsam
içimdeki zehrin zembereği boşalmakta
acılarından devşiriyorum dualarımı
ve ekliyorum işte tarçın kokulu şiirlere
"her an taze bir iştesin biliyorum"
ve boş durmuyor meleklerin
dudaklarında tebessüm dahi bulunmadan
sabahlıyorlar omzumuzda
neremize baksalar oramızda bin yara
hangimizi duysalar
zehirden bir mum sokuludur yüreklerimizde
yorgun ve mutsuz kızları var asrımızın tanrım
ne istediğini bilmez oğulları
ciğeri kanserli anneleri
satır aralarında yitmiş babaları var
acı bize tanrım
herkesin yerine özür diliyorum
yüreğinde binlerce kuş havalandıran ben
diliyorum..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/886973/ozur-dilerim.html>

figana dönüşen yıldı

sihir gözlüm! bakışında bin keramet,
depremlerinde sızgılara gebe bin dalım kırıldı.
ses vermeden bekledin yıllarca
hâlâ sevdada mısın

ruhun ölümsüz yanlarından sana bin selam.
güvercin kanadı kırık mı yüreciğin.
sen ağlayan mevsim; bengiz kahve köpüğü
gülşeni dergahına mı saklandın
çağıldar seni utangaç yanlarım.

günah kadar beyaz bir mintanla geldim sana.
senin karalarında boğulmak,
kalbimi havasız bırakmak
ve hiçte onulmaz yanlarından
bin renkli baldıranlar çıkarmak
galiba bana kalan sadece bu
yaşasın sana inat sana sevdalanmak

yaşayanlara inat
paylaşılan ölüm ve kara toprak kadarsın işte.
Sessizliğinin girdabında kaybolduğumda
bana mucizeler dokunur
Sen esmer yaldızım, sen sen ağlayan kayam
bende ki dövülmüşlükleri ala bir geyik kadar esrarlı
ve yavru bir ceylan kadar azade eyle.

bak! dolunaylı bir ayaz var gecede.
ve ben seni uluyorum yine.
gel de ciğerim dağla.
ey yüreğimin zamansız şahmaranı!
gel ve devşir beni.

uzun ve kasvetli bir yolculuktur bizim sevdalarımız.
ve sanrılardan arta kalan garipliklerimiz.
hiç miyiz, neyiz kumru bakışlarında dünyanın
of esmer yaldızım
kan kadar esaslıdır bilirim göz yuvarların.
dayansın hayatın kallavi tokatlarına yıkıntılarının.
bil ki, bizde kurda gebe bin himalaya saklı
yedi kat derin.
uğursuz baykuşlara inanma sakın.

off esmer yaldızım, ağlayan mevsimim.
nice kırmızılıklar atamadı seni yarlara bilirim.
hâlâ soluyan gururunda bir dilenci sessizliği,
yamalı esvabın bitli saçların
sana uğrak yanlarımı kamçılar.
yıldızlara kadar sesin estir gecelerime.
sessiz bir hicran gecesinde vurulayım sesinle..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/888168/figana-donusen-yilgi.html>

kıyıya terk edilmiş leylanın şiiri

bilmediği çıkmazlarda tebessümle yürüyen
ıslıklayarak kanatıp ara sıra düşleri
unutup bir diken mi yoksa bir şehir mi
bir nokta mı yoksa
hece mi bir şiirin içinde
yoksandıkça unutulmuş leylam olduğunu hayat boyunca

çiçek desenli etekler sevdiğini düşünüyorum
yasak bir arzunun metruk bahçesi
leylayı anımsatıp aslıya çok benzeyen
bir destandan anımsıyorum seni
bir çölden ısıyor yetim gözlerim
o asil güzelliğini

sen sevda masalanın sırrını andıran
kendimi hep küf kokan öykülere vuruyorum
acıyı dilime sürüyorum hain sanıyorlar beni
sürülüyorum meydanları boşalan şehirlerden
doğru değil aşkların böyle ucuzlaması diyor
bir kadın ağzıma sürüyor bereketli memelerini

söyle herkese ne olursun sevgili
çiçekli etkeler düşleyerek beni sevdiğini
yazgımın uçuk tarafı kalbimin kardeşi
baharların sonunun başından iyice olduğunu söyle
anlasınlar destanların kaç ağıt gizlediğini
soğumamış kül yığını ört üstüme
ve oku sonra sevmediğim o sevda şiirlerini

uzan ellerime ey bana aşkı çağrıştıran
yenik bir kumandanım artık sessizliğe bulanmış sesimle
yankıla beni yeniden
ve nolur şiiri haklı çıkar
taşlanmayı göze alan azizeler gibi
aşka ihanet katanların sinsiliğini hatırlat herkese
kelimeler dalgındır çünkü
ey alicenap ruhların derin güzelliği

nakaratı gibisin bütün sevda şarkılarının
imkansız aşkların yapay hüznüleri
şiirler üretmeye alışkın dillerde
içsel cümleler kuruyorlar sana baktıkça
bence ölmelidir konuşmayı beceremeyen
aşkın diliyle közlenmişken yüreklerin ateşi
sessiz kalan ölsün
hemen şimdi !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/888322/kiyiya-terk-edilmis-leylanin-siiri.html>

sakin ha

sözcükleri kanayan bütün diller aşkına
isminden sayıkladığım harfleri gözlerimin lam'ına ada
elifi kır, mimi de unutma
gözlerimi gözlerinden devşir
yarıda unutulmuş tüm bayraklar hatrına

[italik].....beyazı utandırma
.....bağışlayıp azdırma(!)
[/italik]

kentleri yanık eflatun ağıtlar otağında
sırlarından yontulsun yüzün
kaç cemre varsa hepsini düşür
yatağını hatırla, intikamını da
ve boyun eğme hiçbir nasihata(!)

[italik].....zamanı harla
.....kor bir vakarla! .[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/888884/sakin-ha.html>

s u e d a

[italik]zaman yedi başlı ejderhaydı
sabah ezanları böldü uykusuzluğumu
ve beş parçaya bölündü gün
beş melek süslendi
beş gerilla kuşandı
beş asker beş pusuda beş tetiğe abandı
beş ağıt aralandı
beş sapandan beş harf gökyüzüne yollandı
yollandı bak: s u e d a

bayat ve küf kokan bir öykü olsa da bu
bakışların yeni sürülmüş toprak kokusu
her baktığımda yüzüne aydınlanıyor şehrim
bakıyorum aydınlanıyor dağlar
bakıyorum bulut
bakıyorum güneş
bakıyorum kuşlar havalanıyor asumanımda

ne zaman yağmur koksa sokaklar
geceye sığıyorum
perdeler çekilip kapanıyor kapılar
uzakta sınır boyları
uzakta kan tutan bakışları aysar
gözbebekleri gebe insanlar
sınırlarda kana abanıyorlar sueda

buruşturup at geceyi dağılsın öfkeler
yeryüzüne rahmanın rahmeti gibi dağıt umutlarını
unutma kahkahalarını da
ve uzak dur korkaklardan
dedim ya ejderhaları yedi başlı
sesleri kurt uluması
şekerleri renksiz ve tatsız
ve sevdaları yalandır sueda

sueda sus! sueda kalk! sueda otur!
alinin attığı topu tut
ortadoğuya düşen misket bombalarını da
yengene söyle bir çay koysun
ve toparlasın haritanın dağılmış taraflarını
elbette arakanı da..
ne de olsa savaş ve barış
sevgi ve nefret
kan ve gül iç içedir dünyada
her an başka bir rayihaya savruluyor rüzgarlar
ve her an cehennemi bir acıya gebe hayat dediğim
İzmirde ya da şemzinanda

sana kinsız mısralar sueda
keskin bakasın diye dünyaya
sana keskin dağ fırtınası kokusu
sana kahve rengi sana haki
sana siyahın ve kırmızının binlerce tonu
yani peşkeş çektim sadağımnda ne varsa
bitsin diye bu rezil yıllar
yeniden yeşersin diye kırılan dallar
bütün coğrafyalarda..

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/889184/s-u-e-d-a.html>

Hiç.

[italik]sana bakınca;
ömrümdeki karalar gelir aklıma.
aslımdaki kuş kadar beyazım oysa..

bir sabah vakti mağara kapısında
yeşeren gölge çiçeği var ya ?
İşte o bendekiler kadardır..

ben eflatundan alırım sevdalarımı
sendeki ebruların beni cezbetmesi ondandır...[/italik]

!

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/890500/hic.html>

eteği Şir ağı eyvah

[italik]

gözlerimi eteğine döküyorum bir kadının
gölgesi kanamaya başlıyor çiçekli yerinden
bir tarihi tahrif ediyorum kelimelerle
kaniyorum duvardaki pütürlü gögelere

mutlak ben değilim seyre daldığı hayat
yaşlı bir ağıt yankılanıyor inceden
ve başlıyor ol semender-i hikâyat...

avuçlarımdaki cemreyi eŐeliyor çocuklar
'herkes unutulabilir bunca uzaklıktan' diyorum
've herkes acıyabilir elbet ölüm söz konusuyken'
kendimi gri bir uçurumun kenarına terk ediyorum

ağıtları tavanlarda asılı anneler
karanlığa susmuşken öyle nedensiz
bir Őubata dökülüyorum avuçlarından
kırgın ırmaklar misali esaslı akıyorum
ki damarını terk ederken kıp-kırmızıdır kan

her Şey alıp başını giderken
'aŐiretimi buldum' diye çığlık atıyor eteği çiçekli kadın
çocuklar kadar Şen
enikler kadar sırnaşık
yersiz bir adamı imliyor eteğindeki ateş
masumiyetini ulvî bir aŐkta yitirmiş belli..

vakitlerden rüzgarın aysar serenadı
yitirmiŐken büyükler ruhun tarfet-ul aynını
birden çalkanır deniz
ürkütür dalgasını

manasız bir korkunun hamağında büyüyor çocukların gözbebeği
kaniyor en nazenin yerinden duvardaki gölge
ve başlıyor tanrının kulu red ediŐi.

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/890943/eteđi-siir-agzi-eyvah.html>

sustuğumdur

[italik]

ne söylesem sesimde damgalanmış mektuplar
önce size sizi hatırlatacak bir öykü
içinde kendinizi bulacağınız bir imgeyle bir hüznün buluştuğu
ne sussam en çok sizi kanatacak
bir şimşekle bir bulutun birleştiği yerde önce sizi ağlatacak bu duygu..

unutmayın her söz bir eylemdir
kimi zaman ruhunuzun kepenklerini kapattığınız
aşktan muzdarip şarkıların nakaratında
anlayın üşüyeceksiniz unutursanız yüreğinizde bukağı ruhunuzda pranga
bulamamak için kendinizi; kendinize saklandığınızda..

yüzüme bakın ardında sizin yüzünüz
hikayeler bunun içindir işte
yani mutsuzluğa dair ne varsa sonlar içinde
munfasıl zamanlarınızda dört elif miktarı bunalırsınız
kırık bir kelam gibi dökülür saçlarınızdan sancıyla kırışınca alınıza hüznünüz.. [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/891285/sustugumdur.html>

ayak üstü arabesk sayıklamalar

uçuruma yazıyorum artık her şiiri
şuaranın duyum eşliğine
sarısına eylülün;
ter ve şehvet kokan
usulca aralansın diye gizemin perdeleri
adınla başlıyorum her sabah hayata
ölümse imgenin ayrılığa durduğu anmış
senden sonra maverada diz çökmüşüm
yıkılmışım leylican..

gidersen annesiz kalırım demiştim
gittin geceyi örterek titrek öksüzlüğüme
gül de esiriyor artık soluğunu
manolyalar küsmüş
bir de krizantem çiçekleri
ayın da yarısı tutsak bu gece
alıp gitmiş başını bahçıvan
şakağı acıdan kararsız bir çocuğum artık
öyle yadırgı bakma
bakma nolur leylican

sığın şimdi felsefeye
gitarların mistik tellerine sığın
ve unut tebessüm isteyen renkleri
şehrin kasıklarını göm asi gözlerine
şirde unut perçemi kanlı çocuğu
elbet uçurtmalara yataklık eder uçurumlar
ve elbette yürek mumuna teslim olur rüzgarlar
ne de olsa vefa denince dağ gelir akla
İHANET DENİNCE İNSAN
kırdın beni küstürdün gözlerimi
zeytin dalı hançer yedi leylican

dövün şimdi ve yol saçlarını hicranın
suların bıçkılanmış ezgisini söylesin gözyaşların
çağır bütün imgeleri
çağır kırık ezgilerini gitarların
ki saçlarında umudu saklasın şiir
ve çağır bütün mısralarını şairlerin;

anladım ki en çok seslenirken acizdir insan
ve anladım ki zamanın yankısız çehresidir ömür dediğin
belki bulur aksini bir yerlerde sesin
hangi kırık ezgide akort bulabilir ki tenin
ben susmuşum
erinme sen giderayak şarkı söyle
madem gittin
güle güle leylican

nasıl yakışırsa bir çocuğun ağzına anne sözcüğü
öyle sayıklayacağım gözlerini
yine de hiçbir sağanakta ıslanmaz gül kurularım
nasıl sevimiye bir fahişenin ağzında ilahi bir tebessüm
ve nasıl küserse Allah'a bir insan
ben de öyle küsmüşüm
işte öyle leylican....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/891517/ayak-ustu-arabesk-sayiklamalar.html>

koachi kardeşim benim

köpekler istiyor diye şahlanan atlar da vurulur en hazini bu
yelelerine azrailin soluğu deysin diye
üflesin diye toynaklarındaki kıyametin kıvılcımına israfil
daha bir yüklüdür bulutlar
daha bir gül kokuludur uçurum
kınını parçalıyor kahrım
ve kaldırıp atıyor gök içimde biriken tüm yağmuru..

ayet ayet kazılmış künyemize acı
yersizliğimize ağıt yakılmış
sürgün hallerimize
yılık hallerimize
heybemizde binlerce bakara gizli oysa binlerce yusuf risalesi
kan damlıyor hikayemizden bütün kör kuyulara
siyahımız cılız
beyazımız kirli
bilseyen nasıl da yüzsüzüz nasıl da çatal dilli
parise melekler insin diye adımlıyoruz dünyayı
oysa haritalarımız bütün ölçekleriyle kan ağlamakta..

cinayete doysun diye birileri
eziyoruz bahçemizdeki tüm zambakları
en derin üzüntüler asıp suratımıza
esenlik bildirileri sunuyoruz cellatlarımıza
ve şirinleşmek için ellerimizde birer hançer
arkadan vuruyoruz sezarımızı
selahaddin görmez diye avunarak
kudusün selasına tıkayarak kulağımızı
ve şımartılmış avlularımızda öz kardeşlerimizi boğarak
ve inanmayarak aslında uhrevana
zulme peşkeş çekiyoruz harcıalem tüm mutlulukları...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/892332/koachi-kardesim-benim.html>

en yaşlıları dövülmüş aşiret çaresizliği

yırtık yamalı ve sidik kokulu bir mintanı
ve piç kelimelerin koynunda sadist bir orgazmı yaşarken
bir destan nakşetmeyi
en iyi bir haymatlos bilir...
bilirim.

anne kokusu en sona bırakılsa da her şeye bir müntehir edasıyla yaklaşmak
ve şahit kılmak Allah'ı ve beyaz sarıklı metin adamları

zordur;

belemir çiçekleri gizleyen ve aynı çiçeklerin setreylediği cesetleri
sevimli kılan ağıtlar yakmak..
kordur.

kördür yalnızlığın hissedildiği ala geceler
ve rezilliğimizi kamufle eden zavallı kafiyeler
sonrası isyandır
eşyanın tabiatına aykırı şehirlere
delileri ve devrimci imamları olan köylere
en çok da yalancı ama bir o kadar Allah'a öykünen şairlere...

bir rehineyi en iyi bir rehine azad eder ve içimizde hep aynı kanamayı imler
haritanın eksik ve yanık tarafı.

ten yanıkta gül kurudur gül kuruyorsa ten isyandır Allah'a.

haşa!...

bu değildi sayıkladığım asr-ı saadetinden kaniyor tarih, kötüdür zaman

zaman;

heybesinde ölü çocuk gözleri ve zamanından önce yenilmiş bir halk isyanı

zaman; seyrende kahkaha atılacak ve orgazm olunacak kızıl kan..

bana küstüğünü söylemişsinsevgili

ben kendimle barışmadan ve karışmadan dövülen aşiret yaşlılarına

ve bir katliamın en hazin ölüsü olmadan

kim barışabilir ki; kim karışabilir ki bana

ve nasıl parisin orta yerinde 'yurtta sulh, cihanda sulh ' diye çılgınlık atarak dökülür

insanlar bulvarlara, çıkmaz sokaklara..

çıkamaz..rezilliğim.

hüsnü zan...

sonrası dua ve mağfiret sonrası yarınlar diktığımız kan çanağı gözlerimiz

gözlerimiz; Allah'ın sessiz gölgesi altında suskunluk senfonisi halkımız

gözlerimiz isyan..yalan.

yaralı her yerimin hangi yerine parmak basarsan bas bir Kürt kırmızılığı

tarihe remil atan kan..

çocukluğumuz ah, ah yaralı ve mütebessim çocukluğumuz

faili meçhul bir cinayete yataklık ederken Batman

kim vurduya gitmiştir gözlerimiz, gözlerimiz ki Allah'tan ödünç alınmıştır

şehrimiz isyanımızdan, isyanımız anne sözlerine itaatkar ve bir o kadar da yaramaz çocukluğumuzdan...

(devam ediyor-edecek kanama ..)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/892785/en-yasli-lari-dovulmus-asiret-caresizligi.html>

aşireti sessiz kalmış yaşlı çaresizliği

metropolerin eteğinden tutunup
kanamalı aşklar gizleyen köyler köy iken de uzaktı
uzağaydı aşkımız bunu biz biliriz ve bunu bizim bilişimiz iyidir.
dur heval dur burda ağlamam lazım
bakışlarından dökülen 'kalu bela'lar durdukça başka hangi kirpiğe
meftun edebilirim ruhumu
cesedim kürtçe bilmeyen bir panzerindir
yanağım ortadoğunun bütün dillerini bilen bir baba elinin
iğrenç ve kusmuklu bir aidiyet duygusu
gerisi piç bir haymatloşluk
sevgili sensin güzel sensin
öyleyse her şey yolundandır
öyleyse hiç bir tesadüf bu kadar muazzam ve planlı olamaz
öyleyse kader
nereye kadar..
teslimiyet hem de zamanından önce hem de namütenahi
hem de bakışları toprak kokan analar kadar ilahi
hem de isyan..
gözlerine bir ünlem de ben yakıştırayım dedim
gözlerin ki zehirlidir ve benimdir
kipriklerine ilişmedim dikkat ettiysen onlar herkesindir
herkes için bir başkent saklayan kipriği ben neyleyim
neyleyim isyanı heceleyemeyen çocuğu
neyleyim kandan ürken bebeği:
'halekal insane min alek' neyleyim kanla yazılmayan tarihi
kırpisever oluşumu yüzüme vurmanı sevdim en çok
içerime kor düştü
ne çok tehdit edilmişim Allah tarafından ne çok azarlanmış sevdiğim
ateş ne çok yakarmış..! !

bak yüreğim sözlerine üç nokta ve bir tutam saç saklayan gözlerine
bir ünlem hibe ettik diye ruhuma hatimler indirme
sen yeni kalasın diye terk ediyorum seni haberin olsun
haberin olsun babilin hüznünden mezopotamyanın asaletinden
baharın har'ından hazanın hilminden
ve ahd olsun ki sen haberdar olasın diyedir genzimizde bir yanık izi
gözlerimizde yanık bir lastik kokusu
sonrası dere kenarında kurulmuş köyler
sonrası hicran
ıssızlığında peygamber çiçekleri ile bir uçurumu seyreden
saçlarında darağaçlarında sallanan yaşlı adamlardan miras bir isyanın gülümsedikçe güzelleşen kokusuyla ben
bilirim..

Huruf-u mukataanın en hazın yanı elif'tir
bilirim ruhunun en müstesna yanı günah ve isyan ve Allah kokan yanıdır
yaralısın, yaralarını ömrümün en alacalı yanları bilirim
göz yaşlarımı sileceksen bana ağla deme..! deme..
bütün ağıtların bir sonraki ceset için çağrıdır
bir sonraki cesedimi biraz daha yaklaştırır Allah'ın gözlerine
Allah hizmetimizdedir..ya sabır
biraza da kahır
ve kahrederken çiçeklerini geri isteyenlerin kalbine
ve hiçimserken abdin isyana meyyal yanlarını..hizmetimizdedir..ya sabır..!

hafızası yitik şehirlerin ülkeleri işgal edilir Allah'a inananlar tarafından
inanırız ve severiz Allah'ı
ve Allah'ı sevdiğileri için intihar eder kızlarımız
söyledim işte..
söylenen her söz rezil edilmiştir zaten
ve zaten söylenmemiş sözlere ve zamanından önce esir edilmiş halklara

sundurmadır ellerimiz
anlaşılır yanlarından tutarsam eylül olur
sen ne dersen de, eylül olursa katliam yaşar güller
kurur.

(gece devriyesi başlar sonra)
çocukluğumun kız-oğlan kız tarafını ezer müslüman bir panzer
kanımla beslenir yitik hafızalar
yitirenler kudurur.

bir gerilla kendisiyle sevişirken, ölü seviciler birbirlerine öykünür
dağlar yenik yanımızın yüz akıdır sığmaz hiç bir tecelliye
yazgı değildir dağın sığmazlığı
adamlığını soğuk mevsimlere hibe etmiş bir erkeğin sevdalı halidir yazgı.
karadır.
haber kara.

esmerdir biraz bizim çocuklar ve çileğe benzer çocukluklarımız
tenin yok.
bu kez yok tenin.
gül kurudur çünkü.
çünkü tarihin hiç bir gündüzü bu kadar karanlık değildi bu kadar derin.

omzumun sol yanında bir karıncalanma, yağmur sonrası seyren zambak ölüleridir bu şehrin caddeleri
anlamsızım bu yüzden ve mahcup..
ve bakir kokulu cümlelerimi hiç hatırlanmayacak bir türkmen kızına hibe etmişim
saçlarım kaygıdan beyazlamasaydı bu kadar
ve bu kadar sarkıt olmasaydı sakalımda
çarpardım bir dağa bir de sana.
o zaman her yanından görürdün Allah'ı.
ağlardım, ağlardın ağlardı kainat bu mağfiret ve ğufran bestelerinin
terennüm edildiği karanlık gündüz içre
belki bayram olurdu.
ölümün en büyük düğünüm!..
imtina ettiğinden imtina etmem zira
kendi düğününe bile gitmemiş bir kürdüm ben
bu yüzden dulluğuma gebesin, piçliğime ve zamansızlığıma
bir de ömrümün en çocuk yerlerine iliştiliverilmiş çocuk cesetlerine.
Ammar'a mı geldim, Ammar'ın kan kokan yanlarına mı, eylül mü geliyor, yoksa bana mı öyle geliyor..
Offf.
dağ yıkılır çöl susar ve akar sandım ben onların yalancısıyım yoksa 'off'umu bile esirgerim tarihten
susmalı mıyım yoksa..!
suskularımı göndere çektiğin ülkenin çarmıha gerilmiş yanırım
bitti isyan sustu intifadayı diline pelesenk etmiş delikanlı yanlarım
dere kenarında bir çiçeği seyre koyulmuş ömrümün geri kalanı..

.....ammar!..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/893075/asireti-sessiz-kalmis-yasli-caresizligi.html>

yıldırımlara dil çıkaran çocuk

[italik]

“Ne zaman nerde şimşek çaksa yağmur oluyorsun yoksun..”

ve ne zaman yok sansa seni zaman; göz kanar!..
ne zaman nerde bir şimşek çaksa aydınlanır bedenim;
ışıldar ve çırılçıplak bir yara olurum saçtan tırnağa
yıldırım göğün sesidir ve ne vakit seslense; gök kanar

kanayan her şey bir yaranın yerini imler
oysa ağlarken göğü kanatmak isteyen her şair
bilmelidir ki gök kanamaz
ve fakat kanamalıdır bir yerlerde bir şeyler
budur şairin telaşı
kanamalı bir beyin her sesi kanatmaya meyillidir
budur şairin sanrısı

göksel sesler; en çok göğö öykünen
ve acılarını yere yakıştıramayan şair sözlerinde hazandır!

durun der, hiç bitmez bir düşüşe sevdalı;
asi, zehirli ve pejmürde dilim, durun!
__her derinliği biraz daha derinleştirmek için gürlükler gök
ve yıldırımlarını salar üstüne yitik bir çukurun
diyalektik bir devinimin gölgesinde kanayan
bir düşe düşer sonra ;

oysa çukurlara en çok yağamayan yağmurlar yakışır
hiçbir çukurun umurunda değildir bu göksel azarlanmalar
onlar zehirli dillerden akan irinlerle dolma telaşındadır
ve fakat hiçbir dilin hiçbir zehri hiçbir boşluğu dolduramaz
velhasıl; gök allahın çukurudur ve hiçbir deverenla dolmaz
ki göğö benzeyen suretler de boşluklarını Allaha almış birer uçurumdur;
sürer gider sürekavı dolmaz ve iflah olmaz!

!...

(../ bir çocuğun yıldızlara cilalı taş atma zamanından /...)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/893952/yildirimplara-dil-cikaran-cocuk.html>

su başlarını tutarken kurtlar

karanlık çökünce bağı tutuşan kadınlar ve adamlar
susun ve dinleyin beni

sırtımda çifte su verilmiş haçerdir denizin elleri!

kandan bir nehirim artık
söyleyin belkisa boşuna toplamasın eteklerini..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/894562/su-baslarini-tutarken-kurtlar.html>

gürültüyle patlasam yeridir ağlamanın

[italik]
tetikteyim
tetiklenmiş bir silah gibi
sarsılır birazda dudaklarımda tebessüm
bilirim sonrası sonbahar
sonrası sürgün ve zılgıttır
bilmek iyidir der bilgeler
iyidir ve her dem gülümsetir..

bazısı gizil olur gülümsemelerin
derindir çünkü acıdan gelir
iyi olmanın ve iyiyi düşlemenin
bedelidir bazı yaşamlar
bir ömür durmadan ödenir
bazen ağır gelse de ödenen bedel
yine de mukaddes ve mukadderdir..

sabredilmeli
tetiktedir güzel günler
patlar elbet bir gün şenlikli şölenli
sevgili acıdan korkma!
bir şey olmaz, acılar mutluluğu örmek için
kaldırım taşlarıdır
ve acıdır umuda sebep
kanırsa da ruhunu yine de gülümse
acıyı hissederek gülümsemek erdemdir
dişlerinin arasında gülümsemeler tetikte olsun hep

yarar gözetmeden severiz çünkü
bünyemizden bünyelere
umut taşımaktan acıyan her yerimizi
ağustos temmuzu destekliyor sevgili
bense hâlâ eylülcüyüm
ki aslında acıdan sevmiştik eylülü
o bir tek bizi acıttırdı
oysa ağustos ve temmuz
canımıza, canlarımıza kastetmiştir
boş ver güzel bir ağıt yak gülümseyerek
umut büyüterek iyileştirelim
ağrıyan yüreklerimizi..

! ..[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/894752/gurultuyle-patlasam-yeridir-aglamanin.html>

sürgün günlükleri III

[italik]
yürüdüm
eğirerek kendimi annemin kınalı saçlarından
Süryani kızlar gördüm çocuksu bir dalgınlıkla
kanayan ayaklarımla incittim tüm yolları
kızaran yanaklarımı hibe ettim soykırımlara
ölünmüş onca yere çıplak ayakla bastım diye
gözbebeğimi yağmaladı kadınlar ve adamlar
dindirmede acımı camiler manastırlar mezarlıklar
şizofren bir aynadan seyredip durdu kendini
ve şûh kakhahalar savurdu dünya
ölüme adadığı kanlı ağzıyla..

yürüdüm
solgun ağaçların dökülüşünden geçerken zaman
sıcak yaralarımla geçtim yedi kıtayı
eylöldü ve potinli adamlar vardı
hâkiye boyuyorlardı dünyayı
radyolarda marşlar duvarlarda yazılar
hazin ve nemli darağaçlarına ağlıyordu analar
doğuya doğru teyakkuzdaydı ülkem
soğuktu ve sular terliyordu
okunmamış bildiriler gibi üşüyordum dışarıda
birkaç satır tutsaklığıydı payım geçtiğim onca kıtadan

yürüdüm
yakamozluydu yollar bir an tekin sandım hayatı
ansızın bölündü adımlarım emperyal çığıllıklarla
gelişkin çöplüklerde danışıklı dövüşe başladı kahramanlar (!)
beş on kuş yılı bir kanaatsizlik;
yani petrol su Bereketli Hilal uykusu ve yer altı düşü kurdular
rahatı kaçtı çocukların son buldu saklambaçlar
ve öldüler çömelerek kaderin kaza anında
Bağdat'ta misket bombalarıyla..

yürüdüm
yangın masalları vardı ana haber bültenlerinde
ısrarla ağlıyordu analar Kudüs'e yönelmiş bakışlarla
tarihin sayfalarında ıskartaya çıkarılmışken onca mukaddes kelâm
dinmedi sürgünümüz ilahi çağrılarla
belki de tanrı kendi doğusundan üflemişti insanlığa
ve o yüzden öldürüyordu insanları en çok doğuda..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/894897/surgun-gunlukleri-iii.html>

sürgün günlükleri II

[italik]
yürüdüm..
şafak vaktiyle düşürüldüm yezidi pusulara
yeşil çocukların çatlamış dudağına gömüldü merhamet
paramparça oldu Mekkî umudum Zeyneb'in çığlığıyla
issiz korkaklıklar kapladı tüm arkadaşları
aman ve yakarıdan yoksun hücrelerle
kanım aktı kumlarına, utançla ıslandı Kerbela..

yürüdüm..
anladım yürüyüşlerin nazlı destanlar gizlediğini
izbe bir yürüyüşün kaç ıslık ettiği bilinsin istedim
kuş uçmaz çiçek açmaz yerlerinden soludum hayatı
Sabbah'ın yalancı cennetinden geçtim sarhoş ruhumla
ötesine giden var mı bilinmez amma
üç beş masal uzaklığından mervi bir destanla
neredeysen unutuyordum aşkı ve kadın sesini
Hayyam'ın şarap kokan rubaileri de olmasa..

yürüdüm..
yüreğimde bukağı
dudaklarımda ağıt
ayağımda pranga
Küfe Roma arası altı aylık uzaklık
kan sıçradı duvarlarına kızıl ve sefil şehrin
caddelerinde kısır ihtilallere koştu insanlar
kölenin biri özgürlük bahşediyordu dünyaya
bir yanımda karanlık öbür yanımda haymatlos çocuklar
omuzlarıma tırmandı tabutları
mukaddes bir süre miydi, yürüyen gemiler mi
şehirlerin yandığı yerden ikiye bölündü Bizans
acı hep pusudaydı bütün coğrafyalarda..

yürüdüm..
su döküldü siyah saçlı kızın düşündeki zamana
Dicle'nin kıvrımları nazlandı, Fırat ağardı
takvimler Sarduri'nin kulesinden
bakmanın vakti gelmiş dediler, dünyaya
çekik gözlü naralardan köprüler kuruldu
ürkerek yürüdü kervanlar Asyadan Anadoluya
eski zamanlar kemirdi hüdhüdün kanatlarını
karanlığın iliğine beyaz örtüler gibi
serildi Mezopotamya..

yürüdüm..
yoksul mağaralardan leylanın sesiyle
ağlamaya başladı birden sevda
kuyuda kendi aksine boğduruldu mecnunun yüzü
maşallardan ertelenmiş gözyaşları düştü yoluma
sağır kalplere merhametli ayetler çarpsa da arada
karanlık ve siyahtı hayatın peçesi
korkmadım ölümden, tarih kadar eski olsa da..

yürüdüm..
ehli salib ve süslü ölümler düşerken aydınlığıma
bir intifadayı Türkçe bölüştüm yorgun insanlarla
Boğaz'ın mavi sularına devrildi kınalı başım
Çanakkale'de kan
İzmir'de Hasan
Urfa'da şanlı bir madalyondu düşüşüm topraklara

derken onarıldı cumhuriyetin ayakları
şakî darlara çekildim uygunsuz meydanlarda
matemdi yastı ağıttı
yine de boyandı bütün kapılar, üzgün kırmızılarla..

.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/895099/surgun-gunlukleri-ii.html>

faili malum şiirler

[italik]

ben geceleri faili malum şiirler yazarım
bir köy yakılır uzakta
ve çığıllıklarla inler dünya
her çığıllıkta bölünür Batman'ın uykuları
faili meçhul bir cinayet olurum..

yakılan köyümde yitirdim
yaşanmamış çocukluğumu
Halepçe'de vurdular gözümde sakındığım umutlarımı
seni haddinden fazla seviyorum
yüzümü koparır mısın yerinden

seni kendimden sağıyorum
beni benimle başbaşa bırakma
çabuk al cep aynamı ve git!
sen varken kendimle başbaşa kalıyorum
hayatıma kattığın kirli öyküleri
ve babasız çocukları bana bırak
çabuk git!
seni yakılmış köylerimden
yaralı ağıtlarımdan
türkülerimden zılgıtlarımdan biriktiriyorum
ve ben tarihe bir ünlem koyuyorum
kocaman bir SON ol! ..
çünkü ben sonları bile kendimden çok seviyorum

acemi tarafımdın istedim ve ansızın gittin
seni bana sordum senden sonra
ziyan oldum
şimdi cevaplıyorum anlamsızlaşıyorum
ya sen bana bensiz kimsin
ve ben sana sensiz kimim
ikimiz de yokken birbirimize neyiz
sus! .. ziyan olursun

sende depremler olurken
ben masum ışıltılı beyaz bir sonbahardım
üşenmedim bütün yağmurlarımı sana yağdım
yasak ve yitik bir aşkın suretinde
bütün umutlarımı yaktım

herkesten sakladığım
bakir kokulu 'istanbul şiirim' gibisin
bercestesi sen olan
yani; 'bir şehir nasıl böyle baki bir canan olur
anlamayaz insan
ömründe bir kere İstanbul olup geçmemişse dünyadan'

bundan sonrasını kendime susacağım
kimse bilmeyecek kıyasız yalnızlığıma vuran gözlerini
ve sözlerin en güzelini bana sustuğunu
hiç kimse bilmeyecek
bu şiirden çıkıp gideceğim..

dedim ya ben geceleri faili malum şiirler yazarım
tetiğine basılmış bir silah gibi sarsılır batman
bir anne dul bir geceye sarılır
cami önünde bir adam babalığından vurulur
bütün çocuklar birazdan ağlayacaktır

terkettiğim şiiirden sonra
bir parkta rastlıyorum sana
mendil satan bir kız çocuğuydun adın züleyha
bir Türk kıızı
ürkek ve nazlı duruyordun
tarihin en ince sızlayan yüreğiydi ürkekliğin
aşkın bin yıllarlık yazgısını anlatan
bir şarkıydı sesindeki dua
konuştum seninle beni çok duygulandırdın
yaşın yedidir daha
yüreğimdedir artık o sızı

duygusallığımda bir çocuk ağlamaya başladı uzakta
sana onu anlatacağım;
adı 'rengin' bir Kürt kıızı
elleri yüreği küçücük
tedirgin bakıyor
bakışlarındaki tedirginlik bin yıllarlık yazgı
ağlıyor; gözündeki yaş ülkesinin iliğindeki hasret
ve anası sever onu
çünkü yüreğinden doğurdu
bir Kürt kıızı 'rengin'
gözyaşı iliğindeki öfke
yüreğimin en sır yerinden vurdu
sırf bu yüzden evimdeki bütün atlasları yırtacağım

ağıtlar geceyi yırtarken
uykusunda irkiliyor dünya
gözlerindeki tedirginlikle örtüyorum yüreğimi
bir düşün yanık bağına sokuluyorum usulca;
çamura bulanmış kırık bir misketi anımsatan çocukluğumun
sütü kesik süt annesi bir kadın
evini yakmışlar ağlıyor
vatanım; yakılmış hayallerim
ağlayan anaların yurdu vatanım
sözcükler hain olmasa daha çok şey yazacağım

seni düşünüyorum sonra
kiminle sevişsen anne oluyorsun ona
antik bir vadide vereme yakalanıyor bir zambak
terkedilmiş ufuklarla birlikte üşüyorum
ve üşüyerek büyüdükçe çocuklar
çiçekler ekiyorum dört bir yana
tomurcuk tomurcuk büyüyor aşk

bir bir canlanırken gözümde anılar
en sahte yüzüyle üstüme hışımla geliyor hayat
ve ben bir şiiirden kalmayı bu kadar isterken
çekip.. çekip gitmeli diyorum
bakışlarında sapanını gizleyen
filistinli bir çocuk oluyorum aniden
dört yandan şehirlere ölüm yağarken
aşk bize göre değil
HEYHAAAT..!

öyle sitemkar susma nolur
beni hüzne ihbar ediyorsun
tarih boyunca en ince sızlayan yürek kimindir
ve o sızı şimdi evrenin neresindedir diye sorma
bu azap nerde başlar
ve nerde biter bu suskunluk
bunu en iyi sen biliyorsun

her şeyi bilişinden ürküyor şiiir
mavi bir düş gören bütün şehirlerde
şimdi sevdalar tayakkuz halindedir

bense gözlerimdeki çocuğun ölümüne aşına
biraz da faili meçhul
barikatlar ardında
hayra yormayı unuttuğun bir düştün
sesleniyorum sana;
bıktım yenilgilerden n'olur gel ve beni bul!

kocaman bir yalnızlıktan
ölümlerden yıkımlardan
ve her dilde söylenmiş sevda şarkılarından
kopup gelmişim bu yalnızlığa
ararsan yitirirsin kendini
bunu en iyi ben bilirim diyorum
ağlıyorsun;
kuru bir hüznün yağmurunda ıslanıyorsun
gözyaşın nemlendirirken nazlı seherleri
gözlerin gözlerime karışıyor
yitir beni artık bu azap bitsin!

'ya kanayan bir dudak öpeceksin
ya öptüğün dudağı kanatacağın' dedim
güldün
ne de öpülesiydi dudakların gülerken
hayatıma çirkin suratlı bir ayna düşürdün
ne milattan önce ne de sonrayım
dul bir insanın şehveti kadarım
işte şimdiyim ve burdayım
beynimi hangi fahişeye armağan edeyim? !

en doğru sorular çarparken suratımıza
gamzelerindeki rüzgar
gözbebeğinin kokusunu ulaştırır bana
utanırsın
uyruğuma uyacak bir ölüm bulmak zor gelir sana
kal-u bela'da ruhunun künyesine kazılmış aşkını
inkara yeltenirsin..

ey gül yaprağının ve şarap tadının esrik sızısı
ey renklerin kirlenmeyen yasası
ortadoğunun çıkmaz sokaklarında
kurşunlanan ömrümün yargıcı
solma!
bilesin ki gül solarsa
öfkesi kimsiz çocuklar üşür
ışıldamak haram olur sokak lambalarına
çünkü feodal bir yaradır bu sevda
kılcal bir zulümdür biraz da;
dört bir yana ekilen zambaklar işgal altında kalır..

yine de biz hiç yılmadık
tarihin küflü karanlıklarından
aydınlık gecelerin çocuklarıyız biz züleyha
durmadan umut serperiz karanlıklara
bu şiir bitmeden
bensiz hiç bir güneş doğmayacak
aldırma! kırgın bir deliliktir benimkisi
ülkemin illiğine düşen zulüm cemreleri tükenmeden
ahuları bilemek haramdır
sen üzülme, sadece gülümse
vakti gelince gitmem gerekecek bu şiirden

ne bu şiir ne de bu şehir önemiyor
yüreğimdeki sevdanın ağır devinimini
bir sen farkındasın be rengin
kürtçe gülümsediğimin
züleyhanın gülüşünden kan damlıyor
genç kızların haremlik parmaklarına

her yanından yırtılıyor mintanım
ne vakit gülmeye yeltensem
bir kuyu imliyor yerimi
işte sırf bu yüzden
yeri gelince ansızın çekip gideceğim bu şiirden

dedim ya ben geceleri
faili malum şiirler yazarım
bir intifadaya başlar içimin çocukları
şiirin binlerce yüzünün
ve kırmızının binlerce tonunun görüldüğü
ölümün ve kanın mecrasız aktığı
dünyanın mazlum topraklarında

bizim ölülerimiz bile gülümser
hayata mı kapıyorlar gözlerini
yoksa yeni bir dünyaya mı
burası mı zulmün odağı yoksa sözlerim mi
büyüyen sevinçlerin olsun
sevinmelisin züleyha
sanaysa bu son vasiyetim rengin
emzirme artık gözlerindeki cesetleri

bazen anlamsızlaşabilirim metin olmalısın
ki deden de öyleydi mutlaka
ben bu şiirden çok şey öğrendim züleyha
renginle tanıştırdım seni
rengin seni anladı sen de onu
beni kim anladı ki
zaten hiç bir zaman anlamamıştır gül
o hükümdardır
zalim olsa da biz bükme boynunu diyoruz
oysa hiç anlamıyor
ondan başkası yok başka şarkı bilmez bülbül

ben varım! !
geven derler bana bizim oralarda
baharda değil kar kış boranda yeşeririm
ve yanarım her hazanda
bülbül işte
değiştiremediklerine katlanmayı öğrenmiş
mevsimler hep bahane
güneş her zaman doğuda(n)

sırtı yokuş olur nedense takvimlerin
bu yüzden masumum çünkü yoruluyorum
hem kim kendisini suçlar ki;
her zaman hayatımıza girip çıkanlar değil mi zalimler
ve mevsimleri her şeye benzeten şiirler
şiirden ve aşktan olmasa
bir kibrit çöpüyle yakarım takvimleri
mevsim de olmayacak bir daha yamakta..

biz ise katlanmayı öğrenemedik daha
çünkü bizim ellerde sevgiliye dava derler
dava;
güneşin ne zaman nerde doğduğu önemli
kimle doğduğu da
yoksa düşünsene papatyayı
onca zulüm ve kıyım yaşamış
bahtımız gibi kararmış bazen
gülün çilesi zalimliğinden
bülbülün ki sinesinden bahşedilmiş
ya papatyanın ki neden..

ve sen mih gibi çakıldığım şiir sen!
gah esrik bir Türk kızı züleyha oluyorsun

sesindeki eşsiz aşk duasıyla
gah suskusunda vatanımın hüznü
Kürt kızı rengin
şiiire gebe-kısır gecelerim oluyor ama sen yoksun
nerede ne zaman şimşek çaksa yağmur oluyorsun
ruhumun gizli bahçelerinde
soluksuz bir hazandır yokluğun diyorum
çığlığımın yankısını susuyorsun..

ah be şiiirin esrik kızı ahh
vatanın inliyor dünyanın dört bir yanında bak;
mekke mahzun çaresiz ayasofya perişan
hama ahh diye inler halepçe ise suskun
ve
ortadoğunun orta yerinde yaralı bir yürektir kürdistan!

tek frekanslı bir radyodan
Türk sanat müziği dinlemek kadar sevimsiz
bir gecenin sabahında başlayınca bu isyan
gözyaşı olup ağzıma akıyor içimde biriken esaret
ve biraz daha paslanıyor dilimdeki pranga
yıldız yıldız ışıldarken künyeme kazılı sevda
'hepiniz birsiniz'
KALU BELA
aklıma geldiğinde değil
zamanı geldiğinde bu şiirden gideceğim..

ve ben geceleri fraili malum şiirler yazarım
gökten mürüz ve ölüm yağar şehirlere
siren sesleri telsiz sesleri karışır ağıtlara
ölüm hayata düşen son kırağıdır beyaz mı beyaz
tedirgindir anneler kaygılıdır babalar
herkes kendi çemberindeki ölüme ağlar
oysa herkes biraz da başkasıdır
mesela babamın bıyıkları kaygıdan beyaz..

babama bir açılabilsem zulmü o an yok edeceğim
güneşin saçları sarkarken gecden sabaha
babam;
hayatımın en anlamsız ve en izdüşümsüz
çığlık çığlığa çıldırtan suskunluğudur
ve ben faili meçhul ölümlere
en acemi müşteriyim
Allah aşkına söylesene züleyha
sustuğun yerden solmaya başlıyor 'rengin'
yüreğimi hangi güzele peşkeş çekeyim..

bu kaçınıcı oturumumuzdur hasrete dair
omzumuzda kederin tek celsede boşanmış yüküyle
bu hayat hengamesinde
iki bilardo topu gibi çarpışmamızı
neden çılginca buluyorsun züleyha
hayat ilk görüşte çılginlığı göze çarpan
tek kuram değil midir
ve mucizeler yaşama pamuk ipliği ile..
bu sevda yitip gidecek gecede
bu şiir kalacak hasreti nazlı sabaha
gözden çıkarılmış yaşamlar bize bağlıdır

bak işte her şeyi unutup seni düşünüyorum
bir yangından arta kalan sis ve duman oluyor üsküdar
koynumda dişimden tırnağımdan arttırdığım
ve yitirmekten korktuğum umutlar
ve karşımda gözleri yıldız yıldız çöpçü çocuklar
sırtımı sıvazlıyor gözler(n) her sabah
kaldırımlara düşen bakışlarını arıyorum
savruk ve dağınık duruşunu

ki böyle bir duruşa şahit olmamıştır
İstanbul'da kaldırımlar
İstanbul dediğin sevimsiz ve siyah..

bu şiirde bana ait bir şey yokmuş züleyha
siyahı sevişim suadın nevroitik hallerinden
ezikliğim 'rengin'in iliğindeki hasretten
ruhumun yırtıkları senin kan damlayan parmaklarından
sevdam bezm-i elestin zindanlarından emanet
sırf bu yüzden bu şiirde senle gömülmeyi isterken
çekip... çekip gitmeliyim günün birinde aniden..

binbir gece masalları değil anlattıklarım
bilemezsin; bir sevdada kısıntı bile olamadan
yitmek ve yitirmek acıdır
acıtır dipsiz göllerin sularındaki sessiz nilüferleri
faili meçhul ölümleri kanıksayarak
beynimdeki zincirlere aldırmandan
başımı aşktüyü yastıklara koymayı düşünmek
bembe gecelerde...yalandır
anlamsızlığımın ateşinde can çekişiyor bu şiir
geceler acıdan koyu kızıl..

hala anlamadın mı kimse anlamayacak beni
bilmeyecek bütün acılarımı senden ödünç aldığımı
gömleğimi yusuftan
cüretimi 'rengin'in sevdasından almışım
ben sevmelerin ustasıyam leylican
işte bu yüzden
elindeki kavaliyla mozarta eşlik ediyor
sırtı ve umutları yamalı bir çoban
evrensellik;
cudiden evereste uçan bembeyaz bir ölüm
ve sırf bu yüzden evrenselliği ve şiiri çöpe atıyorum

yıpranmış kelimelerle anlattım seni özür dilerim
taa dedemin içini delen bakışlarımı
gizledim senden ve herkesten
artık korkmuyorum züleyha ve daha çok seviyorum seni
gözlerinin rengini yanına almadan
ve sağa sola bakmadan şiire aldanmadan
hiç habersiz çıkıp gelmeni istiyorum
sonra da ansızın çıkıp gitmeni
bilenler bilirler söz sanatlarından devşirerek yazarım bu şiiri
yazarım da..
duvar dibinde ağlayan çocukluğumun
bir damla gözyaşında boğuldu
bildiğim tüm felsefeler..

yüz asırlık bir yazgının çocuğu(yum)
ve bin yıllarlık umuda gebe bir yaşam!
öyle yadırgı bakma bana
hiç bilir misin ki bazı şiirler neden ağlar
aç yüreğini ve dinle
acılardan süzölmüş bir umudun eşiğinde doğmak
ve uyanmak her sabah bir namlunun glgesinde
yüreğinde yarım asırlık bir toprak damın metanetini taşımak
ölümle kapı-komşu bir yaşama sarılmak
direnmek
düşünmek
sevdalanmak
umut tandırında pişen sıcak bir ekmekle kuru soğan yemek
Şıwan dinlemek sonra
'mın beriya te kiriye'
ve ve ve
ve'ler ki
şeyh mehmed emini gömmek yüreklerin en yerlerine

ve ağlar mı bir insanın şiiri
ağlar işte ağlar anla züleyha
ve ve ve'erkilerini susmak

üçler yediler kırklar aşkına
kırk asır geçse de tek sırrım adın kalacak
geri kalanı anlatacağım
hatırla tüm bunları kazı künyene
üzerine akşam kızılığının çöktüğü çölüm ben
ölüm dedim aşk dedim isyan dedim adına
bir hiçliğin destanını anlattım
hala anlamadın mı
asanın yardığı kızıl bir denizdir artık yüreğim
mahzun akarım dünyanın her yerinden
sırf bu yüzden;
her kabusu hayra yordum züleyha
bakışlarındaki ayın şavkı vurunca yüzüme
kendi hüznünde boğulan aysar bir gölüm ben..

şiir yolculuğunda susmuşken kendime
bir imgenin kovuğunda buldum seni
sevdan çetin bir devinim oldu içimde
kürt kızı rengin dedim yadırgadın
türkün kızı züleyha dedim kanadın ödünç gömleklere
gözlerimdeki umudu yitirdim gecelerde
bütün yolculuklar kadar renkli
ve bütün kervanlar kadar ahenkliydin
ölümün kuyusuna rehin verdim ömrümü
sustuğun adım çınlasın kulaklarında züleyha..

ve sen batmanın şiirli gecelerinde gelirsin aklıma
bu şiiri ifrit yapıp yolladım sana
ki yüreğinin tacını gönlüme taşıydın
"süleymanın atasından düşen kurt
gelip yüreğime düşmüş zamansız "
sahipsiz bir asa gibi yıpranmış kırılmışım
cinlerin nazı ele verdi gözlerini
sen de sebe melikesi kadar zalimsin
bir de kutsal rüzgarların yalancısıyım
beni değil bu şiiri bir de hiçliği sevmişsin..

dedim ya bu şiirden çok şey öğrendim
büyüdüm seni yoğurdum
sen yaşa beni ol'dur
uzun vadeli ticaret bu kısacık hayatta
anla ki tomurcuk bir yansımadır
bulut sevimli bir yadsıma
ve hidrojen spastik doğumdur
aha hiroşima!..
daha ne diyeyim ne diye anlatayım ki;
dün ile yarın arası konsantre bir andır bu gün
sonrası yoktur an içre sonsuzlukların
çift başlı bileşkedir aşk: dilemma
madde ikizlerin özürsü aç gözlü bir ölüdür diğeri
insan muamma
şiir biter ten ölümlü ruh ölümsüz aşk sonsuzdur züleyha...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/895492/faili-malum-siirler.html>

anlasalar anlatacaktım

[italik]
yaşamak güneydoğulu bir kasaba serinliği
işte şurada parmak izi bir gerillanın
burada da faili meçhul cinayetler
Dicle'nin vebali hiç bitmeyecek
kıpkızıl akacak bütün kollarıyla
korkuyorum mutlaka ikiye bölecek insanlığı..

dedim ya burası güneyli bir kasaba;
Nuh'un gemisinden el sallayarak
İpek Yolu'ndan ve kurumuş derelerden geçilir
dokunmadan bilekleri dövmeli bir annenin acısına
ve ilişmeden bir Türkmen kızın sevdalisına
esmer mi esmer gülümseyen..

hiç bir şey anlamıyor beşikteki İsa'dan
ineklerin ve çiçeklerin yunduğu ağır kokulu sulardan
eşikteki fırtınadan anlamıyor
namusuyla ölmek istiyor
pembe güllere ve panjurlara inat
yani kasaba bitince ve ebe kör olunca hemen..

ey kendini asmak için
ibrişim organlar arayan esmer kız!
ey yüzünde gülücüklerden menderesler gizleyen! ..
bu siyah ve lüle saçlar senin
aldırma İsrailoğlunun safran ineğine
ve küskünme Mezopotamya'nın dağ kokulu çiçeğine
bölüş sevincini; hüznünü bölüş
Süryani kızların saç beliğine benzeyen
en hoyrat çılgını bende unuttun
beni öldürmek için

hüznünden utanırsan kederimden öleceğim
-geçen senin gençliğindir Cudi'nin baharı değil-
ey sevgili!
bir ünlem seslen
sen
gülümseyeceğim..

güneydoğulu bir kasaba
mezarlarına bakarken bir freskten yontulmuş yüzümü görüyorum
ertelenmiş gülüşleri gözlerimin
heybesinde 'beraatun minellah ve elif lam mim'
babamın, miras diye bıraktığı;
tarihe dipnot düşülmüş bir bayramım yok
çırılçıplak gülümsüyorum
güldükçe yaralanıyor utanıyorum
ve borçlanıyorum çocuklara ve Allah'a
acılar ayrılıklar savaşlar ve generaller çoğalıyor
tam da her şey bitti derken
kavruluyor aykırı esmerliğim
dilimde kekre tadı kelimelerin
ve güvenini yitirmiş sevdaların
ürperiyorum yaşamak berzahından geçerken..

anlasalar seni anlatacağım
dağlar ovalar gerillalar ve kumandolar
taş atan çocuklarıyla ırmaklar
bilsem ki yeni bir aşk doğacak yeni doğan günle
tanımadığım tüm kadınlara mektuplar atacağım

senden kurtulmak ve emanetimi almak için
yoksa şiirim kötürüm kalır ve ahım yayılır
çocukları büyümüş bir kasabanın sokağında dünyaya
-ortasından nehir geçmeli mutlaka-
ki böyle yerlerde çocuklar hiç gülmez
ve yabancı esmerliğine taş atarlar genç kızların;

-serçe öldüren bir sapana dönmüştü çocukluğum
anımsıyorum;
el yordamıyla hüzünleniyorum-

taze ölmüş gelinler gibisin gönlün uzak metropollerde
camların tozunu silerek
vitrinlere ve düşlere utangaç bakireler gibi gizlenerek
eğip başını soracaksın belki de;
' yüzüğünü yitirdin, göster bakayım ellerini
bana uzaklardan ne getirdin..'

o vakit yıldızlar kayar ve ay yitirir ışığını işte
red edilen sevgim büyümeseydi böyle
gözlerim kararmaz ve bir cinayete hazırlanmazdı ellerim
bak işte bir serçeyi uçuşundan vurmaya düşünüyorum
ötelenmiş esmerliğim git gide büyüyor
bir generalî mutlaka apoletinden vurmak istiyorum
ve bir mezarlıktan toprak sipariş etmeyi..

anlasalar anlatacaktım
Kürtler Türkler ve dünyanın bütün sevdalılarını
korkunun çerçevesine resmedilmiş
bir ihaneti kucaklama zamanıdır buralarda kasaba
upuzun bir hicranım vardır
şairim ve zaman kasaba sabahı
aynaya bakarsam kuşlar sürüyle ölür
sahi bilinçaltı bir ihanete dönerken yaşamak
ben hep neden ölümü anımsatırım

dedim ya dinleseler anlatacaktım
dağın ve rüzgarın gizlediklerini
ama sesim sesine benzemiyor diye vuruyor beni insanlık
güzelleşiyor yaram;
alkış istemiyorum hüznüme ve acılarıma
sizin de yansın canınız!
aşığımı öyle bakmayın yüzüme
nolur öyle bakmayın
rededildiyse kimliğim sevdam ve esmerliğim
edildi
beni utandırmayın; yaramı azdırmayın..

ah ki kimliğine insan yazdırmalı şair
galeyana gelince kalabalıklar
ki yüreğini söküp göğün ellerinden onu öldürsünler
yoksa bir gün geri isteyecektir sevgisini
bakışlarını kara gözlerinden yarin;
ve insanlara yazdığı bütün mektupları
bitimsiz bir güvenle yaşlı kadınlara sunmak için

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/897296/anlasalar-anlatacaktim.html>

sürgün günlükleri I

[italik]
yürüdüm..
zamandan ve mekândan münezzehe gözlerim
ve alacalı balçıklardan yontulmuş esmer yüzümle
kuşatıcı bir uğultuya dönüştü Allah
henüz ne elma tadı ne varoluş sancısı
çınladı bütün ruhlarım malum soruyla
'elestu birabbikum'
dikenli bir nakarat döküldü dillerimden
ikircikli sesimle dedim ki 'bela'

yürüdüm..
vesveseli ve beyaz bir yoldu Havva'nın teni
tozlandı gözbebeğim,
sevdim, incindim
zulmettim nefsimde mücerred bir Şeytan'la
çırılçıplak sürüdüm;
-mervi bir kutsaldı bundan sonra hikayem-
içimde uzlettin puslu aksine döndü cennet
kimi Harran dedi yurduma, kimisi de Etiyopya
direndim
dualar öğrendim,
tövbeler etim
nağmeler duydum mektuplar aldım gökten
umutlandım, emin bir belde kurdum Rabbime
belki affedilirim diye zamanla..

yürüdüm..
Kabil Habil arası cinayeti kuş uçumluğuyla geçtim
dümensiz gemiler yaptım önce
şaşkındım, rotasız ve yalnızdım
yaralı kırlangıç hikayesiydim belki de
önce çocuklarım öldü dağlarda
ağladım
ilahi yağmurlarla boğuldu dünya
Harut ile Marut'un sihrine kandım
zührevi bir hastalığı artık ruhumda aşk
sekize bölündü uykularım ucube kabuslarla
dipsiz göllerde nilüferler gibi sarsıldı ruhum
çınladım kendi içimdeki karanlık kuyularda..

yürüdüm..
çöldü,
zemzemdi, sa'y ile tevekküldü annem
ve babam koyu yeşil bir suskunlukta elinde balta,
içimde kırıldı en büyük putlar,
devrildim
boynumda imanın kanlı hançeri
haraç mezat edildim semavi pazarlarda
nevrotik bir çöl yetimliğine döndü yaşam
anlamadım, kral mıydım yoksa peygamber mi
elimde ilahi ve italik bir âsâ'yla..

yürüdüm..
mahcup bir mucizeyi gizliyordu Meryem
şarkılar söyledim hamaklardan en çocuksu sesimle
üfledim iman etti ölümler
fahişelerle seviştim, dirildi Maria Magdela
diyafram çivilerimden başladım kanamaya
dağlar tırmandım sırtımda mukaddes bir haç

satıldım dostlarımca otuz gümüş parayla..

yürüdüm..

ufkumda histerik bir mucize oldu şakkul kamer
övüldüm sırtımda yaması ibrahimî hırkamla
Bedir'de zafer, Tebuk'ta bir yol refiki
bir tılsımdım belki de hayata;
çöl ve kuyudan mürekkep bir esrar
ağzımda kırıldı ve dağ be dağ kanadı uhud
bağrıştı birden çocuklar
'hayber hayber ya yahud'...
zayıftım ve cahildim mutlaka anlatacaktım
biraz Ebucehil'dim sanki
biraz da çarığı kan dolu Muhammed'ul Mustafâ

..

şimdi ne pervin ışıldar fikrimde ne de süreyya
biraz Buhari'yim sanki biraz ruhunu döven Kafka..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/897611/surgun-gunlukleri-i.html>

kan ser..

[italik]

Kardeşim Aslı'ya..

anne senin gözlerinden doğmuştur çocuk
Allahı sevdirmek için sana
süsenler
zambaklar
mor menekşeler
göğsünün çeperlerinde nefessiz kaldığında
kaçırma gözlerini dikkat et küçüğüm
annen incinir ve ölüm gelir aklına baahçıvanların
Allah'ı her hatırlattığında...

rahmetinden kanser bağışlamak için yer yüzüne
eğilse de ansızın Allah kalbine
ciğerine basmak için dikenlerini dünyanın
korkma!
sakın kabuslara aldanma
mavi uhrevan dururken
orada hastalıkların ve cennetin aşıkardır sahibi
ölüm siyah kabuslar gibi görünse de
ve mezarlardan yükselen otlar ürkütse de seni
beyaz kanatlı çiçektir gözlerin
yarası kelimelerce derin annene...

çocuk senin kalbindir annenin mezarı
ne kadar sularsan sula
ne kadar ağlarsan ağla
mutlak dolacaktır annenin dudakları
ve sesiyle
göğsüne yerleştirmek için hançerlerin en zehirlisini
acın azaldığı zaman onun yarasıyla doldurulur
alındaki gizli çizgiler
müsamereler
belki de hazin törenlerle
derin dualar ederek
ve sığınarak bir secdenin en sızılı yanına
insanlar biteviye tutuşur durur ya hani
rahman olan rabbinin yangınıyla...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/897895/kan-ser.html>

belemire sesleniş

[italik]
şubattır ve kar yağabilir sen sakın susma
aydınlığım senin olsun
senin olsun beyazlığım da
yeniden konuşmayı öğret yeter ki
akreplerden söz et mesela
mağara kapısından
örümcek ağından
vahiyden gülden böcekten
gözlerinle aban ruhuma
ne edeyim lamı cimi
sen elifi anlat bana
cennetle tehdit et cehennemle müjdele
ama susma...

dağları nehirleri ve çakıl taşlarını sırtla
ellerimin avuçları da senin olsun
bana bencilliğini dayat
uzak dağlarda açarken ölüm çiçekleri
sen susma
ıslana dursun kasımpatı
dereye eğiledursun zaman
ama sen susma
çınlasın dursun kuyularda kurt ulumaları
sular karanlıklara boşaldıkça..

ruhum gölge çiçeğinin soluğu sanki
eprimiş yapraklar gibi saklanıyorum
varsın cemre de düşsün
ama sen susma
utanıyorum sessziliğine boğulduğum ölümlerden
gazzeli amedli çocuk cesetlerinden
kuduse yöenlsin atların eşkin şarkısı
ateşlere gülümserken gemiler
sen susma
utanıyorum cebeli tarık'tan..

çölün ışıldayan yanlarında
sarıklar rüzgarla savrulan adamlar
kederli kirpikleriyle örterler dünyayı
sakalları hışımla uzar tarihin asrı saadetine
duruşları mahzun ve mağrur
bir rüzgar esse
-sen yine de susma-
ve dağılsa üzerimdeki bu ölü toprağı
belki çakmak çakmak gözleri okunur
uzaktan bir yesrib gülümser
bir endülüs işmar eder ve uzatır ellerini
sen susma
yoksa bu ıssızlık hepimizin mezarı olur
alır bizi bilinmez acılara götürür...

küt diye bitebilir şiir
ama susma...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/898461/belemire-seslenis.html>

belcemde sevda

[italik]
bir yıkılmışlıktır yüzüm
bir yıkılmışlık en çok bir intihara yerdir
ve bir intihar, anneye layık olabilmek için
yersizlikten yeğdir

yol gitmekle bitmezse eskir şarkılar
diyen bir asabi şofördü
intihardan habersizdi
ve hep arabesk şarkılara benzerdi sesi
sesi yok bir şarkıydı
hiç bir kulakta şık değildi acemi bir şairin ilk busesi..

kafiye; ömrün rehin yanlarından müstağni
ve 'mafi cübbeti ğayrullah'ı bilmeyecek kadar yok olan
gece başlarken ağlamaya koyulan
her aceleci babanın ardından
diyafram çivilerindeki küflü bakışlara sevdalı
bir deli cümbüşüydü eskiden..

eskiydim yüzümdeki acıdan
bir delinin tahammül edebileceği kadar akıllıydım
yüzümde her deliye akıllı olduğunu anımsatan bir eski hikaye
yüzümde bir tutam gök;
mavi
belcemde sevdan
öyle bir kafiyedir ki bu
yani tarfetul ayn
yani ölüm-kalım feci hezeyan
yani göz açıp kapayıncaya..

bilirim saçmaladığımı bildiğini
yine de vurma yüzüme gözlerini anımsatan şarkıları
anlamam aşktan
gelmezden gitmezden
'sapına kadar delikanlı ümit'ten
ki zaten peki çoğu yoklar
ne bir rüzgar eser usulca
ne de ellerime hak ettiğim bir kıştan bir kar yağar
sade gözlerin
serin iklim çiçeklerinin rengi gibi dağılır içeriye
ağır ağır ağır ...

Gözlerin;
seher yelinin
alaca ve ayaza kesmiş bir gecenin son deminde
yeşile sürtünerek düşüme düşen şarkılardır
gözlerin bağrımdan hayata uzanan düğüm

düğüm;
şimdi idris peygamber bir zırh örmüştür
şarkılarımı dillendirdim diye
bir düğüm atmıştır eylüle kasımdan
bir iğne daha batırmıştır
seherin sürtünerek yakan yerlerine
ve kısık ve öksürük
gülmüştür ...

Söz uzar böylece
sen de bilirsin ki uzayan her söz

kanayan bir yarayı anlatır
inanma!
uzayan her söz bir eylülün kanayan yerini setreyler
gözlerin dolar
ağlarsan kurban olurum sana
ki gözlerinden dökülen tapılası yaşlar
özün yakınından sözün uzağından akar

kurban;
hiç bu kadar yakın durmamıştım
yalancı bir aşk için ölmeye
ve hiç bu kadar gönüllü değildim ağlamaya
kim vurduya giderken 'gün ortası aşklarım'

encam;
bir yola azıksız ve kanserli çıkan her yolcu
bir çingeneye sevdalanmalıdır
gerisi yalan.

serencam;
dilimde yalancı bir eylül ve eski bir şarkı
gövdeme dönüyorum kasımdır oysa
sen yine de beni sev, bana sevdalan..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/899219/belcemde-sevda.html>

bir şeylerden geliyorum

[italik]

yarısı nemli peçetelere yazılmış şiirlerden mesela
ortasından tanımaya başladığım şehirlerden ya da
elimde kanı çekilmiş bebek zıbınları
rengarenk balonlar
senfoniler ve kızılı kürtçe yakılmış ağıtlar
genç kızların hayallerini satıyorum önce
sımsıcak çocuk gülüşlerini
çiçek açışlarını...

bir seyyah mıyım
zararı kârından çok bir tüccar mı?
ey şehir sana armağanımdır sende yitirdiğim tüm sorular!
ve bir oyuncakçı tezgahı kadar rağbet görmediğim
bir müstemleke gibi kendi üstüme örtüldüğüm
kaldırımlarına cami avlularına egzoz dumanına terk ettiğim
sokaklarına lamba olsun bağrımı acıtan cevaplar...

seni bıraktığım yerden alıp hayata nişanlıyorlar beni
eski ve esrik anılar
önce sarı saçlı bir batman kızı: adı Kader
neylersin mesele ilk aşk ise çocuklaşıyor işte insan
bir polis devriye devriye bakıyor gözlerime
bir fahişe ağız dolusu küfrediyor şiirlerime
uzanarak ellerime
ellerim ki tiner çeken bir çocuktan utanır
ve saklanır şehrin en izbe yerine
ceplerimde yarım yamalak bir türkü
yarım yamalak bir isyan...

kaçırma sakın gözlerini
sana dilenmeyen güvercinler göstermek isterdim
meydanların uğultusunda sessizce feveran eden devrimler
ama yalnızım başışla beni..

evet bir şeylerden geliyorum
bilemem nereden ve kimden
şattul arap mıydı neydi tamamı tozlu bir kasaba mı
göz çukurlarımda Nuh'un tufanı
yüzümün her yerinde faili meçhuller
ve telaşlı yitiklerin can çekişen sevdası ...

kesik kesik öksürdüğüme bakma ciğerim yaralı bir cezire
avurtlarım yitik bir ülke bakışlarım dicle..
-sana yarısı ısırılmış elmalar sunacaktım cennetten
ama yalnızım başışla...

2009 Cizre

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/899499/bir-seylerden-geliyorum.html>

aşk

Aşkın deryasına daldım dalalı
Aşk içre boğulmuş,dibe batmışım
Ayrıca ezelden aşık olalı
Aşkın sazına da sesim çalmışım.

An geldi vuruldum gözleri elaya
Gun geldi karayla düştüm belaya
Kimi gun gözlerde yeşil araya
Bütün renklere boyanmışım ben.

Günü geldi zifir saçtı aranan
Gah sarı zülüfdü tenlerde o canan
Bazen de kumraldı saçlarda asl olan
Bütün ilmeklerde sallanmışım ben.

Aşktır bu gönüllere ilk cemredir
Çok insafsız ve zalim cenderedir
Acıyı haz bilipte içenedir.
Bir ömür şaşkın şaşkın kalmışım ben.

Belki aşk dilde belki de özdedir.
Belki söylenmemiş inci sözdedir
Bu tarifte şiirime özgedir
Belki de aşktan uzaklaşmışım ben.

cinnetul baki: 1989 Yaş 16 D.bakır :)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/899753/ask.html>

tehlikesiz belki

[italik]
bakarsın bir müzemmil irkilerek uyandırır düşeriz yollara
bir ali bir hamza bir de mekke şehri tutunur yaralı kollarımıza
muhacir bir gülüşle
alıp medineyi sol yanımıza
şirki gömeriz önce
eskiden kız çocuklarını gömdüğümüz yere
yerini terk etmeyen okçular buluruz belki bütün dağlarımıza

umut bu ya
ibn-i selül'e inat önümüzde duruyordur hudeybiye
gölgesinde biat edeceğimiz bir ağaç vardır mutlak
çölleşen dünyamızda
bakarsın belki kahrolur faşizm
abdesti bozular kapitalizmin içten bir selamımızla
biter belki fitne son bulur mezhep savaşları
kararlı bir hucuratla
ne de olsa ehli imanız anarız mevlayı herdem uludereyi unutsak da

boşuna değil umarım
gözlerimizi şarka dikişimiz yani beyt-i mamura
hep aynı devinimi yaşasa da babilin suları
şehrazat ağlasa da
ki eğilip öpmüştü selahaddini alnından esrik bir ortadoğu
bir çığlık yollamıştı bize ikbalden asya
kunutlu sabahlara
beyaz bir ezan ulaşmıştı bize bilalden kararan ruhlarımıza...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/900013/tehlikesiz-belki.html>

eylülde unut bunları çocuk (hafıza kayıpları)

[italik]

acı bir çaresizliktir gülümsemek dedim
küskün yanlarına mütercim sözlerin kanadı
güldün
acın büyüktür aklına çocuk
acın; acımdır gülüşlü felaketim

say ki bir babayım ve muğlaktır hüzünlerim
düşün ki iliğim
hüzünlü bir kızın yağmurlu sunağıdır
muğlak bir acı ne kadar büyütebilir ki seni
unutma! acısını anlamsız şiirlerin yüklendiği şairler
Allah'tan almışlardır renklerini
ki Allah'ı severim
ve yine unutma! şiir bedbahtların işidir

gül kırmızıysa ten ıslıklı bir felakettir
gül varsa...
eşkiya yüreklerini
çocuklukla bezemiş şairler de vardır
ve benim hiçe dair devinmelerimde
şaire ve acıya öykünen sayrı sanrılarım
dedim ya severim Allah'ı
unutma ki şiir deliler içindir ...

gülleri sevme çocuk! onlar kiskansın
yedi karanfilin olsun
düğümlerine aklını verdiği
telaş bilmez mevsimlerin olsun
benim de her şeye verecek bir kirpiğim vardır
gözlerimse sana
bütün aylar eylül gelsin diye gelip geçerler
bundandır telaşları
gözlerim eylüldür ve sana kurbandır çocuk!
eylül gelir kalmaz gider
sevimli tortuları gözlerimizde kalır

söyle şimdi;
kuruyan hangi gözlerimi
bir bahara fahişe eskisi diye sunsam iflah olurum
kırık ve yamalı yanlarımı mukaddes bir kelamla bezesem
ve gözlerimi her defasında
yalancı ve müntehir çiçekler gibi kurban etsem sana
eylül gelir mi yeniden
gelirse ölürüm
gelmezse..çocuk gelmezse!

(bu nasıl yutkunmadır Allah'ım)

severim çünkü boğazımdaki düğümü
'gözlerim yaşlıyken tapılasıdır ve sana kurbandır '
kurbandır ellerine ki ellerin yüzümdür. der
ve susarım
yoksa bu figan ve öykü içinde iyimser cümleler de kurarım

çıplak ve küfürlü bir bedensin sen bana çocuk!
bense grisiyim eyyamcı eylüllerin
ve rehinesiyim sırtı yokuş takvimlerin
aşığım ve esirgerim fahişeliğimi
hiç bir dudakta yok ağzımın yeri...

'çit' diye kırılıp düşen bir karanfil kadar kırılғанım
unutma çocuk!
şiiir şairin fahişе yanıdır
Allah olmasa, kanamaz yaralarım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/900345/eylulde-unut-bunlari-cocuk-hafiza-kayiplari.html>

eskiz

[italik]'aşk ruhun bedene ilk isyanıdır'
dediğimden beri evren küflüdür
ve ben hiçbir şehri sevmiyorum

aşka iyi tanım yapamadıysam
ortasından tanımaya başladığım
şehirler yüzündendir

otogara uykulu gözlerle giren yolcu gibi
en dağınık halimle yakalanıyorum kendime
iklim tanıdık ama şehir yabancı
ruh; o asi ruh beden yalancı

ölümünü müjdeleyen çocukların
her şehirde kirletmek için geceleri
ve heder olmak için nedenleri vardır

ve bir şehrin en temiz sabahında
'evren küflüdür' diyenlerin suskunluğu
şehir yalnızlığının en kalabalık resmidir

ellerimi çırpıyorsam
isyanı unuttuğum düşünülmesin
ruhumun hoyratlığı ellerimin sessizliğinde gizlidir.
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/900608/eskiz.html>

(parantez)

[italik]
(aşk bitmek üzere olan bir perşembe gecesidir
pes etmiş ya da ellerinin kanamasını
bilek-cam temasına borçlu insanlar
tanrısal birer iyidir

dikenli yanları olan müntehirler
şık görünürler kefenlerinde
çünkü her diken
sanki berisinde gül varmış gibi yalancıdır
inanmak ister ölü seviciler (!)
oysa berisi deliktir dikenlerin
çocuklarsa kanamalı ve şenliklidir

// miraç bir yoldur; yolculuktur
ne sonu var ne de başı
çocuklar birer cebraildir;
kayıp ve gureba
Cebrail; uğultu dolu bir çığlıktır bazen
bazen de emin bir yol arkadaşı //

çocuk parantez içre bir yaşam şeklidir
hayatın lezzetini alır ve ayılır
bir ölüm sekeratinin en sızılı anında
sonrası biten bir perşembe gecesini ve çok kir
azabın saklısı iyidir

kafiyesinden gayrı bir şeyi olmayan bu şiirde
azabtan söz ederken tapıyorum utanç kızılığımıza
ve öldürüyorum aşık olduğum tek kızı
aşk-ı gureba
aşk; kızılı küçümseyen orospu kırmızısı
bitti..parantezi kapa...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/901092/parantez.html>

bir Şiirin yeşil zamanı

.....senden sonra hiÇbir Şey yazamıyorum yeğen baĐıŐla beni..

benim de vardı kehribar Şiirim
bir elimde bir kadının kırıkları
diğerinde yitik bir ũlke
yaşlanırdım karacadağ'ın keyfine
Çünkü yenilmiŐtim...

pusatımı yitirdiğim yerde
ağıtların yeşil nakaratı
bir avuÇ su bir musallayla seviŐiyordu
bir ūlünün kefeninden bir mezarın hũznũnũ Őıkardım
soğuk mezar taŐları ve sorular kaldı geride...

bir Şiirin yazılma zamanıydı bu
bir ŐiŐeĐin aŐma ve solma
bir insanın bir diğerine sarılma zamanı ya da;
ansızın
dilinden dilimi kusuyorum
patlıyor bũtũn silahların mũreffeh alnımda...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/905869/bir-siirin-yesil-zamani.html>

zemherir

Ben ahmet
Mersin ile malatya
Mor ile beyaz
Hayat ile ölüm arası altı saatlik uzaklık
Düşer boynumun en ince yerine
Korkunç ve derin yağar gecenin sırları
Fırtınalı karlı
Koşturur direksiyonlarda perşembenin ilk ölümünü
Koşturur sekizde sekiz kusurlu..

Ben ahmet
Ben ki öldüğümü savruk düşler
Ve devrik bir koltuk taşır
Bir yanım karanlık şubat, bembeyaz kar
Öbür yanım haymatlos rüzgar
Üşütürler bedenimi
Saçlarımın kanayarak öldüğü o yerde
Bir kızın gamzeleri ani ölümler emzirir
Ecel çırılçıplak pusuda..

Ben ahmet
Devletin kara yollarında sarışın bir çocuk
Akdeniz iklimine ısınmamışken içim
Süslü hayaller bırakırım ardımda
Ölüm de karışsın diye o çok sevdiğiniz hayata
Kırık camlarla onarıyorum ömrünüzü
Kanayan yerlerimden
Yani ciğerimle boynumun oralardan
Bütün yolcuların korkarak geçtiği yollardan geçtim
Hava raporlarının imlediği felaketler çizelgesine inat
Çünkü bekletilmezdi ecel
Sırlı baharlarda kirlenmesin diye yüreğim...

Kar dökülüyor zamana
Bir çocuğun düşündeki kısacık ana
Bir testi su musallaya
Acılı ve morarmış yüzüm gassalın ellerine gülümserken
" bir ömrü abimsiz ne yaparım dayı" diye feryad ederken kardeşim
Gece gecikilmiş molalarda hızlı otobüsler hareket edince
Karanlığın en kırık dökük yerine mistik acılar düğümlemişti zaten azrail
Üzülmeysin!
Hayatınızı dinlendirsin ölümüm..

Ben ahmet
Cesedimin sessizliği karlı şoselere
Devrik yollara dingin tarihe
Ve annemin gözlerine dört nala acılar sürükler

Cam kenarı bir koltuk ayrılmıştır ecelime
Parmak uçlarım sızlarken
Yeroğlu sitesinde bir kadın kabuslarla uyanır
Sonra bir testi su döker yaralarımaya dayım
Sırtımda bunca yük bunca otobüs leşi
Yığılır kalırım musallaya
Ölü bir çocuk doğursun diye annem
Kurralar kuran okurlar bensiz zamana
Ölürüm!
Sahi tarihte kaçınıcı geceydi öldüğümde...

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/908219/zemherir.html>

rengine tabidir suskunluğum

kurumuş altın rengidir sokakların ipleri
sağı ve solu demli çay gibi
kahve renginin adı var
benimse varacak sabahım var önümde
hâlâ susuyorsam ve hâlâ inciniyorsam
sâdik oluşum kaleme ve sarmaşığa...

kokar al yazmada esrik bir bahar çiçeği
neden ağlar kara gecede çılgın bir seher yeli
niye sarnışık bir köpek uğultusu
vurur en derin sessizliğimi
niye
niye
niye ahımda bir bayram sızısı..

sarmaşık kıvrımları, örümcek ağı en kasvetli zehrim
yıldızları da düşürelim bu geceye nispet
madem boyandık, mavinin en sığ damarındayız madem
gel uçuk saçık ol bana
daha mı,
daha
çünkü ben zehre sevdalı gecelerden kopup gelmişim.
hâlâ mı,
hâlâ
yoksa sen daha uyumadın mı
pencerende kaç gecen var
al yıldızdan bir perdeye bürünmüş bir geceden
ölüleri seyretmedin mi..

madem öyle
gel ağır ağır ağıralım
yemesin bizi zümrüdü anka..

bilirim 'karadır kaşların bir damla içilmez'
uçuk pembe bağırmalar kara dehlizli gecede
al yuvarlarım kadar ağrıyorum kendi kanımda
ey diyafram çivilerimdeki küflü bakış
rengin gibi içimdeki acı da dağılmakta zaten
sense batır bendekileri
boyaların mı bitti be serin iklim çiçeği..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/911427/rengine-tabidir-suskunlugum.html>

çocukluğa övgü

senin yaşındayken ben
acı ağır ve sağanak sağanak
dökülürdü yurdumuzun üstüne
ninemin hikâyelerinden
la fonten masallarından
demirci kava destanından
bir ağıt gelip şivan'ın boğazına düğümlenirdi
ve babamın hazin sesinden
kadim bir sabah ezanı
tutup uykusuzluğumuzu bölerdi ...

bir silah patlardı bir köy sarsılırdı
açılırdı gayya kuyusu
ürpererek sarılırdım uykuya
dişlerimi sıkardım
itinayla işlerdim düşlerimi yastığa
dağ başlarında sınırlarda amansız bir çatışma
annelerin yüzlerine nasıl
bilseyen nasıl gelip otururdu korku...

bir mayın patlardı
bacaklarıma saklanırdı ellerimin titreklığı
çekip içimi
çekip karnıma dizlermi
çekip ayı karanlığıma
bildiğim dualara
rabbi yessire sığınırırdım
bir feryat kopardı geceden
gökten bir yıldız
ürkek gözlerimden birkaç gözyaşı
yani oğlum umutlara dair ne varsa
daha çocukluğumda eskirdi...

biter elbet biter bu kanayan masallar
çocuklar eski umutlardan yeşertirse yeniden baharı
bir nureddin zengi yetişir o zaman
bir selahaddini eyyubi
ağzında güzel günlerle döner belki bir yiğit
adı seyyid ali olan...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/911788/cocukluga-ovgu.html>

şubatın ölümcül elleri

ey şubat
ey bir yanı eksik ve hazin hikayeler saklayan zaman
ey kar
ey kış
öyle uzanıp mintanımıza
boğarak avlumuzda kuş seslerini
nereye gidiyorsun böyle
nereye götürüyorsun alıp sarı rengimizi
ey uğursuz kargış
sevdiğimiz çocukları neremize gömelim söyle

yarıda bırakıp uykularımızı
yağdırıp üstümüze tüm bulutlarını
korkular düşürüp gözlerine çocuklarımızın
kaldırarak zamanın örtüsünü ömrümüzden
serip serip üzerimize kanlı kefenleri
nereye götürüyorsun umutlarımızı
bırakıp iki şehrin tam ortasında
cesedimizden geçirip fırtınalı yolları
nereye gidiyorsun söyle
bırakıp ellerimizi yaralı böğrümüzde

ey şubat
ey bir yanı yaralı ve eksik mevsim artığı
ey azrailin ellerinden yediğimiz kadim tokat
her darbende değişiyor tarihin seyri
değişiyor tenimizin rengi
yüzümüz daha mor
alnımız daha ak
umutlarımız koyu ve cennet kokulu
cesedimize dokunuyor insanlar korkarak
sessizliğimiz ondan gür
günümüz ondan kara
gözümüz bu yüzden hep vuslatsız patikalarda

çiçekler ekiliyor süslensin diye mezarımız
dualar ediliyor
geçiyor dingin ruhumuzda devinmekte olan zaman
acıya hürmeten geçiyor işte
alışıyor insan
birgün eskiyecek elbette acının gencecik yüzü
eskiyecek anılara dair ne varsa
erken başladık çünkü kadim hayaller kovalamaya
boynumuzda cevşen diye taşıdığımız ecel
cebimizde kırık bir kolye
"bekle beni" diye bağırın
kırılıyor tam ortasından
kırılıp eriyor hayat sulusepken kar gibi
dökülüyor avuçlarımızdan
uzanıp öpüyoruz sevgiliyi ölürcesine
alnının tam ortasından

ey şubat
ey bir yanı eksik ve yitik
ey annemin yaralı ağıtı
rengimiz değişse de değişmiyor adımız ve yaşımız
değişmiyor tebessümümüz ölümle bile
değişmiyor acıya inat
seninle anılıyor yüzümüz sanal aynalarda

adımız Ahmet yaşımız hep on altı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/912155/subatin-olumcul-elleri.html>

Neva kâr ya da my way

mahabatta görüldüm ilkin
sonra boynumda yağlı bir ilmekle diyarbakırda
alnımı da yarmıştı bir şarapnel annemden saklamıştım ağaran bir kakülle
kurumaya direnen kan lekeliydi güneyimde nuhun gemisine sığınmış ortadoğu
oysa kanı bilmesin
ihanet etmeden büyüsün istiyorum rüyalar ve çocuklar
halaya dursun insanlar
ele ele tutuşsun endülüsten şırnaka oradan horasana

bilinsin aşka biz bulaştırmadık ihaneti
ve suyu biz bulandırmadık
doğrudur hicazdaydı ilk yenilgimiz şimdi şarkta yeniliyoruz özrümüzü
hamzadan öğrendik ne de olsa ölmeyi cesareti bağrımızdaki mızraktan
daha dün gülümsemiştik barışa doğuda davullu zurnalı düz ovalarda
dağları işaret ediyorlar bize yeniden
yeniden gencelen ölümleri
nakş olunsun diye ağıtlar beyaz leçekli analarımızın dudaklarında

epey geç olmuş ve af dilemek beyhudedir artık çocuklardan şuaradan yâr
kitapları ikra' diye açıp
kaneviçeli aminlerle dokuyup hışımla kapatarak
yalnızlığın sıkletine sığınmış
mağlup
dokunsan bin ah edecek dilbaz ruh ile
muharref dizelerden
ayetlerden hayallerden musikiden medet umarak
ve susarak kirli savaşımlara inanan kanlı çağın yüzündeki yalan ifadeye
sığınmanın vaktidir itrîye bir kaç gözyaşıyla bir aralık neva kâr

artık ağızdolusu küfürler edip şirazesini bozarak
endazesini kırmalı şiirin
ecinnilere gülümsemeden imgelerin
ve yalanlarına kanmadan vakanüvislerin
bir yandan frank sinatra dinleyip
aşık sümmaniye omuz atmak diğer yandan
lebid gibi çizziktirerek kabenin duvarlarına aşkın ve uhuvvetin resmini
düccane yürüyüşle caka satmak uhuda karşı
tozu dumana katıp savaş meydanında
gelecekse birdenbire gelsin diye ölüm birdenbire aydınlansın diye bu dünya..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/913108/neva-k-r-ya-da-my-way.html>

yakaza haller neye yarar ki böyle

.....ablam'a

uzak bir ülkenin kapısını aralarken
şarkılar da anımsar anne
ağıtlarken taze gövermiş ölümü oğlunun yüzünde
ayetler dualar da
yüzünde gergef gergef bir züleyha hüznü
bir gülnaz hanım cesareti susuşunda
rahminden bir cenin düşmüş gibi
günlerce bakmak ve ağlamak aynı toprağa
bir isyana bir itaata yelken açmak
ve uzanmak her sabah hayatın ellerine
neye yarar ey nehirlere kızıl şarkılar söyleyen kadın
neye yarar söyle...

önce babanın ölü sakalına tanık olmuştun
sonra annenin kınalı saçları yeşertmişti
azrailin ellerini yeniden
bahanesi yokken ölenlere alışkıydın hani
hani her gece gizli gizli çağırırdın ya eceli
şimdi neden bu abartılı gözyaşları
neden suç sayarsın bir cesetten sonra gülmeyi
bahar da gelir yaz da beklenir çokça
ve dökülür yeniden yapraklar topraklara
neye yarar ey intizarlar büyüten anne
neye yarar söyle...

ölüleri de sevebilir insan yaşayanları da
adını bilmediği şehirlerde garip kalmak zor elbette
yoksa durup dururken neden çatlasın tohum
neden kabuslu yakaza halleri
bir şubat geçti ki üzerimizden
unutmak mümkün mü yolları
bizi uzaklara savuran o hazin sonları
mümkün mü gömecek yer bulmak içimizde
o çok sevdiğimiz çocukları
ama neye yarar ey delikanlı mezarlara öykünen kadın
neye yarar söyle...
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/914603/yakaza-haller-neye-yarar-ki-boyle.html>

vurulmayı bekleyen şiir

en zamansız vurgunlara
ev sahipliği yaparken yüreğim
her Şey bir müfreze edasıyla
baskınlar düzenliyordu hayallerime

sana kalkan yapmışken başımın eğikliğini
bir ok saplanırdı
kanardı gözbebeği yüreğimin

ve faili meçhul bir saldırıya kurban olurdu
bir kaç satır suskunluğum

çığlık çığlığa susuşum ağıt yakardı yüreğine
yüreğinin kanayan gözbebeğine
gitme dur!
bir şiirimi daha vur...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/922793/vurulmayi-bekleyen-siir.html>

kerahet vakti

ulak olanadır anlasın sözlerimi
ki sesim titreyen ilk dudak gibi cesur
cennetin kekre tadları arasında huriler ve gılmanlarla oynaşıp
kısarak gözbebeklerimi..

mutluluk nedir anlaşılın diye ey
ey suskunluğu ile yutan bütün kelimelerimizi
bir elif boyunda sessizliğinde vefa
gizlesin ve sürgülesin kedere sömürgeleşmiş yürekleri
kandan arınsın kırmızımız ve anlasın diye dünya güllerimizi..

ellerimizle boğduğumuz anılardan çiçekler
hep aynı rüzgara eğiyor başını kendine çoğalırken acı delice
hira dağı hurma ağaçları ve horlanmış ayetler
lehvi mahfuzun kadim ezgileri gibi
her şeyden ve herkesten kaçmalıyız sevgili..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/937145/kerahet-vakti.html>

İnşirah

.....kardeşim Aslı'ya

irice bir güneş hararetli bir rüzgar
ıssız bir dünya
tutup seni o metropolde esir almışlar

müntehir sıcaklardan ve tabiplerden tehditler aldın
hastane sahneli bir ucube dünya!
kabuslu bir edayla kaderin kapısını çaldın

yüzünün hüznü anlaşılıyor
sesinde ne şifre ne yol haritası
sana şiirler yazsam
sana dualar etsem
bizzat gelip azraile hizmet etsem
biliyorum
tutupta yüreğinde bir umut yakmazsın...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/943814/insirah.html>

bir gül çizmeliyim boynunun esmerliğine

herkes kadarsın işte sevgili
bir özlem mengenesine sıkışırsa yüreğin
ateş gibi süzülürse gülüşünden umut
haymatlos olana mekan yok bilmelisin
durmanın ve patika molaların zamanı değildir artık
direnmelisin

ne çok bekledik yaranın kabuk tutmasını
ne çok sevdik bakışlarımızdan geçen esmer çocukları
aydınlık zamanların yerini imledik
sabrımızla aklandık
işte bu sevgilim bir isyanı daha damıttığımızın şiiiridir
bir sevdayı daha ululadığımızın resmi
yaşlı kadınlar anlatsın hikayemizi artık toprak damlarında yurdumun
efsaneler arasından bu güne damlayan bir şarkı olalım
bir ağıt olalım sevgili bu bizi yeniden yeşertir..

ruhumuzun çöllerine dağılmış bir beyazdır sevda
kimse bilmez bu duyguyu sevgili; kuyudaki aşkı
küflü umudu ve sabretmeyi kimse bilmez
yusufun gözlerine gözlerinden sinen buğuyu
şimdi sevgili şimdi
zindan yeşili bir bekleyiş sür gözlerine
züleyhanın ellerini alarak
ve esmer çocukların avuçlarını umutlarına çalarak
gürzlenmiş bir dağın korkusunu kabullen
ve öğret dünyaya sevgili bir sevincin nasıl büyüdüğünü..

şimdi bir ozan olsa ve sesini sesimize eklese
bir kahinimiz olsa ve hayra yorsa tüm düşlerimizi
bir bayrak edinsek yağlıboya güneşli
ve savrulsa saçlarımız tüm rüzgarlara
başaklar dolgun
nehirler coşkun
anneler dingin olsa
ve okşansa yetimlerin başları tüm ellerle
ve yüreğimiz sevgili yüreğimiz hasretten uzak sevdalara uzansa

künhüne varılmayan sevda çölde görülen seraba benzer
ne gül açar ne kervan geçer içinden
kuşatır ruhları kesif bir yanılğı
yıpranmış birşeyler var sevgili
bölünmüş kelimeler
bozulmuş büyüler
üleşilmiş acılar var kurdun kuşun arasında
oy sevgili ruhumda derviş bir yangın
kalbim kalbine mühürlenmişken böyle
hangi söz hangi hülya hangi hatıra
söyle hangi anı paklar ki bu zamanı
ey mecnun bilip beni leyla suretinde gelen sevgili
yeni göğermiş bir çiçeği ezer gibi geçtin yüreğimden
sokaklarım çıkmaz
rüyalarım sırnaşık
ufkumda mavinin tüm tonlarıyla bir umut
uzanıp duruyor sonsuzluğuma

epey gecikmiş bir bahar bu
kentlerin ölü çocukları kadar masum
şimdi umut kıvamında bir kelimeyi öp alınından
ve bir gül çiz boynumun en ince yerinde

çağırarak tüm goncaları
-elbette dilinle ha dilinle-
mutlu biten sevdalar anlat
mutlu biten masallar
isyanın kınısız öfkesini
kırmızının binlerce tonunu anlat sevgili
sesinde sır olalım
ve yaşasın dudaklarının gergefine takılan aşkın şiiri...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/944324/bir-gul-cizmeliyim-boynunun-esmerligine.html>

içini örtünen

uykulara sığmaz acı
sararmış sayrı yatalara
taşar ağustostan eylülün lacivert akşamlarına
düşer ansızın vıcık vıcık sevdalara
örtüsü siyah gözleri kara
avuçları bembeyaz göv kızlar
şaşıırır kalırım bir şiirin tam ortasında

günahsız değildir hiçbir taş
ve kabuk tutmaz bazı gizli yaralar
mutlu masalları yoktur bazı yüzlerin
geceler boyu memnu düşlere sığına sığına
kökü kurumaya durur murdar aşkların
ah bu çıkılmaz hallerin
üstünü örtsem de süslü imgelerle
ne değişir sevgili
ne değişir söyle
tensiz bakışsız handesiz
yaşamayı kim ister ki böyle

hasret bu ya
örselenmiş inciri
konformist sofralara düşen zeytini
mahzun mürdüm eriğini
emin bir beldeye sığınmayı
bir kahkahayı bölüşmeyi
unutmuş herkes
ve sanki herkes içindeki şeytanı
başkasının kalbinde döllemeye gelmiş dünyaya

kurt içerdendir sevgili
yara içerden
ateş içerden çürümek içerden
söz sanatlarına ne gerek var şimdi
kurşunlar yağacaksa birazdan uzak bir şehre
hırpalanmış sözcükler
ve ecinnili masallarla
korkutulacaksa birazdan sevda
kaldırımlar genişleyecekse
insanlar çoğalacaksa
daralacaksa kalbim
hep aynı sonsuzluğa uzanacaksa bu çıkmaz sokak
iğdiş edilecekse her masum özlem
bakışsız sessiz gölgesiz boğulur elbette aşk
çırılçıplak

kötü adamların yasaları
Allahın yasakları
ve sesine korku sinmiş felaket tellalları
aşkı bilmeyen insanlar
sokulur gülüşlerine sevdalılarının harami misali
ezerler hayallerimizi
kanatarak yüreğimizi mor süsenler içinde
kendimi tütünle boğmaya çalışırım
aşka gecikmiş yalnız adamlar gibi
ne bir ayet iner göğümüzden
ne alıcı kuşlar konar sesimize
el ayak çekilir
işsiz kalmış hamallar gibi
döneriz nasırlı içimize...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/952956/icini-ortunen.html>

sonsuzluğundan vurulmuş çocukların şarkısı

olağan üstü günlerin acıyla şımartılmış çocuklarıydık;
hep bir filme konuydu hayatımız
içkin bir roman
senaryosu iyi oyunculluğu kötü
vuslatsız sevdalar düşerdi payımıza...

şehri uyandıran kurşunların dövdüğü gecelerde
ilmek ilmek işlenirdi hüznün mintanı
deşilirdi kör kuyu
deşilirdi hiç durmadan o onulmaz yaramız
vahiyle sinanmış bir şey olurdu bu yaralı ömrümüz...

gitmeye yeltenirdik
bulunmazdı ardımızdan bir tas su dökenimiz
savrulan gazellere dönerdik
her şey içimize ellerdi
ve biz hüznün hem yüreğini
hem aciliyetini öğrenirdik boyuna...

yağmurlara öykünmeyen ne vardı sevgili
damarı çatlamayan
çatısı akmayan ne vardı sahi sevdaya dair
atlasların imlemediği
nehirlerin yol haritası getirmediği
mintanımızdan çekiştirirdi gitmeye yeltensek
iliklerimize işleyen aşkın o çıplak gökyüzü...

yalnızlığımız yağlı boya bir tablo
keskin bir jilet kesiği
bir hançer yarası
bir kurşun darbesi
gibi kalırdı kalbimizde
ve tenimize yapışırdu halkımızın kılcal acısı

sokaklar azarlanırdı
avlular tartaklanır
kuşlar ürkek
çocuklar ölü
hep çıplak kalırdık sevgili
hep yalnız
hep öfkeye ayarlı
örfe duyarlı

ne vakit bir şarkı ıslıklaşsak başka diyarlardan
başka bir sarı
başka bir kırmızı
başka bir esmer
uyandırısın diye dünyayı miraç tan dönen sessiz çığımız tartaklanır taşlanırdık sanki içimizde kanardı Taif
mahzun bir ankara
tutup bombalar yağdırırlardı üstümüze
kalakalırdık uçurumlarım dibinde
kaçak çay lekesi gibi silinmezdi hiçbir yağmurla içimizdeki Roboski

dizkapalarımızda taşırdık barışın ve sevdanın sağalmaz acısını
kim öptüyse de hiç iyileştiremezdi bizi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/959459/sonsuzlugundan-vurulmus-cocuklarin-sarkisi.html>

Mühim Soru

Kdkdjd jdhrhdh hdhrhrh kkr
hshdhehe shhdheeh hehehrh
gagagag hdhdhdhd hshshsh a
ororırı defolsun gitsin..
hshshe heheheh hejejehe
Gitse de dönmeşe keşke
Mikroplar sarmış u
G
Hgyjgkj ghfhk vjjhk ftesee
Hjj ftdd fghhg ghhh hjjj
....gjhghgh hhjj hh.

şşlşşldld şdldfldld ldkdkdj
kskdkr jrjrjrjr brhrhrhr hdhrhrhr bdhehrh hehrhrh hejejr kskdkd jdjdjf jdjfdh?
yorırork krkrkrkr ofkrırlrlr krkrkrkrkrkr krjrjrjr krkrkrjr?.
kidldşflfkfjf bdhdhrh biri birir birir kdkdkdkd
ceveşelrke nejejrheh behehrhr brbrbrbrb brbrbrbr nrrnrjr a?

akajsjs jejejeje jdjejd !..

bitirir krkrjrjr bit bit bit bir
git git git git git git git
yetwr yeter yeter yeter
hayır istnenebebebb nenrrnr
mkbjbjj hhhhh bjjjjj gfffff gggghg fgggg
hain kötü adi bshshdhdh bshdhdhd bdhdhdhd bdhdhdhd
sabababaa babababa senden nefret ediyommm
valla bak. Valla.... Bbbdbd bbd

Hdhdhd hdhdhdhd bkj

sor bakim sor gdhjkk
hgovogog hogogog ıgıfıgı ıgıgıg
dgogıgıg ogkgk gghjji bbbb vcffg bjjjj hjjjk hgfft ddddfbhyyy hhuu
parmağım kötü bhgffffggggg gggh
gdhfh hgjhj ghgghu srsrr pppğğğ ğğğğğş
vahahsh jshfjf jfjglgj hfhggju hhjjjj gggyhy hhhh
dddd dddd dfghh jkkjk jjjj
çpnkh bjvhg hjgjı ghghu ghfug guggg vgfhhggg ghgg
Kkoko jjhıı kojoo hjjj hjj...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/968812/muhim-soru.html>

Hal Beyanı

yalnızların dağınıklığı yurtlarına benzer!
bakarsın bir duaya başlar içlerinden biri
hiç sebepsiz bir ağıta uzanır ki pejmürde dili

amed acı dolu eteğini toplayarak diz çöker
mekke bükerek boynunu
rüzgar uğuldar
yağmur boşalır
gök gürlür
kum bile ağlayarak elpençe divana durur
Rabbin semalarından medet umarak

tebessümle temaşa eder Allah
cennetin kapılarını aralatarak...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/970533/hal-beyani.html>

Uğunan Kalplere

suyun tenine dokunudu diye gassal
ufku imliyor kör yerinden bir kuyu
söyle kalbim
kirlî ömrümüzü nasıl yunsundu
müzeeye dönüſen ſehir mezarlığı
içimiz kupkuru!

kendisini anlatmak isteyen her insan
hayatı rahatlatan ölümü anlamalı
anlayacağıın kasım en derin yerinden kanarken
ve ürkütürken sabah ezanlarını
ey ayın ſavkıındaki ecel sesleri
mahzunum ve muhtacım yankınıza
bir musallaya ağlayacak kadar
annemi bir ikindi serinliğine gömüp
çocuklarla ſakalaſacak kadar...

alnımı rüzgarlara sömürtüp kalbim diyorum bir mezar taſına
omuzlarda yürüyen tabutu öpüp
yasin suresinin aydınlığında
kırlangıçlar ſahını bulmalıyım
kalbim!
burada dualar var
siyah kadar derin hem de yedi kat
ah muſtulasa seni kanat çırpıſları onun
gelsen oyalı bir güneſ bulurum belki sana
zemheriye kesmiſken hayat...

bir vapur dursa
bütün üveyikler suratımda
içimde mezar taſları
hüznü morgtan ſehre taſırken
melalin donuk yüzlü tellalları...

kalbim diyorum
acıyı çağlar boyu gölgesiyle büyüten çınarlara
bir sığınak bulalım
sofralar kuralım sonra
ve bir not düşelim sanal kağıtlara
"sizin de hayatınızda bir anne ölmüſtür"
ağlamaklı gülümseyip acıyarak bakanlara...

kalbim diyorum bir kabre
öyle el yordamıyla yoklayıp kederimi
öyle sereserpe
gücendirmeyin beni ey ſefkatle bakanlar
kör olmaktır bir yabancı gibi tedirgin ruhunuza sıçrarken ölüm
kalbim!
bu metropolden yüzüne is gibi hüznler yapıſmış
solmuş güllerden
ve boşalmıſ caddelerden ulaşacaksınız
içinin bin yıldır üſüyen o merdivensiz evine...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/972471/ugunan-kalplere.html>

Kafiyeli Acı

[italik]
Ahmet Kaya'dan sonra

acıyı olduğundan az gösterir kafiye
attık rebabı küstürdük sazı

hiç bir yağmuru cama çıkacak kadar
ilginç bulmuyor arap kızı

fabrikadan yükseliyor o kancık kahkaha
artık ağlamıyor fabrika kızı

anlayacağın eskisi kadar
ince değil hiç bir sızı

zaten olsaydı kafiyeli olmazdı bu yazı.[/italik].

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/973687/kafiyeli-aci.html>

Sayrı ve Hiç

ne zaman nerde şimşek çaksa, yağmur oluyorsun yoksun
ne zaman nerde bir şimşek çaksa aydınlanır bedenim;
çırıl ve çıplak bir yara olurum saçtan tırnağa..

gök kanıyor diyorum
ve ardından çipil bir iç ses; gök kanamaz!
evet göğü kanatmak isteyen her şair bilir ki gök kanamaz yalandır
ve fakat kanamalıdır bir yerlerde birşeyler
budur şairin telaşı
kanamalı bir beyin her sesi kanatmaya meyillidir
budur şairin sanrısı
göksel sesler; en çok göğe öykünen
ve acılarını yere yakıştıramayan şair sözlerinde hazandır!

her derinliği biraz daha derinleştirmek için gürlükler gök
ve yıldırımlarını şimşeklerini salar üstüne yitik bir çukurun
oysa çukurlara en çok yağmayan yağmurlar yakışır.
ve bu göksel azarlanmalar hiçbir çukurun umrunda değildir
onlar zehirli dillerden akan irinlerle dolma telesindadır
ve fakat hiçbir dilin hiçbir zehri hiçbir boşluğu dolduramaz...

velhasıl; gök Allah'ın çukurudur ve hiçbir deverenla dolmaz
ki göğe benzeyen suretler de boşluklarını Allahtan almış birer uçurumdur
sürer gider
dolmaz
ve iflah olmaz!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/973963/sayri-ve-hic.html>

Hep Yetim Kalanlara

sahi
çocukken benim soyadım neydi unuttum
unutuluyormuş eylül yaklaşınca
bazı şeyler
en çok da yetim çocuk gözleri
hayret!

bir çocuk yetim kalanda silinmeli bazı kimlik bilgileri
yoksa hep yetim kalır
ve hep yetim bırakır bazı alınlarda
yırtık ve sökük yara bereleri
bir çocuk babasını yetim bırakanda
yırtılmalı babanın kimliğinin bir yerleri
kınsız kalmalı nefret!

yoksa hep üstlenir
Allahtan uzak duran mevsimleri
ve Allah'a sığınıp kuruyana kadar
ıslaklığında çocuklar öldüren sevgilileri

bu kafiyelere ağız dolusu gülünmeli
kafiyesi olmayan bir miktar yetim yanığı edinmeli
ağzım epeyce dolu gülemem
aklımın acısı bir ÇOK tan geçti
kesret !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/974146/hep-yetim-kalanlara.html>

Acıya Dil Çıkarmak

[italik]

gözden çıkarılmış yaşamlar bize bağlı sevgili
tut ki kaldırım oldum gece çöktüğünde sessizliğine
desem, ağlar mısın soykırımlar çağrıştıran sesime..

çünkü;

hiçbir şey; kaldırımın geceye yakıştığı kadar
yakışmıyor hiç bir şeye
ve hiçbir şeyi acıtmaz kaldırımı acıttığı kadar gece
desem ve ağlasa omuzlarına liman kokusu çökmüş her kadın
diyeceksin ki “hiçbir kadın ağlamaz bu şiire”

boş ver !

yaralı bir seste hatırlamak istemez
ve karşılaşmak istemez müntehir bir kaldırımda yenikliğiyle hiç kimse
ve Zaten hiçbir kulak yakışmıyor hiç bir sese....[/italik].

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/974250/aciya-dil-cikarmak.html>